

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 31.Mart 2000. Broj 120. Godina III

Price \$1.50

Za SabaH
govori:
**RASIM
DELIĆ**

"TEŠKO MI JE KAD VIDIM LJUDE
KOJI SU SE BORILI ZA BOSNU,
A SADA SU IZVAN BOSNE"

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

Sudsko vijeće Tribunala jučer donijelo odluku

Ministar Miroslav Prce morat će Hagu dostaviti traženu dokumentaciju

Pred Tribunalom se pojavili ministri Mehmed Žilić i Bariša Čolak • Ministar odbrane optuživao federalnog premijera i oficira za vezu zbog jednostranosti

Ministarstvo odbrane Federacije BiH, tačnije ministar odbrane Miroslav Prce morat će u roku koji odredi Sudsko vijeće Haškog tribunala dostaviti traženu dokumentaciju u slučaju Kordić i Čerkez, saznaje "Dnevni avaz" iz dobro obaviještenih izvora. Očekuje se da Sudsko vijeće ovu odluku uskoro ozvaniči i kroz sudsku naredbu.

Saslušanje dvojice federalnih ministara unutrašnjih poslova i pravde Mehmeda Žilića i Bariše Čolaka, održano je jučer poslijepodne u raspravi zatvorenoj za javnost.

Pred Sudskim vijećem pod predsjedavanjem sudije Ričarda Meja, u ime ministra Miroslava Prce, kojemu je već ranije omogućeno da zbog neodložnih obaveza pošalje svog opunomoćenika,

Prce: Neodložan posao

pojavio se hrvatski funkcioner Ministarstva odbrane FBiH.

Prema informacijama do kojih je došao naš list, ministar Miroslav Prce je u nekoliko navrata upućivanjem dopisa Vladi Federacije BiH,

Ministarstvu vanjskih poslova BiH i Haškom tribunalu pokušao optužiti federalnog premijera Edhema Bičakčića i oficira za vezu Amira Ahmića zbog navodne jednostranosti u pogledu sudskih naredbi.

Naime, ministar Prce tvrdio je da hrvatska strana nije znala za prethodne naredbe Haškog tribunala te da su dvojica spomenutih ministara zloupotrijebili svoje položaje i veze.

Sudeći prema jučerašnjoj odluci Sudskog vijeća, ali i činjenici da se ministar Prce kao i ostali hrvatski funkcioneri uredno odazivao na sva dosadašnja upućenja sudski poziv o pismenom izjašnjavaњу o traženoj dokumentaciji, njegova prepiska nije naišla na plodno tlo kod Sudskog vijeća,

RASPRAVA PRED USTAVNIM SUDOM FEDERACIJE BiH

Sarajevo, 29. marta (BHP) - Pred Ustavnim sudom Federacije BiH danas je održana javna rasprava o zahtjevu za ocjenu ustavnosti odredaba Ustava Hercegovačko-neretvanskog kantona u dijelu koji se odnosi na upotrebu pojmova "župan i županija", koji je u međuvremenu, nakon preciziranja zahtjeva proširen i na upotrebu termina "guverner". S procesnim pretpostavkama za vođenje postupka i sadržajem zahtjeva čiji je podnositelj premijer FBiH, prisutne je informirao sudija-izvjestitelj Mirko Bošković. Zahtjev je podnesen u augustu, a dopunjen i korigovan u oktobru protekle godine. Zastupnik podnositelja zahtjeva Safet Pašić je izjavio kako ostaje pri navodima sadržanim u zahtjevu i napomenuo kako pred Sudom ne bi trebalo upotrebljavati sintagmu bošnjački, umjesto bosanski jezik, a koja je prisutna u odgovoru na zahtjev Skupštine HNK-a, stranke na koju se on odnosi. Pašić je podsjetio da je Sud već ranije zauzeo stav da postoji bosanski jezik. Zastupnik Skupštine HNK-a, njen predsjednik Ljubo Zovko je istaknuo kako postoje procesne smetnje za održavanje rasprave s obzirom na to da je, kako je ustvrdio, istekao mandat sudijama Ustavnog suda FBiH, i zatražio da se Sud očituje o tome, uz napomenu da će u protivnom napustiti raspravu. Kako je nakon vijećanja bez prisustva javnosti saopćila predsjednica Suda Katarina Mandić, konstatirano je da se Zovkin zahtjev odnosi na pitanje mandata. Nezadovoljan takvom ocjenom Suda Zovko je napustio raspravu, ali je ona nastavljena u njegovoj odsutnosti. Nastavak rasprave je protekao u nastojanju da se dodatno precizira zahtjev za ocjenu ustavnosti, na čemu je insistirao sudija Bošković, a sa čime se složio zastupnik podnositelja zahtjeva, odustajući od ocjene ustavnosti odredbi u Ustavu HNK-a u kojima nisu sadržani sporni pojmovi, a koje su bile navedene u zahtjevu. Predsjednica Mandić zaključila je raspravu uz konstataciju da će Sud

odlučivati u okviru zahtjeva, te napomenula kako će se presuda u vezi s tim predmetom objaviti u petak, 31. marta. Druga po redu javna rasprava održana danas pred Ustavnim sudom FBiH odnosila se na razmatranje zahtjeva za ocjenu ustavnosti Nastavnog plana i programa za osnovnu školu i Nastavnog plana i programa opće gimnazije koje je donijelo Federalno ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta. Sudija izvjestitelj Omer Ibrahimagić je, govoreći o zahtjevu koji je u toku protekle godine Sudu podnio tadašnji predsjednik FBiH, konstatirao kako se radi o ovlaštenom podnositelju, te da su u predmetu ispunjene procesne pretpostavke za vođenje postupka kao i uvjeti za održavanje rasprave. U zahtjevu se ističe kako su donošenje propisa i organizacija u oblasti obrazovanja u isključivoj nadležnosti kantona, te da to nije u nadležnosti federalnih vlasti. Prema Ibrahimagićevim riječima, Federalno ministarstvo obrazovanja je u međuvremenu donijelo izmjene i dopune osporavanih nastavnih planova i programa kojima su umjesto imperativnih normi u pogledu njihove obaveznosti utvrdili prijedlozi nastavnih planova i programa, a njihovo donošenje prepušteno kantonima. Suština predmeta tiče se pitanja da li su osporavane odedbe nastavnih planova i programa poslije izmjena i dopuna ustavne ili nisu. Kako raspravi nije pristupio zastupnik podnositelja zahtjeva, o njemu se izjasnio samo opunomoćenik stranke na koju se zahtjev odnosi - Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta FBiH Abdulah Jabučar. Uz napomenu da ostaje pri navodima sadržanim u pisanom odgovoru na zahtjev, Jabučar je istaknuo kako spomenuto ministarstvo nikad nije imalo namjeru uzurpirati bilo čiju vlast. Naprotiv, kazao je on, Ministarstvo je na prijedlog kantonalnih ministarstava obrazovanja formiralo stručne timove za izradu nastavnih planova i programa. Taj proces je, prema njegovim riječima, trajao pune dvije godine, a nastavne planove i programe je prihvatilo sedam od ukupno deset kantona. Predsjednica Suda Katarina Mandić je zaključujući raspravu podsjetila kako će presuda u tom predmetu, kao i u prethodnim, biti objavljena u petak 31. marta.

Slaviša Vuković za "Dnevni avaz"

KONKURS ZA NAČELNIKA GRANIČNE POLICIJE JE U TOKU

Službenici Državne granične službe intenzivirali su aktivnosti na izradi dokumentacije koja prati ovu organizaciju i koja joj daje osnove za rad. Taj posao bi, kako se očekuje, mogao biti završen do početka aprila. - Inače, nema se šta posebno novo reći. Izvršavamo zadatke koji su pred nama i tek njihovim okončanjem moći ćemo dati više informacija - rekao nam je Slaviša Vuković, direktor Državne granične službe.

Datum preseljenja ove službe u nove prostorije, prema Vukovićevim riječima, teško je odrediti, jer se prostorije još uvijek adaptiraju. Nema novosti ni kada je u pitanju konkurs za načelnika granične policije. - Konkurs je u toku i treba sačekati njegove rezultate - kaže Vuković koji nije mogao preciznije reći kada bi konkurs mogao biti završen. Razlog tome leži u velikom broju prijavljenih kandidata.

Ministarstvo odbrane RS potvrdilo

HAŠKI ISTRAŽITELJI U BANJA LUCI ISPITUJU OSMERICU SRBA O ZLOČINIMA U SREBRENICI

Pet ispitanika ima status svjedoka dok su trojica osumnjičena za ratne zločine

Istražitelji Haškog tribunala počeli su jučer u Banja Luci ispitivanje osmerice Srba u vezi sa zločinima počinjenim u Srebrenici u julu 1995. godine, potvrđeno je u Ministarstvu odbrane

Republike Srpske, javlja BHP. Radi se o bivšim i aktuelnim pripadnicima Vojske RS, od kojih peterica imaju status svjedoka, dok su trojica osumnjičena za ratne zločine počinjene u Srebrenici.

Osobe, kako je potvrđeno, iskaze daju na principu dobrovoljnosti, a za trojicu osumnjičenih istražitelji Haškog tribunala garantiraju da neće biti hapšeni 48 sati nakon davanja izjava.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović
Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović
Savjet lista: dr Nuriya Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović
Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmo - Švedska), Muhamed Kapić (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH)
Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)
Begović Amir (Nashville, TN) Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)
Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispijelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.
Adresa redakcije: SabaH 43-07 Broadway - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257
SabaH na Internetu: www.theafan.com/sabah/ *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com
List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11- 3482491 od 7. aprila 1998. godine.

Hor Iz Sarajeva Gostuje U New York-u “PANTONIMA” DOLAZI NA TURNEJU PO AMERICI

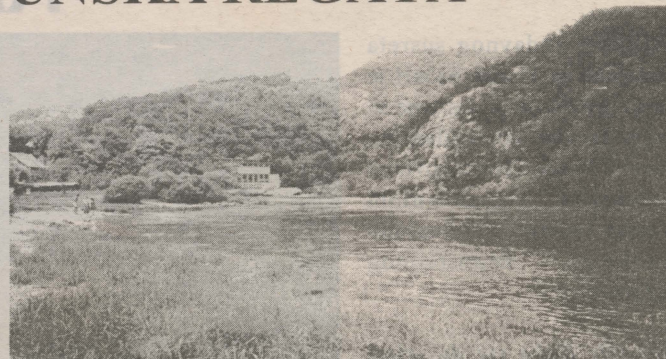
PANTONIMA će gostovati u New Yorku- u, u subotu 1. 4. 2000. u 12:00 AM u B’Nai Jeshurun Synagogi, 270 West 89 Street i u nedjelju u 2:00 AM na Hofstra University, Hempstead, NY (Long Island).

PANTONIMA je multinacionalni i multireligijski zbor, u svom repertoaru izvodi krišćanske, jevrejske, pravoslavne, muslimanske kompozicije, i kompozicije religija Dalekog Istoka. PANTONIMA je izdala i prvi CD “The Mystery of Peace”.

Pozivamo sve zainteresirane da posjete koncerte “PANTONIME”. U programu koncerata će se između ostalih izvoditi djela Mozarta, Schuberta, Haendela i Mokranjca.

*Stalna Misija Bosne i Hercegovine pri Ujedinjenim narodima
Permanent Mission of Bosnia and Herzegovina to the United Nations,*

DVADESET PRVA UNSKA REGATA

LIJEPA JE SVAKA STOPA ZEMLJE BOSNE: Klisura rijeke Une

Dvadesetog juna ove godine u Bihaću će se održati tradicionalna međunarodna turističko - sportska manifestacija “Unska regata”. Biće to do sada najveće druženje i takmičenje u kanjonima ljepotice Une, od njenog izvora u Martin Brodu, do pitomih ravnica Bosanske Krupe i Otoke. Svoje učešće najavilo je bilzu dvije hiljade učesnika, od kojih će se mnogi naći u brzim kajacima, sportskim i mobilnim čamcima, sa željom da učestvuju i možda pobjede. Naravno, druženje će trajati nekoliko dana u improvizovanim kampovima, podno Unskih obala, uz tradicionalne bosanske čevape, janjetinu sa ražnja i bosansku

sevdalinku.

Biće to, na svoj način, prepuštanje vodama najljepše i najčistije evropske rijeke Une, koju Latini još mnogo stoljeća ranije nazvaše “Una”, što znači - jedina, ali i svojevrsna ODA slobodi koju dočekaše ovaj narod i ova zemlja sa puno krvi i žrtava, ali svijetla i čista obraza, na ponos generacija koje će doći, koje će se na prostorima Une roditi.

Možda i neko od nas prognanih, sa prostora Evrope i Amerike, baš u te dane doputuje u svoju Bosnu, u Bihać i sa svojim narodm podijeli radost susreta i druženja, i postane učesnik 21. Unske regate.

Z. BEĆIREVIĆ

Moji najdraži mogu se osloniti na mene, jer se ja oslanjam na Western Union®!

Kada vi pošaljete novac sa Western Union vašim najdražim u Bosnu vi možete biti bez brige. Ova rukovodeća kompanija, koja posluje više od 125 godina i ima preko 78,000 lokacija u preko 178 zemlje, nudi mogućnost slanja novca u par minuta. Pored toga, Western Union cijene su jako povoljne.

Nije ni čudo da sve više i više Bošnjaka koriste Western Union servis.

Za sve informacije nazovite:
1 -800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwideSM

Za SabaH KOMANDANT VOJSKE FEDERACIJE govori: RASIM DELIĆ

Prilikom nedavnog susreta Bošnjaka na Floridi SabaH je imao priliku da se susretne sa legendarnim komandantom Armije Bosne i Hercegovine i sadašnjim komandantom Vojske Federacije. Prenosimo dijelove neposrednog razgovora.

SabaH: Kako ste doživjeli Ameriku i susret sa našim ljudima ovdje?

Delić: Veliko je zadovoljstvo vidjeti Bosnu van Bosne. Ja ovo doživljavam kao još jedno svjedočenje da naši Bosanci, neovisno gdje se nalaze, osjećaju težnju za Bosnom. Doživljavaju je kao svoju zemlju i zato mi je drag susret sa svim ljudima, neovisno kada su otišli iz Bosne, jer vidim da na isti način imaju osjećaj odgovornosti i ljubavi prema Bosni i Hercegovini.

SabaH: Ovdje ste vjerovatno sreli i dosta vaših suboraca?

Delić: Siguran sam da je ovdje u Americi dosta ljudi koji su bili pripadnici Armije BiH ali se ja naravno, ne mogu svih sjetiti jer moje opterećenje je bilo sasvim druge prirode, da vodim Armiju. Ali, svaki susret sa mojim borcem je za mene posebno zadovoljstvo. Neke ljude nisam vidio nekoliko godina. Susreti sa borcima Zepe, sa borcima iz Sarajeva koji su izgubili dio svoga tijela, postali invalidi. Teško mi je kad vidim ljude koji su se borili za Bosnu a sada su izvan Bosne. Međutim, ljudi su došli da razriješe svoja životna pitanja. To je za našu državu vrlo značajno jer do sada nismo imali dijasporu. Ti borci koji su nosili teret rata sigurno neće zaboraviti to što su dali, a to je ujedno i garancija da će Bosna u budućnosti imati vrijedne Bosance.

SabaH: Kada bi Vam se ponovo ukazala prilika, da li bi opet stali na čelo Armije BiH?

Delić: Sigurno bi zavisilo od izbora ljudi koji određuju to.

Hamza Višća, načelnik kabineta i Rasim Delić

Moje lično opredjeljenje neovisno od možda, nekad ličnih razočarenja nekim stvarima koja nemaju direktne veze sa Armijom, moje lično opredjeljenje je Bosna i bosanski narod. Prema tome, nema toga što me može razočarati u smislu da se ne bih stavio u službu svog naroda i svoje države. Naravno, sada kad je došlo neko drugo vrijeme pa čovjek može razmišljati o nekim drugim poslovima, ali odbrana zemlje je najveća čast i zadovoljstvo. Zato ja i u svojim perspektivama razmišljam da ostanem kao komandant vojske koja je bila najbolja vojska na svijetu. To ne kažem samo ja, iz nekih subjektivnih razloga, nego i svjetska štampa i ljudi koji su kompetentni da to kažu. Mi smo od ničega napravili respektabilnu vojnu silu koja je završila rat.

SabaH: Da li uskoro idete u penziju?

Delić: To je istina. Nije to klasična penzija. Postoji, po svjetskim standardima vrijeme koje bi komandant trebao da provede na toj dužnosti. To vrijeme je isteklo. Ja sam bio komandant praktično u dvije vojske. Prvo u Armiji BiH a sada u Vojski Federacije. Prošlo

je već sedam godina komandovanja. Došlo je vrijeme zasićenja zbog ogromnih napora i ja sam smatrao da trebam da odem iz vojske. U tom kontekstu, kao vojnik, ja ću i biti penzionisan. Kažem, nije to klasična penzija gdje bih ja uzeo ribarski štap i otišao negdje pecati. Ja mislim da sigurno mogu dati dosta Bosni i u nekim drugim sferama i ja ću to pokušati učiniti ondje gdje mogu dati sve od sebe. Iz vojske odlazim krajem ovog ljeta i ostavljam prostor mladima koji mogu raditi a ja ću naći načina kako da doprinesem Bosni. To neće biti u sferi politike, biznisa niti stranačkog opredjeljenja. Mislim da će to biti sfera obrazovanja.

Rasim Delić i vojni ataše Suad Čengić na Floridi

Ratna fotografija vojne industrije ratne '93 godine

SabaH: Znači, vraćate se knjizi?

Delić: Ja nikada nisam otišao od knjige. Bio sam inače izuzetak tj. neka vrsta atipičnog vojnika, jer sam svugdje znao gdje je koja biblioteka. Nikad me nije interesovalo i nisam znao gdje je koja kafana. Sada završavam svoju doktorsku temu i nadam se da ću uskoro doktorirati.

SabaH: Koja je tema vašeg budućeg doktorata?

Delić: Armija BiH, naravno. Ja mislim da to niko ne može napisati onako kako ja to mogu, jer sam bio na izvoru događaja i neke stvari sam i lično radio. Mislim da je to na neki način moj dug prema istoriji Bosne i Hercegovine. Obradiću nastanak, razvoj i ulogu Armije BiH u ratu u periodu '92-'95. godina. Poslije toga ću u sferi obrazovanja, odbrane i

sigurnosti pokušati stvoriti kadrove koji bi trebali da u civilnom društvu, posebno kod studenata i učenika prenesem iskustva iz rata. Sa čistom namjerom da nas ubuduće niko ne smije iznenaditi.

SabaH: Vi ste svojim komandovanjem srušili doktrinu Opštenarodne odbrane bivše Jugoslavije. Šta je u stvari vaše iskustvo pokazalo i dokazalo?

Delić: Postoje mnoge stvari koje smo primjenili u praksi a o kojim ću ja i pisati. Mi smo ustvari, srušili mnoge doktrine, pa i doktrinu Opštenarodne odbrane. Sve te doktrine i teorije su zasnovane na tehničkim pretpostavkama. Mi smo dokazali da tehnika ipak, nije odlučujuća. Odlučujući je čovjek. U sferi rada sa ljudima i stvaranje takvih pretpostavki da čovjek dođe u prvi plan, a jeste u našoj borbi to i bilo, treba razvijati i doktrinu a i našu vojnu strategiju ako i sve one elemente koji čuvaju identitet naše armije.

SabaH: Kada već govorimo o obrazovanju vojnih kadrova, šta je do sada učinjeno u tom kontekstu u Vojsci Federacije.

Delić: Mi smo napravili jedan pravi "bum" u tom smislu, koji je vjerovatno mnogima nepoznat. Od kada se rat završio, mi smo školovali oko 3 do 4 hiljade naših starješina i vojnika. U svakom momentu van zemlje je na školovanju oko 300-400 oficira, u zemljama koje imaju

General Delić u Sarajevu '93

savremene armije kao što su SAD, Njemačka, Turska, Malezija ... i tako dalje. Dakle, mi dobijamo profil starješina koji ima iskustvo iz rata a koji dobijaju znanje iz savremenih armija pa mislimo da taj spoj garantuje budućnost naše Armije koja je imala sve sem malog broja ljudi sa završenim vojnim školama iza sebe. Mi to

sada ubrzano nadoknađujemo.

SabaH: Koje vidove-roдове vojske razvija Vojska Federacije?

Delić: Kad je riječ o vidovima, imamo Kopnenu vojsku i R a t n o vazduhoplovstvo. Ratnu mornaricu nemamo jer BiH ima ono malo mora kod Neuma. Naše težište je na Kopnenoj vojsci vazduhoplovstvo je suviše skupo i neracionalno jer, dok se savremeni avion

digne na neku nominalnu visinu, već je preletio Bosnu. Mi težište bacamo na helikopterske jedinice, laku borbenu avijaciju i prije svega Protiv vazdušnu odbranu. Avijacija, kao ofanzivna komponenta vojske nam nije potrebna, jer smo mi zemlja koja se opredjelila isključivo za dobru odbranu. Jedan od osnovnih elemenata toga je svakako protiv vazdušna

odbrana i helikopterske jedinice, ali kada se stvore ekonomski uslovi za to. Ovo kažem jer ta sredstva (helikoptere i raketne sisteme PVO) prijateljske zemlje nerado daju kao donaciju.

SabaH: Kakav je odziv za upis u BiH vojne škole i akademije?

Delić: Mi u Bosni i Hercegovini još uvijek nemamo vojne škole niti akademije za profil oficira. Za sada školujemo postojeći kadar kroz kursiranje. Već imamo prve oficire koji izlaze iz vojnih akademija drugih zemalja. Naša vizija budućeg školovanja oficira je kombinacija civilno-vojnog školovanja gdje bi mladići završavali fakultete a onda kroz kurseve za osnovne i više dužnosti sticali vojno obrazovanje. To je zato, jer smo mi jedna mala armija, pa bi otvaranje vojnih škola bilo neracionalno.

SabaH: Kakav je odnos prema namjenskoj

proizvodnji i vojnoj industriji u Bosni i Hercegovini?

Delić: Namjenska proizvodnja svakako zaslužuje pažnju, jer nas je spasila u ratu. Mogu reći da je ona poslije rata bitno oživjela. Mi već imamo vojne fabrike koje dobro rade i koje izvoze. Na drugoj strani su neke u koje bi trebalo investirati da se zanove pogoni pa da i one krenu punom proizvodnjom. Naša vojna industrija je i najveći izvoznik u Bosni i Hercegovini. To su svakako fabrike koje su dokazane iz prijeratnog perioda kao što su Konjic, Bugojno, Travnik, Goražde... tako da je perspektiva na njima, jer one ispunjavaju uslove koje nameću savremeni svjetski standardi. Mi naše proizvode već plasiramo u prijateljske zemlje i za neke proizvode ima više kupaca nego što su naše mogućnosti.

Tekst i foto: Šukrija Džidžović

NAUČITE ENGLISKI BRZO I LAHKO

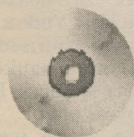
sa našim najnovijim modelom

\$119.95
U cijenu je uključena poštarina

Language Teacher® ESC2000

Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik. Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i opšte izraze

\$49.95

CD sa Language Teacher® 98 za Windows 95/98/NT i program za komunikaciju PC-Veža za Windows 95/98/NT

Language Teacher® ESC600T

ELETRONSKI RIJEČNIK sa mogućnošću govora i poslovnim rokovnikom od 128K

Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLISKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost. Ovaj riječnik prevodi riječi u sekundama.

MI IMAMO ZA VAS VAŠEG NAJVEĆEG PRIJATELJA

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475 000 riječi i izraza, uključujući: 36 000 medicinskih termina, 33 000 tehničkih riječi, 29 000 termina za biznis, 28 000 pravnih termina
- Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test
- Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC • Funkcija uvođenja novih riječi
- Više od 200 popularnih idioma • Nepravilni glagoli • 1 200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Svjetsko vrijeme • Sat • Budilnik • Digitron

NAJBOJI DO SADA !

Language Teacher®

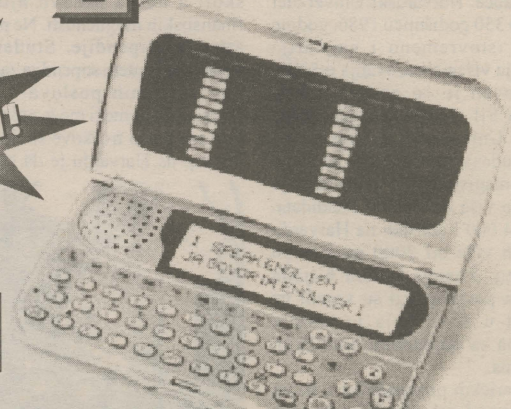

www.ectaco.com

\$249.95

U cijenu je uključena poštarina

POSJETITE NAS U NAŠOJ PRODAVNICI
LINGVOBIT.COM
31-21 31Str., Astoria, Queens

USA: **1-800-710-7920** **LOKAL 208**

Primamo čekove, Visa, MasterCard, AMEX i novčane uplatnice
Naša adresa je: ECTACO, Inc., P.O.Box 5764 Long Island City, NY 11105

Sabah Bosnian-American Newspaper, 43-07 Broadway, Long Island City, NY
Astoria Video, 42-04 30 Av., Long Island City, NY
Pan Line Travel, 41-04 30Av., Long Island City, NY
Ahmed Brokerage, 43-07 Broadway, Long Island City, NY
Black Bull, 42-10 30 Av., Long Island City, NY
Sunny Electronics, 827 8 Av., New York, NY
Moon Electronics, 30-69 Steinway St., Long Island City, NY
Consumer Best Choice Electronics, 30-44 Steinway St., Long Island City, NY
Resource Electronics 1725 Kings High Way, Brooklyn, NY
Archer Electronics, 5310 S Archer Av., Chicago, IL
Selvars, 452 Franklin Av., Hartford, CT
Euro Connection, 3434 S 144 #203, Seattle, WA
Balkan Express, 150 73 Av. N. 305, Saint Petersburg, FL
Bosnian House, 1931 Rocky Mill Dr., Lawrenceville, GA

! NEMOJTE PROPUSTITI VAŠU ŠANSU DA POBJEDITE ELETRONSKI RIJEČNIK ILI RIJEČNIK-CD

Ispunite ovaj kupon i pošaljite na našu adresu: Ectaco Inc, 31-21 31 Street, Long Island City, NY 11106. Mi obećavamo puno vrijednih nagrada. Zato neoklijevajte nego uzmite olovku i ispunite ovaj kupon

UZ MNOGO SREĆE!!!

Ime: _____ Prezime: _____
Adresa: _____
Telefon: _____
Posjedujete elektronski riječnik: da ☐ ne ☐
1-800-710-7920 lokal 208

TOMBOLA

Još jedan zajednički izlet u Boston u organizaciji Bosansko - Američkog Udruženja INSPIRAICJA JE STUDENTIMA POSJETITI HARVARD KOJI JE PROIZVEO PREKO 30 NOBELOVACA

Već duži proljetni dan odmah u startu našeg polaska je nagovještavao da će putovanje u Boston biti interesantno. Proljetni pupoljci kao i veći broj studenata koji su pošli ovoga puta do jednog od najjačih univerzitetskih svjetskih centara mirisali su svojom svježinom. Vrijeme polaska je sedam sati iz Astorije. Planirani dolazak je dvanaest sati u Boston. Sa nama je harmonika, gitara, muzičari i svi smo raspoloženi za pjesmu, tu je takođe i Bosansko-Američka televizija koja svojim budnim kamerama prati sve interesantne momente. Putovanje je bilo lagano i zanimljivo u jednom momentu u toku našeg odmora zaigralo se i jedno pravo bosansko kolo uz zvuke harmonike. U Bostonu smo tačno u dogovoreno vrijeme u 12 sati i čeka nas Muhamed Zuhrić. Prvo obilazimo Bunker Hill statuu a kasnije Harvardski Univerzitet i u malo podužem obilasku ostajemo na Pravnom Fakultetu razgledajući i diveći se kompletnim sadržajima ove ustanove, bibliotekama,

kompjuterskim laboratorijama, određenim statuama i slikama koje su izložene od nekih značajnijih ličnosti ovog fakulteta. Dolazimo i do Statue Džona Harvarda. Nismo se zaboravili očešati o njegovu cipelu za sreću. Slijedi malo krstarenje po Bostonu i njegovo razgledanje iz autobusa. Autobusa su dva i osjetio se mali problem bez telefona. Dolazimo do Bosanskog kluba u Bostonu gdje se kratko zadržavamo i opet povratak u stari dio grada. Razgledamo grad u jednoj slobodnoj šetnji u nešto manje od tri sata. Ta šetnja nas je uvjerila da je Boston jedan od najljepših urbanih svjetskih centara i da je to grad da po svojoj arhitekturi liči na evropske gradove. Šetnja je bila zanimljiva ali ipak kratka da bi se grad malo razgledao i tako već dolazi i sedam sati kada se u dogovoreno vrijeme svi skupljamo na dogovoreno vrijeme na polazno mjesto, i opet pjesma muzika, priča sve do New Yorka i Astorije gdje smo došli oko pola noći.

Ovoga puta donosimo i neke zanimljivosti Bostona i Harvarda za naše čitaoce. Harvardski Univerzitet je slavio 350 godišnjicu 1986. godine i to je istovremeno i najstarija institucija višeg obrazovanja u SAD-a. Osnovan je 16 godina nakon dolaska Fil Grima doseljenika u Primut. Univerzitet je izrastao od devet studenata na početku sa samo jednim magistratom da bi se kasnije upisivalo više od 18.000 kandidata. Preko 14.000 ljudi radi na Harvardu od kojih više od 2000 na samom fakultetu. Postoji sedam hiljada različitih poslova koji su vezani uz fakultet u školi koja je takođe povezana sa određenim bolničkim poslovima.

Šest američkih predsjednika a nama najpoznatiji Teodor Franklin Ruzvelt i Džon Kenedi su diplomirali na Harvardu. Na Harvardu je diplomirao Al Gor i nama svima poznata nekadašnja pakistanska predsjednica Vlade Benazir Buto. Njegov Univerzitet je proizveo više od 30 nobelovaca. Dobio je ime po prvom sponzoru Džonu Harvardu, mladom svećeniku koji je nakon svoje smrti 1638. godine ostavio svoju knjižnicu i pola svog imanja ovoj novoj instituciji. U svojim ranim godinama koledž je ponudio klasične akademske

kurseve bazirane na modelu engleskog Univerziteta, uglavnom oslanjajući se na veliki uticaj i filozofiju Puritanaca, koji su bili uglavnom prvi kolonisti. Iako su mnogi od prvih diplomiranih studenata postali upravo svećenici u tim puritanskim kongregacijama novih emigranata u cijelom području Nju Englanda koledž nije nikada bio službeno priključen ili prozvan nekom religioznom institucijom. Harvardski Univerzitet je kompleks koji zauzima značajno mjesto u američkoj arhitekturi. Vrlo interesantna je zgrada Massachusetts Holl velika zgrada koja je izgrađena 1720. godine. Statua Džona Harvarda je smještena ispred univerzitetskog hola koja je završena 1815. godine. Kip je vrlo popularan i na hiljade posjetilaca se godišnje očeše o cipelu Džona Harvarda za sreću. Harvard je jedan od nekoliko koledža u zemlji koji imaju istinski sistem prijema. To znači da se studenti na prvu godinu primaju na bazi njihovih postignutih rezultata u školi a ne na osnovu njihovih finansijskih mogućnosti. Ne postoje sportske stipendije. Studenti se finansiraju putem stipendija zajmova i privremenih poslova. Paket finansijske pomoći može pokriti čak i do sto posto troškove školovanja. Princip na Harvardu je da studenti

puno uče jedni od drugih, i što je raznovrsnija etnička struktura studenata smatra se da je i mogućnost njihovog međusobnog učenja odnosno učenja jedni od drugih veća. 1934. od tadašnjeg

ALMA RADONČIĆ I LEJLA DERVIŠAGIĆ

predsjednika Harvardskog Univerziteta Džejmsa Brauna pokrenuta je inicijativa da se na Harvardu obezbijede finansijska sredstva putem određenih programa nacionalnih stipendija kako bi Univerzitet bio dostupan onim koji su talentovani a koji nemaju finansijskih mogućnosti. Pedesetih godina rektor

opredijeliti za studij na tom Univerzitetu.

1997. i 1998. školske godine na Harvardu su studenti primili oko 41 milion dolara samo u stipendijama. 45% studenata prima stipendije koje u prosjeku iznose 13 hiljada dolara godišnje i 70% studenata je dobilo neku ponudu za određenu vrstu finansijske pomoći što sve skupa iznosi više od 74 miliona dolara. Ukupna prosječna finansijska pomoć uključujući stipendije, zajmove i neke druge vidove pomoći kreće se oko 20.000 dolara u prosjeku godišnje po studentu. U stvari svi studenti na Harvardu su na finansijskoj pomoći. Troškovi same školarine u '98/'99. godini su bili oko 21, 342 dolara, smještaj 7.514 dolara zdravstveno osiguranje 2.276 dolara tako da cijena po jednom studentu izlazi oko 31.132 dolara godišnje. Za sljedeću 2001. godinu apliciralo je odnosno prijavilo se 8665 muškaraca i 7942 ženske osobe. Ukupno 16.597 studenata. Od toga je primljeno samo 1098 muških i 1055 žena odnosno 2153 studenta. Posjetiocima često pitaju ko je tipičan harvardski student a odgovor je da ne postoji takva osoba svaki student je individua za sebe i struktura je veoma raznolika po religijskim i političkim uvjerenjima kao i po etničkoj pripadnosti. Na ovaj Univerzitet studenti dolaze iz svih regija Amerike

Harvardskog Univerziteta Vilburđi Benter je koledž još v i š e dostupnim organizirajući studente u jednu mrežu Net Worka kako bi na taj način svim talentiranim studentima bile dostupne informacije o Harvardu. Te kako bi se na taj način m o g l i

Alma RADONČIĆ:- student psihologije u New York-u

- Jako je lijepo izaći iz New York-a. Posebno mi je zadovoljstvo što smo danas na jednom tako važnom Univerzitetu kao što je Harvard. Sve što je vezano za edukaciju i napredovanje za budućnost omladine je veoma bitno upravo da se nađemo tu i da obidemo i da nas upravo to motiviše na još jače napore u našoj vlastitoj edukaciji. Postoji interes kod studenata za ovakve ekskurzije i sa ovim treba nastaviti.

Lejla DERVIŠAGIĆ:- takođe student

- Mislim da je ovaj put dosta koristan za nas studente. Organizacija ovog putovanja je dosta dobra s obzirom da je ovo tek drugi izlet u organizaciji ovog udruženja. Kandidat sam i za sljedeća ovakva putovanja.

Muhamed ZUHRIC

Već više od pet godina živi i radi u Bostonu i Boston je grad koji se njemu posebno sviđa. To je jedan od razloga zašto je u ovom gradu i uzeo kuću. On nam je bio domaćin u Bostonu i proveo nas kroz Boston i pokazao nam Harvard i čitavo vrijeme bio sa nama. Dugujemo mu svakako zahvalnost i za njegovo vrijeme koje je odvojio za nas. Evo i njegovog mišljenja.

- Ovo je prvi put nakon pet godina da vidim ovakvu grupu ljudi iz Bosne. Ovo me zaista impresionira kako oni doživljavaju ovaj put a posebno Harvard. Drago mi je da sam se upoznao i lično s jednom brojem ljudi iz ove grupe i mislim da ćemo održavati veze.

Mirsad KARABEGOVIĆ:

- Ljudi su vrlo zadovoljni i sretni dobro je da se družimo mi smo u tuđem svijetu i to je dobar put i način da se zbližimo i da se oslanjamo jedni na druge.

Remzija IVOJEVIĆ:

- Ovo je za mene izvanredna prilika da ovako sa jednom grupom naših ljudi obidem Boston da se družimo i da se izmaknemo od one njujorške svakodnevice.

Ilhan RAMIĆ- završio koledž za kompjutere u New York-u

- Harvard nas je inspirisao na daljnje bavljenje naukom. Organizacija puta je dobra. Fino se osjećam na ovom putu.

Ovo je prilika da se ispred organizatora zahvalimo svim ljudima koji su putovali za Boston i da se istovremeno izvinemo ukoliko nije bilo nešto u redu. Veliku zahvalnost dugujemo i našim medijima koji su dali doprinos da ova akcija uspije, tu prije svega mislim na SabaH, Radio Behar Radio Sevdah i Radio Glas BiH koji su već u dužem intervalu reklamirali ovu ekskurziju.

Rašid NUHANOVIĆ

ILHAN RAMIĆ, REMZIJA IVOJEVIĆ, MUHAMED ZUHRIC I MIRSAK KARABEGOVIĆ

i iz više od stotinu zemalja svijeta. Dvije trećine studenata na o v a j Univerzitet dolazi iz javnih škola i dvije trećine dobijaju neku vrstu finansijske pomoći. Upravo zbog toga pažnju i naših studenata iz New Yorka je privukao ovaj izlet. Prenosimo njihovo mišljenje o izletu:

Deseti nastavak SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Nismo dugo čekali i vagoni su izvezeni iz kaznionog kruga i našli smo se na zeničkoj željezničkoj stanici. Tu nismo čekali više od jednog sata, te su nas prikazili na neki voz, vjerovatno teretni i krenuli smo prema Sarajevu. Kada smo krenuli bila je već noć i mi smo razmišljali kako napraviti mjesta i pripremiti se za spavanje. Prije ponoći smo bili u Alipašinom Mostu i tu smo čekali. Stražari su tu otvorili vagon i gledali je li sve u redu. Što znači je li sve u redu, niko od nas nije znao. U svakom vagonu bilo je bure za nuždu, a kako nas je bilo svakakvih bure se brzo punilo i zaudaralo. U Alipašinom Mostu su dozvolili da ga ispraznimo te je bilo lakše, manje smrada. Oko ponoći smo nastavili put. Pošto smo već bili uključeni u kompoziciju, nije više bilo udara lokomotive i vožnja je nastavljena. Spavali smo, ja bar jesam. Bio sam između Hafiza Pandže i Alije i čini mi se da su i oni spavali. Kada je osvanulo probudio me govor. Počelo se razgovarati i rekoše mi da smo u Mostaru. Voz je stajao. Vjerovatno je stajanje i učinilo da se neki probude i vire kroz mali prozorčić. Ne znam koliko smo bili u Mostaru, ali ja nisam bio budan ni cijeli sahat kada smo nastavili put. Za nešto oko jednog sata bili smo u Čapljini. Nismo dugo stajali kada su se vrata otvorila i naredeno nam je da izađemo i ponese mo stvari. Zbili su nas u "hrpu" na strani stanice. Razdanilo se, bilo je blizu 10 sahata ujutro. Nismo dugo čekali došla su tri kamiona i mi smo se popeli. Ispred i iza kamiona bila su po jedna putnička kola. U prva dva kamiona bili smo mi zatvorenici a u trećem naše stvari. Pored šofera bio je stražar a na trećem kamionu bilo je nekoliko stražara. Na vozačevu kabini postavili su mašinsku pušku, mitraljez i tako smo krenuli. Nismo bili vezani i stražari su bili nasmijani, vedriji i nisu mnogo galamili. I oni su se radovali da je sve išlo u redu i da se putovanje približavalo kraju. Znali smo da idemo u Stolac. Tek jedna trećina nas je stala u ta dva kamiona, mada smo bili zbijeni. Bio je vedar dan. U Stolac smo došli za otprilike jedan sat. "Istovarili" su nas pred kaznionom koja je bila opasana visokim zidom. Pošto smo pronašli naše stvari ušli smo u krug. Zatvor se sastojao od dvije dugačke, vrlo dugačke ozidane barake, koje su imale dva ulaza. Prozvali su nas i povel u baraku, drugu od zida, i uveli u nju kroz istočni ulaz. Taj ulaz je nas razvodio u lijevu istočnu i desnu zapadnu sobu. Sobe su bile prazne, čistije od ovih zidova okrečeni i mi smo nahmuli u sobu da ugrabimo što "bolje mjesto". Uspio sam se dograbiti čoka na sjeveroistočnoj strani. Do

zida smo htjeli dati mjesto Hafizu Pandži, ali on nije želio ležati uz zid. To mjesto prepustio je jednom zatvoreniku, muslimanu iz okoline Bosanske Krupe. Taj čovjek nije primao pakete, te je bio uz Hafiza da mu pomogne, bude na usluzi, opere porciju, veš i slično a Hafiz mu se oduživao hranom iz paketa. Taj odnos su zasnovali još u straračkom odjelu u Zenici. Mi koji smo pošli iz glavne kuće bili smo mladi određeni za rad, a pridodali su nam i oko 40 starijih, da kažem staraca. Do zida je bio taj čovjek iz B. Krupe, pa Hafiz, ja, do mene Alija, do njega Kasim Bukvić, pa

ISPRAVKA

U prošlom broju, u tekstu "Sjećanja doktora Nedžiba Šaćirbey-a" potkrala se greška u imenima i prezimenima. Ovom prilikom se izvinjavamo doktoru Nedžibu i čitaocima.

1. Pisalo je Hajro Gavrankapetanović a trebalo je **Hajro Kapetanović**
2. Pisalo je Zora Dusfer a trebalo je **Zora Dusper**
3. Pisalo je Božana Gregle a trebalo je **Božana Gregl**

Husein Džozo pa Drago Maltarić, pa pop Slavko Popović i tako dalje. Jedan nas je u sobi oko 70 a potom je u razmaku od 2 sata došao novi transport, i na kraju nas je bilo više od stotine. Poredali smo se oko zidova i onda još jedan red u sredini sobe. Unutar sobe bio je nužnik pred kojim je uvijek bio red. Ispuštali su nas tri puta dnevno u takozvanu kupaonu gdje je bilo 12 česmi nad limenim koritom za umivanje. Tu su bili i šest nužničkih otvora. Tu nije bio tuš, nije bilo tople vode. Svaki zatvorenik je imao bocu za vodu, najčešće staklenu, rjeđe metalnu. U to vrijeme nije bilo plastičnog materijala. U svakoj sobi je bilo više prozora koji su bili visoko postavljeni uz tavanicu, a da se ne bi moglo gledati vani. Ubrzo po našem dolasku bilo je vrijeme ručka i pred vrata je došao kazan sa hranom. Poredali smo se i primali hranu. Kuhari koji su donijeli kazan prepoznati su od nekih iz naše grupe, kao oni koji su ranije poslani u Bileću. S obzirom na uspješan rad OZNE kaznionice su se brzo punile te je kao dio izgradnje socijalizma trebalo naći mjesta za "narodne neprijatelje" koji su imali sreću da

ih "sudi" "narodni sud", a ne da budu poslani u trinaesti bataljon. Kada je neko likvidiran, ubijen bez suda, onda bi se reklo "otišao je u trinaesti bataljon". I kada je zatrebalo više zatvora, neko se sjetio Bileće, gdje je jedno vrijeme pred sam II svjetski rat bila i jedna grupa komunista uz druge političke zatvorenike u Kraljevini Jugoslaviji. Grupa od oko 60 zatvorenika poslata je iz Zenice u Bileću. Nakon kraćeg boravka i rada u Bileći neko je odlučio da je bolje imati to u Stocu i oni su prebačeni u Stolac. Baraka u kojoj smo bili smješteni bila je "plod njihova rada". Prije večere vrata su se otvorila i novopostavljeni sobni starješina je uzviknuo: "Ustaj mirno!" Svaki put kada bi se bilo ko od stražara pojavio na vratima mi smo morali ustati i biti u nekom stavu mirno. U sobu je ušlo pet ili šest ljudi i jedan od njih je glasno upitao: "Gdje je Pandža?" Mi smo svi stajali, a Hafiz Pandža je polahko skoro tiho rekao: "Ovdje sam." Oni su prišli Hafizu, zagledali pa pokušali da započnu neki razgovor a glavno pitanje je bilo: "Koliko si osuđen?" Hafiz bi odgovorio: "Deset godina". A neki od njih bi rekao: "Malo!". Hafiz Pandža je bio osuđen 10 godina od

takozvanog suda Nacionalne časti koji nije mogao izreći veću kaznu od deset godina. Ovi znatiželjnici su bili Stočani, vjerovatno iz mjesne UDBE, Komiteta Partije ili Unutrašnjeg. Bila im je želja da vide "pobjeđenog neprijatelja" i ako većina od nas nije uzela učešće u bilo kakvoj borbi. I dok se nije pošlo na spavanje došlo su tri možda i četiri takve posjete, uvijek seuputile prvo Hafizu, a po nekad zagledala i druge od nas pa nekad nešto i upitala. Tako sam saznao da je sa nama u sobi i ing. Ivan (mislim da mu je to prvo ime Pavičić, koji je bio Ravatelj tehničkog zavoda u Sarajevu, i imao je čin domobranskog pukovnika. Bio je osuđen 12 godina a da je bio pridodat našoj grupi bio je razlog što je Uprava, odnosno

oni iznad nje imala planove da iskoristi njegovu stručnost i da se napravi jedna ili više radionica gdje bi zatvorenici učestvovali u "izgradnji socijalizma". Ing. Pavičić je bio u šezdesetim godinama koje su se primjećivale. Hafizu je bilo 65 godina i imao je bruh (kilu). Umorni od puta i nedovoljnog spavanja brzo smo zaspali. Probudili su nas u 6 sati ujutro, a već oko 9 započele su posjete znatiželjnika. Ovi su bili iz Mostara a među njima pored udbaša, bile su i sudije i službenici tužilaštva a komitetlije su bile uvijek tu. I tako jedna grupa pošto je svojim pitanjima završila s Hafizom, pogleda okolo i prvi se obrati meni s pitanjem: "Tko si ti koliko si suđen?" A potom radi čega sam suđen. Rekoh: "Radi Mladih Muslimana". Na to on reče: "Pa i ja sam mladi musliman." Ja sam šutio a on to ponovi i kao da traži odgovor. Ja polahko rekoh: "Vi mene pitate, ja ne pitam Vas." Ponovo upita: "Koliko si suđen?" Ja odgovorih: "Četiri godine". Brzo me upita: "A jel kazna pravedna?" našto ja odgovorih: "Ja sam se žalio". Još brže upita: "Jeli sud prihvatio

žalbu?" - Ne - odgovorih, a on ponovo: "Je li kazna pravedna?" Na to ja rekoh: "Ja ostajem pri navodima moje žalbe. Pogleda u Aliju pa i njega upita zašto je suđen. Alija odgovori kratko: "Ja sam suđen s Nedžibom". To je bio kraj, a potom se obrati Kasimu Bukviću. Kasim reče da je osuđen pet godina jer je bio porotnik pri Prijekom sudu, dodavši da sud nije imao nijednu raspravu. Kasim je bio u istom periodu pri sudu kada je sudija Hafner bio predsjednik a Drago Maltarić tužilac. Inače Kasim je bio svršeni Gazi Husrevbegove medrese. On se smatrao u vrijeme Kraljevine Jugoslavije Hrvatom i bio je predsjednik Hrvatskog kulturnog omladinskog društva Silvije Strahimir Kranjčević, radi svoje aktivnosti bio je zatvoren i predat sudu za zaštitu države u Beogradu. Bio je kratko na Adi Ciganliji, ali nije bio suđen. Vjerovatno sporazum Cvetković - Maček, učinio je da je pušten. Koliko se sjećam bio je s njim u zatvoru i Muhamed Hadžijahić i zajedno pušten. Poslije Kasima obrati se Džozo. Džozo reče da je bio nastavnik u školi za imame u Gubenu. Guben je grad u Njemačkoj blizu Frankfurta na Odri. Što je to bilo je slijedeće pitanje Džozo odgovori da je to bila škola za imame u SS diviziji. Zagledaše se i kao za sebe rekoše: "Vidi lijepa društva kako se našlo zajedno!". Četnički pokolji muslimana, ne samo u istočnoj i zapadnoj Bosni i istočnoj Hercegovini jako su zabrinule muslimane. Vojne snage NDH u kojima je bilo muslimana praktički nisu uspjele da zaštite muslimane, a mnogi su se pitali i da li su htjele. Kada su Englezi okupirali Bagdad Veliki Muftija Jerusalem Muhamed Emin El Huseini je odatle pobjegao (tu je bio u izbjeglištvu u Italiji veliki Muftija El Huseini je predsjedavao sveislamskim kongresima koji su se održali u Jerusalemu 1931. i 1936. godine, a na kojima su uzeli učešća i predstavnici muslimana iz Jugoslavije, (BiH, Kosova, Crne Gore i Makedonije). Prema tome El Huseini nije bio novo ime a ni mi za njega nismo bili novi. U Rimu se El Huseini sreo s Mustafom Busuladžićem, koji je u Rimu bio na posdiplomskom studiju od prije napada sila osovine na Juglaviju. Iz Rima je El Huseini otišao u Berlin i Hitler je želio da ga politički upotrijebi. Neki Bošnjaci su želili da iskoriste Muftiju i njegov utjecaj a da bi zaštitili svoj narod od četnika i daljeg stradanja. Posebno su se Muftiji obraćali muslimani koji su se smatrali, Jugoslavenima ili Srbima. Oni su smatrali da politika NDH prema Srbima je pogreška a i da dovodi do napada četnika na muslimane.

POPIS STANOVNIŠTVA U SAD 2000.

SabaH vam donosi obrazac na našem jeziku tako da oni koji još ne znaju engleski jezik, mogu popuniti obrazac koji im je došao na kućnu adresu bez pomoći drugih.

VAŽNO: NE PIŠITE NIŠTA NA OVE STRANICE. Sve odgovore upišite na **SLUŽBENOM UPITNIKU UREDA ZA POPIS STANOVNIŠTVA**. Ove upute na našem jeziku predstavljaju prijevod osnovnih pitanja, kao i mogućih odgovora, koja se nalaze na Upitniku za popis stanovništva 2000. na engleskom jeziku.

(JEDAN OBRAZAC SE NALAZI NA OVOJ A DRUGI NA NAREDNOJ STRANICI)

United States
**Census
2000**

U.S. Department of Commerce • Bureau of the Census

Vaš Upitnik za popis stanovništva 2000. na engleskom jeziku je službeni obrazac koji trebaju ispuniti svi oni koji su prijavljeni na ovoj adresi. Ispunjavanje obrasca je brzo i lako, a Vaši odgovori su pod zaštitom zakona. Ispunite obrazac za popis stanovništva jer ćete time pomoći da Vaša zajednica dobije ono što joj treba, kako danas tako i sutra!

Počnite ovdje

Molim Vas koristite crnu ili plavu tintu.

1. Koliko ljudi je stanovalo ili bilo prijavljeno u ovoj kući, stanu ili pokretnom stambenom objektu na dan 1. IV 2000.?

Broj ljudi

UKLJUČITE u navedeni broj:

- djecu koja su u starateljstvu (posinak, pokćerka), podstanare i sustanare
- ljude koji su ovdje stanovili na dan 1. IV 2000. a koji nemaju nikakvo drugo mjesto stalnog boravka
- ljude koji ovdje provode većinu vremena dok rade, iako imaju neko drugo mjesto stalnog boravka

NE MOJTE UKLJUČITI u navedeni broj:

- studente koji ne žive ovdje dok studiraju
- ljude koji su se na dan 1. IV 2000. nalazili pod starateljstvom pojedinih ustanova, poput odgojno-popravnih centara i zatvora, staračkih domova ili duševnih bolnica
- pripadnike oružanih snaga koji žive negdje drugdje
- ljude koji većinu vremena provode na nekom drugom mjestu

2. Da li je ovo kuća, stan ili pokretni stambeni objekt? — Obilježite ☒ JEDAN kvadratić.

- ☐ U Vašem vlasništvu, ili vlasništvu nekog iz Vaše kućne države, pod hipotekom ili zajmom?
- ☐ U kompletno Vašem vlasništvu, ili vlasništvu nekog iz Vašeg kućanstva, sa otplaćenom hipotekom ili zajmom?
- ☐ Iznajmljivo/iznajmljivati?
- ☐ Korištenik, čista ili financijska naknade ili stanarine?

3. Molim Vas odgovoriti na sljedeća pitanja za svaku osobu koja živi u ovoj kući, stanu ili pokretnom stambenom objektu. Počnite jednom od osoba koja ovdje živi, a koja posjeduje, u procesu je otplate ove kuće, stana ili pokretnog stambenog objekta, ili isti iznajmljuje. Ako takve osobe nema, počnite jednom punoljetnom osobom koja ovdje živi ili ima prebivalište. Označit ćemo tu osobu kao Osobu 1.

Kako se zove ova osoba? Napišite dolje njeno ime i prezime štampanim slovima.

Prezime

Ime

Srednji inicijal

4. Koji je telefonski broj Osobe 1? Postoji mogućnost da nazovemo ovu osobu telefonom ukoliko neki od odgovora na ovom upitniku ne budemo razumjeli.

Pozivni broj + broj telefona

5. Kog je spola Osoba 1? Obilježite ☒ JEDAN kvadratić.

☐ Muškog

☐ Ženskog

6. Dob Osobe 1 i datum rođenja?

Godine starosti na dan 1. IV 2000.

Upišite brojeve u kvadratiće.

Mjesec Dan Godina rođenja

VAŽNO: Na pitanja 7 i 8 molimo Vas da obavezno odgovorite.

7. Je li Osoba 1 Španijolac, Hispanoamerikanac ili porijeklom iz Latinske Amerike? Obilježite ☒ kvadratić sa "Ne" ukoliko ova osoba nije Španijolac/Hispanoamerikanac/Latioamerikanac.

☐ Ne, nije Španijolac, Hispanoamerikanac niti je porijeklom iz Latinske Amerike

☐ Da, Portorikanac je

☐ Da, ova osoba je Meksikanac, meksički Amerikanac, Čikano

☐ Da, Kubeanac je

☐ Da, pripada drugoj Španjolskoj/Hispanoameričkoj/Latioameričkoj grupi — Navedite grupu.

8. Koje je rase Osoba 1? Obilježite ☒ jednu ili više rasa da biste najbliže opisali ono što Osoba 1 smatra da je.

☐ Bijelac

☐ Crnac, Amerikanac afričkog porijekla, crne rase

☐ Američki Indijanac ili Aljašćanin — Navedite ime glavnog ili pridruženog plemena.

☐ Indijac

☐ Japanac

☐ Havajac

☐ Kinez

☐ Korejanac

☐ Guamac ili Čamoro

☐ Filipinac

☐ Vijetnamac

☐ Samoanac

☐ Neke druga azijska nacije — Navedite koja.

☐ Sa nekog drugog pacifičkog otoka — Navedite s kog.

☐ Neke druge rase — Navedite koje.

→ Ako ovdje živi više ljudi nastavite sa Osobom 2.

Svjedočenje holandskog vojnika u Hagu

KADA SU KAMERE ISKLUČENE, MLADIĆ JE GLEDAO KAKO VOJNICI ODUZIMAJU BOMBONE I ŠUTAJU SREBRENIČKU DJECU

*Pripadnik UNPROFOR-a
David Vasen na suđenju
Krstiću svjedočio o zločinu
nad Bošnjacima
Srebrenice*

Nakon pada srebreničke enklave, oko baze UNPROFOR-a u Potočarima skupile su se hiljade izbjeglica. "Izvan baze bilo je užasno, ljudi su bili bez hrane, tražili su da im pomognemo, hvatali nam se za odjeću...", svjedočio je bivši pripadnik holandskog bataljona UNPROFOR-a David Vasen na suđenju generalu Radislavu Krstiću, javlja Sense. Vasen je vidio Arkanove "Tigrove", "Vukove s Drine" kao i regularne pripadnike VRS. On je svjedočio da su vijinci bili pod utjecajem alkohola i da je vidio kako ušmrkavaju kokain. "Vukovi" su počeli pljačkati kuće, iznosili su telefone, kućne aparate... U jednoj kući čuli smo vrišku a potom paljbu. Srpski vojnik nam je rekao da se ne mišesimo jer da nije problem ubiti jedno ili dvoje osoba. On je bio i svjedok silovanja jedne djevojke. Vojnici koji su je silovali pobjegli su kad su naišli pripadnici UNPROFOR-a, no djevojka je dotad već doživjela nervni slom. General Ratko Mladić ušao je u Potočare 12. jula oko 15 sati u pratnji tjelohranitelja i televizije, ispričao je Vasen:

- Snimalo se kako Mladić baca djeci bombone. A kad su kamere isključene, vojnici su počeli oduzimati bombone, udarali su ljude, čak su i djecu šutali. Mladić je, nastavio je svjedok, vidio što rade vojnici, ali je samo stajao nadmoćnog stava.

Vasen je opisao kako je potom počelo odvajanje muškaraca i ukrcavanje ostalih izbjeglica u autobuse, praćeno udaranjima. Deportacije su sljedećeg dana tekle još brže.

Na putu od Potočara do Srebrenice 14. jula, Vasen je vidio tijela ubijenih i dehidriranih ljudi, koja su bila sve brojnija što se više približavao Srebrenici.

- U centru grada ležalo je 40 do 50 leševa, uglavnom žena i djece - bio je to strašan prizor.

Neki su nosili oznake HVO-a

Na traženje odbrane, on nije mogao precizirati koja je jedinica Vojske Republike Srpske bila nadležna za područje Srebrenice, ali je svjedočio da je vidio pripadnike drinskog korpusa, čiji je komandant bio optuženi Krstić. Samog Krstića ovaj svjedok nije vidio. Vasen je, međutim, bio siguran da je na nekim od vojnika koji su ušli u enklavu vidio oznake Hrvatskog vijeća odbrane.

POPIS STANOVNIŠTVA U SAD 2000.

Osobe 2 – Osobe 6

1. Kako se ova osoba zove?

Napišite štampanim slovima njeno ime dolje.

Prezime

Ime

Srednji inicijal

2. U kakvoj je svezi ova osoba sa Osobom 1? Obilježite ☒ JEDAN kvadratić.

☐ Suprug/supruga	Ako ova osoba NIJE U SRODSTVU sa Osobom 1:
☐ Rođeni sin/kćerka	☐ Podstanar, iznajmljuje sobu
☐ Posvojeni sin/kćer	☐ Sustanar, dijeli sobu
☐ Pastorak/pastorka	☐ Nevjenčani partner
☐ Brat/sestra	☐ Posinak/pokćerka
☐ Otac/majka	☐ Nije u srodstvu na drugi način
☐ Unuča	
☐ Punac/punica/svekar/svekrva	
☐ Zet/snaha	
☐ Drugi rođak — Navedite točno relaciju. →	

3. Kog je spola ova osoba? Obilježite ☒ JEDAN kvadratić.

- ☐ Muškog ☐ Ženskog

4. Dob osobe i datum rođenja?

Upišite brojeve u kvadratiće.

Godine starosti na dan 1. IV 2000. Mjesec Dan Godina rođenja

→ VAŽNO: Na pitanja 5 i 6 molimo Vas da obavezno odgovorite.

5. Da li je Osoba 1 Španjolac, Hispanoamerikanac ili porijeklom iz Latinske Amerike? Obilježite ☒ kvadratić sa "Ne" ukoliko ova osoba nije Španjolac/Hispanoamerikanac/Latinoamerikanac.

☐ Ne, nije Španjolac, Hispanoamerikanac niti je porijeklom iz Latinske Amerike	☐ Da, Portorikanac je
☐ Da, ova osoba je Meksikanac, meksički Amerikanac, Čikano	☐ Da, Kubanac je
☐ Da, pripada drugoj Španjolskoj, Hispanoameričkoj/Latinoameričkoj grupi — Navedite grupu. →	

6. Koje je rase ova osoba? Obilježite ☒ jednu ili više rasa da biste označili što točnije ono što ova osoba smatra da je.

- ☐ Bijelac
☐ Crnac, Amerikanac afričkog porijekla, crne rase
☐ Američki Indijanac ili Aljašćanin — Naznačite ime glavnog ili pridruženog plemena. →

☐ Indijac	☐ Japanac	☐ Havajac
☐ Kinezi	☐ Korejanc	☐ Guamac ili Čamoro
☐ Filipinac	☐ Vijetnamac	☐ Samoanac
☐ Neke druga azijska nacija — Navedite koja. →	☐ Sa nekog drugog pacifičkog otoka — Navedite s kog. →	

- ☐ Neke druge rase — Navedite koje. →

→ Ako više ljudi živi ovdje nastavite sada sa slijedećom osobom.

Osobe 7 – 12

Ako niste imali dovoljno prostora za popis svih onih koji žive u ovoj kući ili stanu, molim Vas navedite ih dolje. Ured za popis stanovništva će Vas možda kontaktirati u svezi s dolje navedenim podacima za te osobe.

Osoba 7 — Prezime

Ime

Srednji inicijal

Osoba 8 — Prezime

Ime

Srednji inicijal

Osoba 9 — Prezime

Ime

Srednji inicijal

Osoba 10 — Prezime

Ime

Srednji inicijal

Osoba 11 — Prezime

Ime

Srednji inicijal

Osoba 12 — Prezime

Ime

Srednji inicijal

Ured za popis stanovništva je procijenio da će prosječno kućanstvo utrošiti oko 10 minuta da ispuni obrazac za popis stanovništva, što uključuje vrijeme za čitanje uputa kao i vrijeme potrebno za provjeru upisanih odgovora. Sve primjedbe koje se tiču ove procjene trebaju biti upućene na slijedeću adresu: Associate Director for Finance and Administration Attn. Paperwork Reduction Project 0607-0856, Room 3104, Federal Building 3, Bureau of the Census, Washington, DC 20233.

Consent to be interviewed is required for any request for information about a household that is not visible in the census. If you have a question about the census, please call the Census Bureau at 1-800-551-0856.

Zahvaljujemo Vam se na trudu pri ispunjavanju službenog obrasca za Popis Stanovništva u SAD 2000.

Alija Izetbegović u posjeti Distriktu Brčko

PREDSJEDAVAJUĆI PREDSJEDNIŠTVA BiH ZATRAŽIO PREDAN RAD NA POVRATKU BRČAKA

Supervizora Franada ćemo posmatrati kroz odvijanje povratka, istakao Izetbegović* Brčko je velika nada i model buduće multietničke Bosne i Hercegovine

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović u ponedjeljak poslijepodne posjetio je područje Distrikta Brčko. U pratnji dr. Abdulaha Masrija, predsjedavajućeg "MBC Heritage of Islam trust" iz Londona, te člana Upravnog odbora ove organizacije Hameda el Halife. Predsjedavajućeg Izetbegovića u Brki su dočekali guverner TK dr. Tarik Arapčić, supervizor za Brčko Robert Farand, Siniša Kisić - gradonačelnik i njegov zamjenik Ivan Krndelj, te Mirsad Đapo, predsjednik Skupštine, kao i delegacija Visokog saudijskog komiteta u BiH na čelu sa Sejhom Nasirom.

Cilj posjete predsjedavajućeg Izetbegovića je MBC-ova donacija u visini od 600 hiljada dolara za gradnju kuća povratnicima u Brčko koji su i do sada uz Visoki saudijski komitet pomagali obnovu i izgradnju porušenog stanbenog fonda u Brčkom.

Poziv Srbima iz Sarajeva

U polusatnom razgovoru sa svojim domaćinima, kako je saopćio Ademir Jerković, savjetnik za odnose sa javnošću predsjedavajućeg Predsjedništva, Izetbegović je posebno istakao:

- Došao sam na područje Distrikta Brčko sa prijateljima iz MBC-a. Brčko je velika nada za BiH i model buduće multietničke Bosne i Hercegovine. Tražim da se predano radi na povratku. Obavještavam vas da je Sarajevo spremno prihvatiti Srbe iz Brčkog, povratnike u ovaj grad. Svakako, supervizora Faranda ćemo posmatrati kroz odvijanje povratka i razvoj ovog grada. Smatram da stvari idu dobro i da ima manje problema nego što sam ih očekivao - prenio je Ademir Jerković izjavu predsjedavajućeg Izetbegovića.

Prema njegovim riječima, Izetbegović je istakao da će MBC donirati 600 hiljada dolara za izgradnju novih 60 kuća povratnicima na području Distrikta.

Brćaci čekaju i ostale članove Predsjedništva

Gradonačelnik Brčkog Siniša Kisić naglasio je da Brćaci očekuju od svih članova Predsjedništva da podrže projekat Brčkog, dok je Mirsad Đapo još jednom zamolio da se pomogne obnova 4.000 porušenih kuća u Distriktu.

- Mislim da je dobro da predsjedavajući Predsjedništva BiH dođe ovamo. Kao i uvijek, predsjedavajući je bio zabrinut zbog broja kuća koje se popravljaju. Rekli smo da je povratak cilj i složili smo se da na tome svi radimo. Dolazak Izetbegovića je dobar psihološki momenat i drago mi je da sam ga vidio - izjavio je na kraju sastanka u Brki supervizor Farand.

Domaćini u Brki predsjedavajućem Izetbegoviću bili su Munib Jusufović, član NSRS i Mirsad Islamović, član Skupštine Brčko Distrikta, koji su još jednom zahvalili Izetbegoviću na podršci koju daje svim Brćacima., prenosi Dnevni avaz.

ISPRAVKA

PORODICA ŠUTKOVIĆ NA OKUPU
 U prošlom, 119 broju SabaH-a, u tekstu gospodina Josipa Vrbica "Kurban - Bajram u Phenix-u" potkrala se štamparska greška. Te je u tekstu i ispod slike pisalo "Porodica Šutković" a treba Porodica Šutković. Nadamo se da će nam gospodin Vrbic, porodica Šutković i naši dragi čitaoci oprostiti ovu grešku.

INSPEKCIJA OSCE-A U MAGLAJU

Maglaj, 29. marta (BHP) - U skladu s Dejtonskim sporazumom - Aneks 1b o izgradnji mjera pomirenja i sigurnosti, u općini Maglaj danas je boravila inspekcija OSCE-a s njemačkim pukovnikom Emilom Schreiberom i potpukovnikom Vojske RS Đurom Josipovićem na čelu.

Inspeksijski tim čine vojnici Njemačke i RS.

U okviru redovnih aktivnosti tim OSCE-a obavio je i inspekciju na tzv. neprijavljenom području od 62 kilometra.

Inspektorski tim je o trenutnom stanju u općini Maglaj sa stanjem privrede i povratka upoznao načelnik općine Ismet Mustabašić, a o sigurnosnim prilikama načelnik Policijske uprave Maglaj Nijaz Softić.

Šta stoji u regulacionom planu koji je usvojila SO Prijedor

U CENTRU GRADA KRST VISOK DEVET METARA

*Poruka izbjeglicama da se nemaju gdje vratiti i da nisu dobrodošli u Prijedor, kaže Murselović **
Planirana je izgradnja obilaznica koje bi išle preko Starog grada i Katoličke crkve

Na prekidu održanoj 18. sjednici Skupštine općine Prijedor usvojen je regulacioni plan u okviru kojeg bi se, između ostalog, u centru grada trebao napraviti spomenički kompleks poginulim borcima Vojske RS pod nazivom "Krst". Trebao bi biti smješten između zgrade Općine i Gimnazije, a njegov glavni dio čini krst veličine devet metara.

Zaštićeni spomenici

- Ovaj urbanistički plan urađen je i usvojen u rekordnih 30 dana. Predložene su nevjerojatne stvari poput izgradnje obilaznica, kako bi se centar grada rasteretio od saobraćajnica. Jedna od obilaznica prelazi preko Starog grada, odnosno postojećeg oštećenog pješačkog mosta, a druga preko Katoličke crkve. To je bezumlje. Skoro svi objekti u

Starom gradu bili su prije rata bili zaštićeni kao kulturno-historijski spomenici, a sada se na njima prave nekakve obilaznice - kaže za "Dnevni avaz" Sead Cirkin, predsjednik Kluba odbornika Koalicije CDBiH u SO Prijedor.

U sklopu spomeničkog kompleksa, koji će biti urađen u "vizantijsko-pravoslavnom stilu" planirano je da se uradi pješačka staza širine četiri metra, postament na kojem bi se trebalo polagati cvijeće poginulim pripadnicima Vojske RS, a sve bi trebalo biti popločeno i, kako se u planu navodi, reprezent gradskog trga.

Regulacioni plan usvojen je na zadnjoj sjednici Skupštine općine u ovom sazivu, a kao njegov cilj navodi se stvaranje mogućnosti za uravnoteženu plansku i ekonomsku eksploataciju građevinskog zemljišta. Zanimljivo je da se navodi samo da je plan uradio projektantski tim iz Beograda, a podataka o tome ko ga je

inicirao i finansirao nema. Iako je plan usvojen sa minimalno natpolovičnom većinom, odbornici KCDBiH nisu mogli utjecati na rezultat glasanja.

Prihvaćene "promjene" iz '92.

- U obrazloženju se navodi da se prihvataju promjene slike grada iz 1992. godine čime se odobrava sve ono što je u ratu urađeno. Do slobodnog zemljišta o kojem se govori, došlo se bespravnom rušenjem neobeštećene bošnjačke imovine. U regulacionom planu navodi se da će se graditi spomenik u "srcu grada". Ovo je nešto strašno. To je poruka izbjeglicama da se nemaju gdje vratiti i da nisu dobrodošli u Prijedor - kaže za naš list zamjenik predsjednika SO Prijedor Mursel Murselović. Odbornici KCDBiH smatraju

kako bi se ovim problemom trebale baviti "više institucije", a Murselović navodi da bi to možda mogao biti i predmet rasprave Predsjedništva BiH i OHR.

Nosilac liste SDP glasao "za"!

Odbornici KCDBiH tvrde da je ovogodišnji nosilac liste SDP za Prijedor Željko Gvozden dao svoj glas za usvajanje ovog regulacionog plana. - Tačno je da je Željko Gvozden glasao za regulacioni plan, ali on mi je rekao da se u tom planu nigdje ne spominje Stari grad nego centralna zona grada, što može potvrditi stenogramom sa sjednice. On također tvrdi da se ovim planom ne tretira ni pitanje vlasništva, nego namjene prostora. Rekao mi

je da se usprotivio izgradnji obilaznice na dijelu Starog grada - pojasnio nam je Svetozar Pudarić, direktor SDP-ovog Centra za analitiku.

Bivši ispitivač u logoru Omarska gradi spomenik

Dragan Radaković, kipar iz Prijedora trebao bi raditi na podizanju spomenika poginulim borcima Vojske RS. Odbornici Koalicije CDBiH u SO Prijedor kažu da je Radaković bio jedan od ispitivača u logoru Omarska. - Zato kažem da će ista ruka koja je planirala rušenje i progone, sada mijenjati izgled grada - kaže Mursel Murselović.

Čitajte SabaH da bi ste bili obaviješteni!

CRYSTAL PALACE

31-09 Broadway
Astoria, New York

ZABAVA ZA SVE GENERACIJE

UČESNICI ZABAVE SU:
POPULARNI PJEVAČ
NOVOKOMPONOVANE
NARODNE MUZIKE

MAHIR BUREKOVIĆ

SEAD MEMIĆ - VAJTA

ZVIJEZDA ZABAVNE MUZIKE

MIKI KOLJENOVIC

ZVIJEZDA NEW YORK-a I ORKESTAR
"VESELI PLAVO-GUSINJANI"

TU JE JOŠ I
FOLKLOR "SEDEF"
SA IGRAMA IZ
NAŠIH KRAJEVA

16-OG APRILA
U 7 SATI

Potresna priča Ahmeta Ališah (6)

NE MOŽE SE VIŠE ŠUTJETI

Ekskluzivno, samo za SabaH, prvi put u javnosti, priča čovjeka koji je preživio šest hrvatskih logora, da bi na kraju pronašao spas i sigurnost. Koliko je uopšte, ljudski organizam spreman da izdrži potvrđuje priča o nezamislivom teroru hladnokrvnih ubica izašlih iz svih okvira ljudskog razuma i pameti. Životna priča preživjelog logoraša na našim stranicama samo je dokaz više ljudske izdržljivosti i nadasve čelične volje za životom i opstankom.

Razgovor vodila: Elvedina TUCAKOVIĆ

Sa zalaskom sunca i Ahmetovo lice izgledalo je nekako tamnije, a ramena povijena kao da na njima nosi teret cijlog svijeta. Tek na moj upit šta se dalje dešavalo kao košuta uhvaćena u lovčevu zamku pogledao me pogledom u kojem su bili izmiješani strah i suze.

- Kako da ne plačem? Plačem ja sestro, svakog dana i nema noći kada ne uzdahnem nebrojeno puta, ali kakve mi koristi. Aveti mojih noćnih mora dave me i progone gore nego krvnici koji su me patili. Oni su bar prošlost, nestalo ih je, ali njihove sjene... Eh, one su najgore. One.

- Da sam bar samo dio toga mogao dati zaboravu lakše bi mi bilo. Ovak, nadam se da će sa svakim mojim ispovijedanjem po jedan dio mog bola nestati, a sjećanja manje boljeti.

- Da li su Vas nakon Obonjana konačno pustili? - upitala sam ga nadajući se kako će nastavak priče bar na trenutak izbrisati gorčinu i bol koji su ga proždimali u tom trenutku. I uspjelo mi je, Ahmet se prvo na tren zamislio, a zatim se njegovo lice smirilo, a oči poprimile opet onaj zamišljeni pogled.

- Jesu, ali do tada je još mnogo žrtava palo i rijeke suza potekle u more. Na otoku, kako su ga oni zvali, zatekli smo samo jednu staru zgradu, jednu kuću i jednu baraku. Otok Obonjan bio je pusto kamenito mjesto u sred mora bez tragova normalnog ljudskog života. Samo gola pustoš i tjeskoba koja se dala jasno osjetiti svuda oko nas. Mislim da u tom trenutku nisam osjećao ništa, jer jedino što mi je preostalo bilo je pomirenje sa sudbinom. Nesrećnici poput nas, njih oko 1000 žena, djece, staraca i muškaraca, nijemo su nas posmatrali ne usudujući se ni riječ progovoriti. I dok je hrvatska propaganda ponavljala uporno iz dana u dan jedno te isto kako je to prihvatni centar a ne logor mi, logoraši, jedini smo znali pravu istinu. Spavali smo pod vedrim nebom neki su imali sreće da budu smješteni u šatore, ali većini je krevet bio tvrdi otočki kamen, a pokrivač tamno nebo koje je jedino bilo našim svjedokom. O kupanju

se nije smjelo ni misliti, a svi smo toliko žudjeli da se bar malo operemo. Nismo više jedni među drugima mogli podnijeti vlastiti vonj i smrad, ali našim mučiteljima se to očito svidjelo. Vodu za piće rijetko smo dobijali, a jelo su nam donosili dva puta na dan, mada to i nije ličilo na hranu.

- Pa, inekako što smo jeli ostatke iza hrvatskih bojovnika, ali nemogućnost da za nas bilo koji mediji saznaju bila je poput delatove sablje nad našim glavama. Mogli smo se samo nadati smrti, a nikako izbjavljenju. Pored svih muka, gladi i torture kroz koje smo prošli prije dolaska na otok Obonjan još su nas i tamo hrvatski bojovnici tukli iz noći u noć. Jedne večeri, nakon nekih 35 dana našeg boravka na tom otoku, hrvatski bojovnici su na očigled svih logoraša otokom proveli svezanih 85 muškaraca. Svi smo bili na nogama i ispraćali ih sa suzama, a neke žene su glasno plakale i molile da ih se poštedi i ne odvodi. Niko nije znao gdje ih vode, znali smo samo da ih nikada više nećemo vidjeti. Jer nije to bilo prvi put da nekoga njihova vojska odvede i da se tome za sva vmeena trag izgubi. Gledali su u nas, sinovi naše Bosne, dok su hrabro koraćali u nepovrat, neki su od njih plakali, neki mahali, a oni mlađi prkosno su stiskali zube boreći se sa suzama. Zamićući jedan po jedna u borovoj šumi odjednom su glasno zapjevali "Odoh i ja majko Bosnu braniti". S pjesmom su i nestali junaci bošnjačkoga roda.

Nakon ovih riječi zatvori se Ahmet, povuče se u sebe kao školjka na morskome dnu, a samo mu usnice čvrsto stisnute jedva vidno podrhtavaju.

- Ne možeš ti ni zamisliti kako je to... Ne možeš i niko ne može. Šta sam ja? Samo olupina od čovjeka, nesposoban i za kakav fizički posao, pa kako onda da oprostim... Kako? - Zajeca naglo neočekivano kao malo dijete krijući lice rukavom košulje, a ja zatečena i nesporna na ovakav izljev njegovih emocija jednostavno nisam znala kako da postupim, kako da ga utješim, kako da uopšte

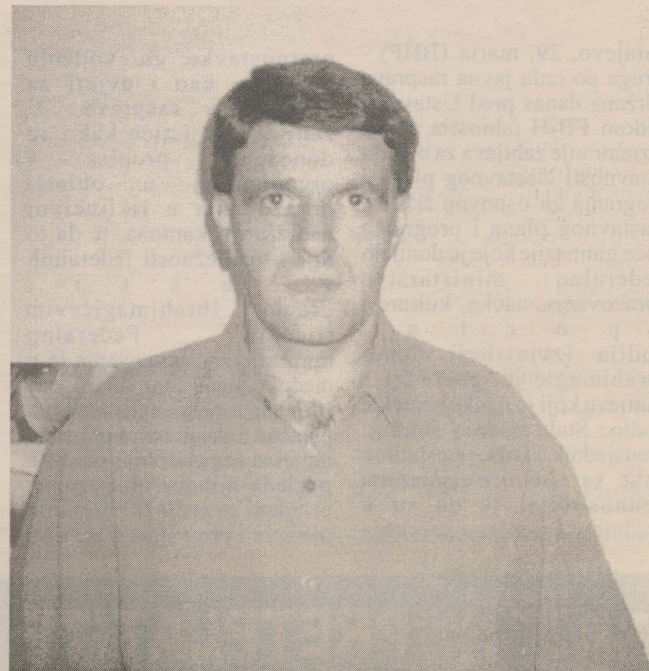
nastavim priču koja ga boli do same srži njegova bića. Nije dugo potrajalo i Ahmet se povratio, te stidljivim pokretom sakri lice u stranu brišući tragove svoje slabosti.

- Oprosti, samo se desilo, nisam to htio. Nikad nisam plakao, pa ni kad su me patili zlotvori bez duše, ali eto, kad se sjetim svih tih nevinih mladih ljudi ne mogu a da ne osjetim bol jaču od moje vlastite. Trebalo je snage za takvo nešto, samo istinski borci i junaci odlaze u smrt sa pjesmom na usnama. I dok su oni muški odlazili ja sam se previjao kao zgažena mačka na otočkom kamenu. Da sam ja bar imao tu snagu...

- Ahmete, Ahmete, zar se ti osuđuješ? Ti koji si pravi heroj sebe optužuješ! Nemoj tako, jer istina, malo ih je koji su s pjesmom odlazili u smrt, ali još ih je manje koji su polomljeni i isprebijani uspjeli da prežive.

U jednom trenutku izgledao je kao da mu je svega dosta, kao da ne želi više ni riječi izgovoriti, a onda se ipak predomisli i nastavi sa svojom ispovijesti.

- O svemu tome pisao je i sarajevski list "Ljiljan" iz pera novinara Alije Resulovića. Imena su najviše sporna kada pričam o svojoj prošlosti, ali sve ih upamtiti trebao bih biti genije. Svedjelo, nekih se ipak sjećam kao što je Miro Maslač upravnik logora Obonjan i njegov zamejnik Viktor Sode. Policajci po imenima: Adolf, Vlado, Ivan, Kula bili su gori od ijedne zvijeri po svojim progonima i torturama nas logoraša. Svjesno i odgovorno tvrdim da su mnogi od nas završili na dnu mora. Pored svih muka i belaja još je i vrućina bila nesnošljiva. Ali, dragi Bog se i nama mučenicima smilovao, jer u oktobru na otok stiže ekipa UNHCR-a i crvenog krsta, kao i jedna Bošnjakinja, naime predstavnica ispred Ambasade u BiH. Zvala se Zjena. Kada je došla do mene pomilovala me je po kosi rekavši da se ne brinem da ću biti spašen. Činilo mi se kao da mi neko cijeli svijet pruža na dlanu, a sunce vrelo otočko za mene je tek tada počelo sjati. Slikali su nas,

AHMET ALIŠAH

razgovarali sa nama i na kraju odlazeći obećali doći ponovo sutra. Za nas je ta noć bila duža od svih zajedno koje smo proveli u logorima, a strah da nas sada ne bi počeli izvoditi i ubijati ledio nam je krv u žilama. Svaku smo minutu brojali nadajući se obećanom spasu u narednom danu. A spas je zaista i došao. Čim je svanulo počeli su nam praviti nekakve pasoše za žene, djecu i najteže slučajeve, te nas koji smo bili na ivici života i smrti pokupiše na trajekt i sa nama pravo na aerodrom. Bilo nas je oko 150 i svi smo mislili da sve to samo uobražavamo i bezbroj puta štipali jedni druge da se uvjerimo da zaista nismo više na ostrvu smrti. Prvog su me unijeli u avion i prvog iznijeli, to nikad neću zaboraviti kao ni glasno i uz osmijeh izrečeno Merhaba iz usta mlade stjuardese. U Istanbul smo sletjeli noću, a na aerodromu su nas dočekali mnogi naši zemljaci, novinari, fotoreporteri i još mnogo drugih dobronamjernih ljudi. Mnogo je paketa s odjećom, obućom i hranom za nas stizalo, a svi su se trudili da nam ugrade i olakšaju. Između svih najjasnije pamtim lice Reisul-Uleme kao i profesora Gazi Husrevbegove Medrese u Sarajevu Muharem Omerdić. Bio je tu i predsjednik Refah Partije gospodin Husein Kansu. Prvo smo smješteni u bolnicu, a kasnije smo se malo oporavili premješteni smo u kamp u gradu Kirklareli pod imenom Gazi Osman-paša jako blizu bugarske granice. Tu sam ja sa mnogim drugim ležao u improvizovanoj bolnici - stacionaru, a dva puta sedmično vozili su nas u Istanbul na preglede i terapije. Uz Allahovu pomoć ostao sam živ, a doktori su ustanovili da sam zadobio mnoge fizičke povrede, između ostalog prelom desne noge, razbijenu čašicu lijevog koljena, slomljenu

U narednom broju:

**Dobio sam pasoš i papire za put
Želim vidjeti sina
Vraćam se u Bosnu, ali radost kratko traje
Bolovi me tjeraju u Torino**

lijevu ključnu kost, polomljena četiri rebra na desnoj i tri na lijevoj strani, polomljeno i izbijeno 20 zuba, te da sam izgubio 22 kg težine i mnogo krvi. Takođe su ustanovili da sam imao sedam većih povreda na glavi, kao i bezbroj udaraca po cijelom tijelu, kao i da mi je lijevi bubreg natečen i u kritičnom stanju.

Tu sam proveo 10 mjeseci da bi mene, Asima i Sakiba nakon detaljnih pretraga i terapije prebacili na univerzitetsku kliniku 700 km dalje, u Ankaru. Prije odlaska za Ankaru supio sam putem satelita uspostaviti vezu sa Zenicom te tako amidži moje žene Halide reći da sam preživio i gdje se nalazim. Mislio sam, neka bar zna da sam živ, a kad ćemo se vidjeti to će opet Allah dragi urediti kao što je i moje izbjavljenje iz ralja smrti i patnje.

RASPRAVA O ZAHTJEVU ZA OCJENU USTAVNOSTI NASTAVNIH PLANOVA I PROGRAMA

Sarajevo, 29. marta (BHP) - Druga po redu javna rasprava održana danas pred Ustavnim sudom FBiH odnosila se na razmatranje zahtjeva za ocjenu ustavnosti Nastavnog plana i programa za osnovnu školu i Nastavnog plana i programa opće gimnazije koje je donijelo Federalno ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta. Sudija izvjestitelj Omer Ibrahimović je, govoreći o zahtjevu koji je u toku protekle godine Sudu podnio tadašnji predsjednik FBiH, konstatirao kako se radi o ovlaštenom podnosiocu, te da su u predmetu ispunjene procesne

pretpostavke za vođenje postupka kao i uvjeti za održavanje rasprave. U zahtjevu se ističe kako su donošenje propisa i organizacija u oblasti obrazovanja u isključivoj nadležnosti kantona, te da to nije u nadležnosti federalnih vlasti. Prema Ibrahimovićevim riječima, Federalno ministarstvo obrazovanja je u međuvremenu donijelo izmjene i dopune osporavanih nastavnih planova i programa kojima su umjesto imperativnih normi u pogledu njihove obaveznosti utvrđeni prijedlozi nastavnih planova i programa, a njihovo

donošenje prepušteno kantonima. Suština predmeta tiče se pitanja da li su osporavane odedbe nastavnih planova i programa poslije izmjena i dopuna ustavne ili nisu. Kako raspravi nije pristupio zastupnik podnositelja zahtjeva, o njemu se izjasnio samo opunomoćenik stranke na koju se zahtjev odnosi - Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta FBiH Abdulah Jabučar. Uz napomenu da ostaje pri navodima sadržanim u pisanom odgovoru na zahtjev, Jabučar je istaknuo kako spomenuto

ministarstvo nikad nije imalo namjeru uzurpirati bilo čiju vlast. Naprotiv, kazao je on, Ministarstvo je na prijedlog kantonalnih ministarstava obrazovanja formiralo stručne timove za izradu nastavnih planova i programa. Taj proces je, prema njegovim riječima, trajao pune dvije godine, a nastavne planove i programe je prihvatilo sedam od ukupno deset kantona. Predsjednica Suda Katarina Mandić je zaključujući raspravu podsjetila kako će presuda u tom predmetu, kao i u prethodnim, biti objavljena u petak 31. marta.

SITNE IZBORNE ZAVRZLAME

Svima je poznato da je izborni tijelo Bosne i Hercegovine bitno reducirano, jer se van zemlje još uvijek nalazi preko milion njenih građana. Najviše ih je iz Republike Srpske, skoro 700.000. U toj masi prognanih sve je više i ekonomskih emigranata, koji su zemlju napustili u uslovima relativnog mira, u potrazi za kruhom i egzistencijom. Mnogi od njih neće glasati na državnim izborima koji se u aprilu ove godine održavaju u organizaciji OSCE - Austrija. Neće iz prostog razloga što nisu uredno registrirani, što su kasno dobili izborne materijale ili će njihove dostave biti zagubljene. To se mnogima desilo na prethodnim izborima, a ponavlja se i ovaj put. Dodatnu teškoću predstavlja uporno insistiranje na dokazivanju identiteta. Toj istoj organizaciji smo dokazali svoj identitet prošli put, a morali smo ponoviti postupak u fazi registracije za ovogodišnje izbore. Zbog toga nije jasno i dodatno nervira insistiranje OSCE da se uz glasački materijal (za Republiku Srpsku) opet priloži identifikacioni dokument (osobna iskaznica, vozačka dozvola, izvod iz matične knjige rođenih i sl.) Sve to košta vremena, novaca i živaca. Naprosto, gubi se volja za učestvovanje na izborima, što ima za posledicu osipanje izbornog tijela i udaljšavanje legitimnih građana od njene matice. Posljedice ovakvog stanja bile su očigledne u čitavom post-izbornom periodu. Nije bilo moguće donijeti najvažnije zakone, a i oni koji su doneseni često su doneseni mukotrpno, uz pritisak međunarodne zajednice, a nerijetko i kompromisno. Naravno, ti kompromisi su, u pravilu, na teret Federacije BiH, posljedično na teret prognanih, koji još uvijek nisu ostvarili ni svoja najosnovnija legitimna prava. Neosnovanim insistiranjem na dokazivanju identiteta, još jednom u fazi glasanja putem pošte, OSCE pomalo ali sigurno "kumuje" osipanju izbornog tijela Bosne i Hercegovine. Kako će se to odraziti na predstojeće izbore i budući parlamentarizam - brzo ćemo vidjeti i osjetiti. Zbog svega toga želimo da nam ovo budu posljednji izbori u progonstvu, i da nas zbog glasanja ne traže na brojnim adresama, koje smo protiv svoje volje promijenili od već dalekih devedesetih godina do danas.

Z. BEĆIREVIĆ

(718) 267-1299 **PRETPLATITE SE NA SabaH** (718) 267-1299

JER

SabaH je jedina naša sedmična novina štampana u Americi
SabaH redovno izlazi svakog petka na 32 strane
SabaH obiluje informacijama iz Bosne, Amerike i Kanade
SabaH je na Internetu: www.SabaH-ba.co

Za samo \$25.00-tri mjeseca SabaH dolazi u vašu kući

Popunite, isjecite i pošaljite na našu adresu uplatnicu uz ček ili Money order od \$25.00 napisan na SabaH ili za 6-mjesečnu \$48.00 ili za godišnju \$96.00

SabaH
43-07 Broadway
Astoria, NY 11103

PRETPLATNICA ZA SabaH

Ime i prezime

Broj telefona

Potpis

Adresa

**PRETPLATA
2000**

ZAMBIAK
MONTHLY

NEZAVISNI LIST BOŠNJAČKE ZAJEDNICE SJEVERNE AMERIKE

IZDAVAC: ZAMBAK BH ODJEK INC. 4770 N. LINCOLN AVE. SUITE 1, CHICAGO IL 60625
Tel/Fax: (773) 506-4945 e-mail: zambakbih@yahoo.com

Ime i Prezime:

Adresa:

Grad:

Država:

Zip:

Telefon:

☐ Pretplaćujem se na 6 brojeva u iznosu od \$ 26 (uračunata poštarina za USA)

Potpis:

Agencije javljaju: Evropska komisija dodijelila Crnoj Gori 20 miliona evra

PODGORICA, 30. marta (Montena-fax) - U skladu sa zaključcima Samita predsjednika zemalja ili vlada Evropske unije, nedavno održanim u Lisabonu, Evropska komisija je juče odlučila da Republici Crnoj Gori odobri novu tranšu pomoći, u iznosu od 10 miliona evra, odnosno oko 20 miliona njemačkih maraka, čime je udvostručen ranije odobreni iznos pomoći za ovu godinu - javile su agencije, a prenosi Montena-fax.

Kako je izjavio portparol administratora Pakta stabilnosti Jugoistočne Evrope, Endru Liv, Evropska unija i "Grupa osam" ulazu značajne napore da pomognu Crnoj Gori, posebno ako se ima u vidu - kako je kazao - da je riječ o zemlji koja ima do 700 hiljada stanovnika.

Saopštenje Stejt Dipartmenta: Poziv američkim investitorima da ulažu u Crnoj Gori

PODGORICA, 30. marta (Montena-fax) - Američka Vlada pozdravila je juče ranije potpisivanje ugovora o podsticanju investicija, koji su u Briselu potpisali predstavnik Korporacije za prekomorske privatne

investicije (OPIC) Bredi Andersen i ministar inostranih poslova Crne Gore Branko Lukovac. U zvaničnom saopštenju Stejt Dipartmenta, izdatom ovim povodom, naglašava se da taj ugovor omogućava

va nosiocima novog investicionog fonda, koji iznosi 150 miliona dolara, da bez rizika investiraju u finansiranje projekata u Crnoj Gori - prenosi Montena-fax.

"SAD čvrsto podržavaju napore predsjednika Djukanovića da razvija demokratiju i ekonomske reforme u okviru Jugoslavije. Potpis na taj ugovor, koji će olakšati investicije u Crnoj Gori, novi je dokaz naše podrške" - navodi se u zvaničnom saopštenju Stejt Dipartmenta, uz "poziv američkim investitorima da istraže mogućnosti koje nudi Crna Gora" i upućivanje "ohrabrenja crnogorskim firmama da se pridruže američkim partnerima".

**Republički
sekretar za
informisanje
Božidar
Jaređić:
Goran Matić
nije saopštio
istinu**

Slavica Milačić, šef predstavništva Crne Gore u Briselu: Crna Gora punopravni korisnik pakta stabilnosti

PODGORICA, 30. marta (Montena-fax) - "Svi dosadašnji koraci, u pravcu značajnog i suštinskog uključivanja Crne Gore, odnosno valorizacije njene pozicije kao punopravnog korisnika Pakta stabilnosti, daju osnova za optimizam i realne izgleda da će predloženi paket crnogorskih projekata biti u cjelosti podržan i izazvati pažnju potencijalnih donatora" - izjavila je Slavica Milačić, šef crnogorskog predstavništva u Briselu, i član crnogorske delegacije na Donatorskoj konferenciji koja je juče počela u sjedištu Evropske unije. Ona je rekla da je, od oko 400 inicijalnih projekata iz zemalja regiona, 35 izdvojeno za takozvani "brzi početak", a među njima su i tri crnogorska projekta koji se odnose na hitnu sanaciju infracstrukture - prenosi Montena-fax.

Milačić je istakla da je donatorska konferencija, ipak, samo prvi korak u mobil-

isanju sredstava za programe koji se ovdje prezentiraju, te da će nakon konferencije biti nova serija koordiniranih procesa između vodeće institucije ili agencije koja će biti nadležna, sa donatorima koji su izrazili interes za pojedine projekte i programe.

Prema njenim riječima, danas se od donatora očekuje da informišu o ukupnom iznosu sredstava namijenjenih regionu za ovu i narednu godinu, kao i da preuzmu konkretne obaveze u vezi sa finansiranjem projekata koje su prezentovale pojedine zemlje Jugoistočne Evrope. Inače, u drugu grupu projekata koji treba da počnu za 24 mjeseca uključen je Regionalni vodovod za Crnogorsko primorje, zatim modernizacija infrastrukture, kao i energetika, u ukupnoj vrijednosti od 64 miliona evra.

primam". dodao je Matić. Božidar Jaređić kategorički tvrdi da nije tačno da je ikada od kada je prestala legitimna Savezna vlada, uputio bilo kakav dopis. "Izuzetno zbog toga što to sve radi i priprema nelegalno Goran Matić sa svojim partijskim istomišljenicima".

"Sto se mog uključivanja u konstituisanje te televizije tiče, nikada nisam učestvovao ni u kakvom razgovoru, kao što nisu ni predstavnici Ministarstva i n f o r m i s a n j a Srbuije, pa ni Savezna vlada, dok joj je na čelu bio Radoje Kontić", istakao je Jaređić. "Umjesto da Matić, nastavlja Jaređić, najavi da će se za dozvole i saglasnosti obratiti nadležnim organima u Crnoj Gori da bi ta "YU-Info" televizija, bez obzira čija je, a dobro se zna da nije ni savezna ni jugoslovenska, dobila legalan status na s l o b o d n o m crnogorskom medijskom prostoru, on najavljuje njeno dalje nelegalno širenje po Crnoj Gori, na žalost, i vjerovatno daljom z l o u p o t r e b o m objekata Vojske Jugoslavije i novim sasvim nepotrebnim z a č i k a v a n j e m crnogorskih vlasti", rekao je, uz ostalo, Jaređić u svom reagovanju.

PODGORICA, 30. marta (Montena-fax) - Republički sekretar za informisanje Božidar Jaređić, demantujući tvrdnje saveznog ministra za informisanje Gorana Matića da redovno kontaktira sa Palatom federacije, izjavio je za podgoričke "Vijesti" da je to "previše, čak ako je i od jednog ministra. J U L - o v s k e žestoke orijentacije" - prenosi Montena-fax. Matić je izjavio da "da će za mjesec dana cijela Crna Gora moći da gleda program "YU-Info" televizije, čime će biti uključena u jedinstveni jugoslovenski informativni prostor, te da je Jaređić bio uključen u aktivnosti oko konstituisanja te televizije. On se redovno javlja n a s e m Ministarstvu i ja to mogu potvrditi dopisima koje

**Plavsko - Gusinjski
Kulturno - Sportski
Centar - Behar**

RADIO BEHAR

**SVAKE SUBOTE OD 2-3 PM
NA RADIO TALASIMA 1380 AM.
NAŠI KONTAKT TELEFONI SU
TEL-FAX: (718) 545-8720
CELL: (917) 568-3496**

**BESPLATNE
OBJAVE NA RADIO
BEHARU SU :**

**HAJTARI, HUMANITARNE AKCIJE I
SPORTSKE VIJESTI**

Picerija

SABAH

**VI. M. Bektešević
E. Balić**

**42-20 30. Avenue
Astoria, New York
Tel. 718-545-9455**

**Dodite i probajte
naše specijalitete domaće
i italijanske kuhinje
*** Burek i druge pite
*** Specijalitete sa roštilja
*** JAGNJEĆE PEČENJE
*** Domaći pasulj
*** Sarma**

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS

COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4,000 per month plus a \$2,000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance.

If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy, fax your resume to (703) 968-1276.

TRW S&ITG (formerly BDM International) is a U.S. defense contractor who provides linguists to support US Military Operations overseas. Beginning with Desert Shield/Desert Storm in 1990, later with Operation Restore Hope in Somalia in 1993 and again to support the United States effort in the island of Haiti in 1994. Once again TRW is providing linguist support for US Military operations, this time in Bosnia, Croatia, Greece, Germany, Hungary, Italy, Kosovo and Macedonia.

For additional information, call (703) 968-1263

Nesretni slučajevi
ACCIDENTS & INJURIES
Povrede

Kod kuće

Na poslu

Na ulici

BESPLATNE KONSULTACIJE

Ne naplaćujemo usluge

sve dok slučaj

ne riješimo uspješno

Ako se već desilo - samo nazovite

WAYNE D. KURZNER, ESQ.

555 Fifth Ave. DAYS: (212) 867-9149

Manhattan, NY EVES: (914) 725-8018

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue

ASTORIA, NY 11103

Tel: (718) 278-8395

Fax: (718) 278-8396

PAN LINE TRAVEL

ŽELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKU

SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

REKORDAN NIVO SMOGA U HONG KONGU

Hong Kong, 29. marta (BHP) - Nikada smatran najčistijim gradom, Hong Kong je ove sedmičice dostigao još jedan dubiozni rekord u gustini smoga, a vlada je pozvala građane da uzmu respiratorna pomagala i ostanu u svojim domovima, javljaju agencije. Indeks uličnog zagađenja dostigao je 174 poena u centralnom gradskom distriktu, nadmašujući prethodni rekord od 168 poena zabilježen u Cause-

way Bayu, kazao je Tse Chin-wan, pomoćnik direktora odjela za zaštitu okoline. Ovo je najviši nivo zagađenosti otkako je mjerenje uvedeno 1995. godine i tek je neznatno niži od 200 poena označenih kao opasnih za ljudsko zdravlje, kazao je Tse. Hong Kong je na devetom mjestu najzagađenijih gradova na svijetu i čistiji je od Meksiko Sitija i kineskog grada Guangzhoua. Los Angeles, Njujork, Kuala Lumpur i Tokio su čišći od Hong Konga.

O SANKCIJAMA EU PROTIV SRBIJE

Brisel, 29. marta (BHP/AFP) - Predstavnici petnaest evropskih zemalja nisu se danas mogli sporazumjeti o modalitetima pojačavanja finansijskih sankcija protiv Srbije koje su inače ministri vanjskih poslova EU-a utvrdili 20. marta, saznaje se iz evropskih izvora. Ambasadori Petnaestorice u Briselu trebali su da se dogovore danas, ali je bilo neslaganja oko težine sankcija, navodi ovaj izvor. Postojeće sankcije uključuju

zamrzavanje investicija, kredita za izvoz kao i imovine u Evropskoj uniji preduzeća povezanih sa sbijanskim režimom. Plan Evropske komisije, o kojem su Petnaestorica diskutirali, sastoji se u tome da se od srbijanskih preduzeća koje žele odnose sa EU traži da dokažu da nemaju vezu s režimom. Cilj jačanja sankcija je da se poveća pritisak na režim Slobodana Miloševića, a da on ne pogađa stanovništvo.

MESIĆ DONIO ODLUKU O JEDNOMJESEČNOM SKRAĆENJU VOJNOG ROKA

Zagreb, 29. marta (BHP/Hina) - Predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić potpisao je u srijedu odluku o ranijem otpustanju ročnih vojnika od služenja vojnog roka u Oružanim snagama RH. Ročni vojnici koji su stupili na služenje vojnog roka u Oružanim snagama RH tokom augusta odnosno novembra 1999. (treći i četvrti naraštaj) otpuštaju se 30 dana ranije od služenja vojnog roka, navodi se u odluci. Ročnici se mogu otpustiti i ranije sa služenja vojnog roka u slučaju kad se na kraju služenja vojnog roka koriste dopustom koji im pripada, odnosno koji im je odobren. Odluka je stupila na snagu danom potpisivanja.

SIMIĆ I NJEGOV ADVOKAT OSLOBOĐENI OPTUŽBE ZA NEPOŠTOVANJE SUDA

Hag, 29. marta (BHP) - Tribunal UN-a za ratne zločine odbacio je danas slučaj za nepoštovanje suda protiv okrivljenog bosanskog Srbina Dragana Simića i njegovog advokata, koji su bili optuženi za pokušaj potkupljivanja i zastrašivanja svjedoka. Simić se dobrovoljno predao Tribunalu kako bi se suočio s optužbama za ratne zločine zbog pomaganja u organizaciji krvavog etničkog čišćenja Bošnjaka i Hrvata u Bosanskom Šamcu tokom rata u BiH. On je također optužen

za lično učešće u batinanju zatvorenika. Ali, nakon njegovog zatvaranja, osumnjičeni je oslobođen jer je 'privezan' za invalidska kolica, a sudski zatvorenički centar nije imao adekvatne medicinske objekte za brigu o njemu. Tužioci su, međutim, rekli da su Simić i njegov advokat Branislav Avramović iskoristili oslobođanje da bi jednom svjedoku prijetili puškom pred njegovom kućom i ponudili su mu mito kako bi lažno svjedočio pred sudom. Umjesto toga, svjedok je svjedočio na zatvorenom

saslušanju nakon što mu je Tribunal odobrio zaštitne mjere. Optužbe za nepoštovanje protiv Simića i Avramovića podnesene su u maju, pri čemu je navedeno "potkupljivanje, zastrašivanje svjedoka i navođenje svjedoka na lažno svjedočenje". Sudije su danas, međutim, kazale da te optužbe nisu "ustanovljene izvan svake razumne sumnje". Oni to nisu obrazložili, ali su obećali da će kasnije izdati pismenu presudu.

OPEC: POVEĆAT ĆE SE PROIZVODNJA NAFTE

Beč, 29. marta (BHP) - Većina zemalja izvoznica nafte povećat će količinu vadenja unatoč protivljenju Irana, javio je Radio Deutsche Welle.

Kako je saopćila organizacija izvoznica nafte OPEC nakon dvodnevog vijećanja u Beču proizvodnja će od prvog aprila porasti za milion i 700

hiljada barela dnevno. Uobičajeno je da ova organizacija takve odluke donosi konsenzusom, ali Iran nije pristao na povećanje. Američki predsjednik Bill Clinton pozdravio je odluku OPEC-a izrazivši uvjerenje da će ona poduprijeti gospodarski rast u čitavome svijetu. Promatrači procjenjuju da

povećanje količine vadenja u toj mjeri neće moći bitno utjecati na smanjenje cijene sirove nafte. Cijena barela sirove nafte porasla je za godinu dana s 10 dolara na više od 30 dolara, nakon što su zemlje OPEC-a odlučile ograničiti količinu vadenja.

Prva Nagrada
25"
4v u Boji

Treća nagrada
VIDEO

POVRATAK TAKSE '99

AHMED BROKERAGE, INC.

Javno objavljuje Lotto 2000 za Taksu '99

Ahmed Brokerage Inc

Četvrti nagrada

RADIO

Druga nagrada
19"
4v u Boji

Peta nagrada
KAMERA

LOTO ĆEMO IZVLAČITI 16-tog APRILA, 2000 U 12 SATI (PODNE)
U PRISUSTVU VLASNIKA TIKETA

KRAJNJE JE VRIJEME DA MISLITE NA SVOJ
POVRATAK TAKSE
MI SMO TU, SA MNOGO GODINA PRAKSE

OSIGURAVAMO

* Auto * Kuće * Biznis * Život

ZAKONSKI SERVISI

* Imigracija * Povrede * Bankrot

VOZAČKE DOZVOLE

* Voz. ispit * Časovi vožnje

DEFENSIVE VOZAČKI KURS:

OD DMV-a ODOBREN 6 SATNI KURS POMAŽE DA SE UKLONE 4 POENA IZ VAŠE VOZAČKE DOZVOLE I UŠTEDI
10% VAŠEG OSIGURANJA ZA 3 GODINE.

AHMED BROKERAGE, INC.

43-07 Broadway, Astoria, NY 11103

Tel: (718) 777-8236, Fax: (718) 777-8237

**RADIO GLAS
BOSNE I
HERCEGOVINE**

FM 91.5 Mz od 11:30
do 12 sati

P.O. box 8091

Phone/Fax: 201 670-0759

Paramis NJ 07653-8091

Email: Voice/BH@yahoo.com

TaxID: 22-3332195

SabaH vam predstavlja PGKSC "Behar"

BEHAR ŠIRI SVOJE GRANE

Tekst i foto: Š. Džidžović

Protekla nedjelja, bio je povod da se u Njujorku okupi impozantan broj posjetilaca prilikom zabavne večeri upriličene povodom dodjeljivanja priznanja i diploma od strane skijaške sekcije PGKSC "Behar". Ovom prilikom, i SabaH se našao na licu mjesta. Dvogodišnjica postojanja ovog, nadasve vrlo organizovanog i aktivnog udruženja, bila je i povod da ih predstavim našim čitaocima. O nastanku i razvoju Behara, predsjednik Centra, **Mustafa Mrkulić** - Mrki kaže:

muslimanskim stanovništvom koja su karakteristična baš po broju emigranata. Ima nas svugdje po svijetu. Razloge za napuštanje zavičaja nema potrebe posebno objašnjavati. Bitno je naglasiti da naša dijaspora ovdje u Njujorku postoji već nekoliko decenija. Već imamo generaciju omladine koja je rođena ovdje i koji završavaju studije. Ja sam na čelu ovog našeg Centra i svakako mi je drago što on postoji i što se dobro razvija, ali se neću smiriti dok ne dobijemo krov nad glavom. Naravno, ne

Predsjednik "Behara": Mustafa Mrkulić -Mrki

"Obzirom da na području Njujorka i Njudžersija gravitira oko 15 - 20 hiljada doseljenika iz Plava i Gusinja, prije dvije godine oformili smo Plavsko-Gusinski Kulturni Sportski Centar "BEHAR". Behar je u početku imao samo osnovnu stabiljku koji se, zahvaljujući dobroj volji ljudi, razvio i u pravom smislu riječi probeharao. Behar je raširio svoje grane i razvio se u 4 osnovne sekcije: Fudbalski klub, Folklor, Radio i Skijaška sekcija. Prefiks "Plavsko-Gusinski KSC" uopšte ne znači da članovi ne mogu biti Bošnjaci koji ne potiču iz plavsko-gusinskog kraja. Naprotiv, dobro su došli svi Bošnjaci iz svih krajeva Bosnei Hercegovine, Sandžaka pa ako treba reći i Slovenije. Plav i Gusinja su dva mjesta na sjeveru Crne Gore sa većinskim

mislim na neki višemilionski objekat, nego nešto skromno za početak, jer nam to treba. Lijepo je što organizovano skupljamo novac za izgradnju nekih objekata u zavičaju i što pomažemo zavičaju ali moramo pogledati istinu u oči. Mi ovdje živimo, naša djeca se ovdje rađaju i rastu. A mi im ne obezbjeđujemo mjesto gdje će se okupljati. Osim toga, omladina iz Plava i Gusinja svakodnevno pristiže u Ameriku. Postoji anegdota kada nastavnica u Plavu kaže našem djetetu: - Uči, ako ovako nastaviš nikad nećeš dobiti diplomu.

A mali odgovara: - Šta će mi, ja ću da idem u Ameriku!

I tako, jedan po jedan dolaze i uklapaju se u ove uslove života i rada. Ponavljam, jako mi je stalo da kupimo nešto naše, pa makar to

Osvajači prva tri mjesta u veleslalomu: ALMIR VUKELJ, ISO DELJANIN, JASMIN KADROVIĆ i ISO DEŠIĆ

bila i livada gdje bi se ljeti okupljali preko vikenda. Naši članovi su aktivni u sve četiri sekcije na čelu sa rukovodiocima sekcija.

Fudbalska sekcija postiže zavidne rezultate svojim igrama u Ligi a nedavno osvajanje drugog mjesta na međudržavnom turniru, za svaku je pohvalu.

Radio "Behar" revnosno informiše svoje slušaoce o aktivnim zbivanjima u domovini kao i o aktuelnim zbivanjima oko nas ovdje u Njujorku.

Skijaška sekcija aktivno okuplja ljubitelje prirode a folklorna, na čijem je čelu sadašnji asistent koreografije folklornog društva "Sedef", Rasim Muminović, usmjerena je na rad tog društva. Nema potrebe da imamo dva folklorna društva jer "Sedef" dobro radi, pa ćemo i mi usmjeravati našu djecu ka tom folklornom društvu".

Na terenu 12. marta sa osvojenim peharima u ruci: Refik Deljanin, Sead Deljanin i Ganija Lalić

Diplome i pehari za osvojena prva mjesta u veleslalomu

SabaH vam predstavlja PGKSC "Behar"

BEHAR ŠIRI SVOJE GRANE

Dževad Vukelj, predsjednik skijaške sekcije: "Naša sekcija ima prvenstvenu ulogu da okuplja i omogućuje druženje kroz aktivnosti u zimskim sportovima. To što se bavimo skijanjem, ne znači da i preko ljeta nismo, i nećemo biti aktivni. Rekoh, cilj je da se družimo. Njujork je grad gdje je čovjek od ponedjeljka do petka aktivan u jednom strahovitom tempu koji ovaj grad nameće. Mi baš postojimo zato da naše ljude, bar preko vikenda, "izvučemo" iz grada na planine i da se tamo družimo. Tu nam je značajno pomogao naš zemljak Jupo Dešić koji nam je nesebično pomogao, dajući nam njegov motel na raspolaganje po vrlo pristupačnim cijenama. Oko tog motela su vrlo atraktivni skijaški tereni, što nam je omogućilo da organizujemo takmičenje u veleslalomu i drugim disciplinama. Uspijeli smo da realizujemo takmičenje u seniorskoj i juniorskoj konkurenciji. Ko su pobjednici nije ni važno, važno je da masovno demo u planine i tamo provedemo vikend.

Osvajači medalja i diploma u seniorskoj konkurenciji-veleslalom

i aktivan već skoro tri godine. Pobjedio je entuzijazam onih ljudi koji su na dobrovoljnoj osnovi uložili ogroman broj radnih sati na stvaranju radio - emisija. Osim enormnog broja radnih sati utrošena je do sada i ogromna suma novca. Ako izračunamo da trogodišnji period ima 156 nedjelja a svaka emisija, u tehničkom smislu košta 600-800 dolara, dobijamo sumu od preko 100 hiljada dolara, plus vrijeme koje su ljudi utrošili, a ono je ovdje u Americi najskuplje. Srećom naši slušaoci, svojim čestitkama i sponzori svojim reklamama na našem radiu, pokrili su sve ove troškove i omogućili da se u tehničkom smislu još više popravimo. Koristim ovu priliku da se zahvalim svima.

Redžo Gruda - predsjednik i trener fudbalskog kluba: "Fudbalski klub "Behar" je formiran u martu prošle godine. Nakon učestvovanja u nekoliko turnira u Njudžersiju, stvorili smo kompletnu ekipu od 24 registrovana igrača pri prvot Premijer ligi Njudžersija. Karakteristično za ovu Ligu je to da su osim nas i još par timova, svi ostali klubovi bazirani na profesionalnim osnovama tj. dobro su plaćeni i stimulisani. Kod nas pobjeđuje entuzijazam. Entuzijazam je pobjedio i nedavno kada smo učestvovali na najjačem fudbalskom turniru Amerike. Na tom turniru smo se pojavili kao

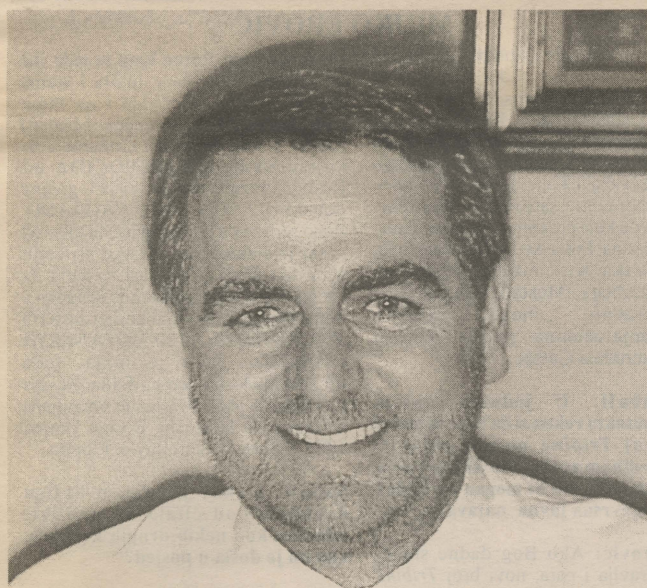

Redžo Gruda, predsjednik i trener FK "Behar"

outsajderi u konkurenciji 32 ekipe iz 8 država i pomutiti račune svima, plasirajući se u finale. U finalnoj utakmici smo nesretno, nakon rezultata 2:2 u regularnom toku utakmice, izgubili zbog lošijeg izvođenja penala. Prezadovoljni smo plasmanom, kojem se nismo ni sami nadali.

Važno je napomenuti da su svi naši registrovani fudbaleri osigurani tj. imaju "Insurancu" koja ih sa 80% pokriva za povrede eventualno zadobijene u toku utakmice.

Što se omladine tiče, na jednoj od naših sjednica smo donijeli odluku da više pažnju usmjerimo na stvaranju novih mladih kadrova. Već smo kupili i opremu, dresove za njih a čekamo ljetni raspust da krenemo i sa ljetnom školom fudbala za našu djecu.

Ekrem Lončarević, glavni urednik radio "Behara"

Ekrem - Eko Lončarević, glavni i odgovorni urednik radia: "Bilo je to prije 2-3 godine kada sam okupio ljude i tako stvorio prvu ekipu "radio Behara". Nakon što sam registrovao i ozakonio naš rad, krenuli smo sa snimanjem emisija. U početku u jednom digitalnom studiu, da bi danas, u tehničkom smislu, bili potpuno samostalni. Kako je do toga došlo? Pa, samim formiranjem

Centra "Behar", ukazala se potreba za formiranjem jednog novog objektivnog medija gdje naši ljudi mogu čuti i izraziti svoje čestitke i reklame bez nekih sprega koje su bile izražene na prethodnim medijima. To su prije svega bila privatna radia koja imaju normalno pravo da uređuju svoje emisije onako kako to oni hoće. Naš radio pripada društvu i zato je uspješan

Dževad Vukelj, predsjednik skijaške sekcije i Jupo Dešić vlasnik motela prilikom dodjele priznanja

Prvi saradnik SabaH-a (Ruždija Jarović- sportski urednik "radio Behar"-a) i prva dama bosanskog sevdaha, Mersa Miljković - uvijek rado viđeni gosti na svim zabavama

Ciklus "Muhadžirska pera u SabaH-ovom ogledalu"(2)

Mr. Mujko Erović, glavni i odgovorni urednik "Tribine Bošnjaka" iz Čikaga

"SabaH JE OSVJEŽENJE NA NAŠOJ MEDIJSKOJ SCENI!"

U gornjoj javi je gospodin Erović predstavljen kao glavni i odgovorni urednik revije "Tribina Bošnjaka", koja se izdaje u Čikagu (Chicago). To i jeste bio osnovni povod razgovora sa ovim našim "perom", ali ne i jedini. Iz muhabbeta koji slijedi, vidjet ćete i zašto.

SabaH: Dragi Mujko, dobro došao u SabaH! Osjećaj se kao da nisi musafir u njemu, dakle komotno, kao u svojoj i našoj "Tribini".

Erović: SabaH hair olsun i aferim SabaH-u, tebi Bedro, Šukriji Džidžoviću i ostaloj ekipi. Ja sam se već navikao da prvu kahvu pijem u sabah i uz SabaH, tako da se kod vas u gostima osjećam hadžijski i merakli.

SabaH: Kao što najavih u uvodu, ima više razloga što te želim predstaviti čitateljima SabaH-a, od kojih je osnovni da si glavni i odgovoroni urednik "Tribine Bošnjaka". Počnimo s njom! Dakle, reci nam, ukratko, nešto o genezi nastanka i trajanja tog našeg glasila u SAD!

Erović: "Tribina Bošnjaka" je poslije "Zambaka" drugi (sad već imamo i treći - "Novu ženu") časopis koji je nastao u Chicagu kao plod rada grupe intelektualaca - zanesenjaka i silne naše želje da kažemo istinu o nama i našoj domovini Bosni i Hercegovini. Inače najveće zasluge i za Zambak i za Tribinu ima doajen naše pisane riječi, gospodin Mensur Seferović, dugogodišnji novinar, publicista i pisac 19 knjiga. Požrtvovanim radom i malodelačkim entuzijazmom (Mensur ima 74 godine) osmislio je i pokrenuo oba naša lista kao glavni urednik. Ja sam ga naslijedio u Tribini od četvrtog broja. Svima nama koji pokušavamo da ponešto napišemo i objavimo Mensur je inspiracija i nadahnuće. On još uvijek piše i objavljuje sjajne knjige i tekstove i tako raspiruje stvaralačku vatricu u nama i oko nas u Chicagu. Pored Mensura odmah želim istaći i ulogu gospodina Bećira Tanovića, člana Glavnog odbora SDA BiH i dugogodišnjeg neumornog pregaoca i borca za Bosnu i Bošnjake, koji je također u poodmaklim godinama, ali sve svoje intelektualne snage ulaze u brojne akcije naše zajednice u Chicagu i koje imaju za cilj da se naša dijaspora poveže međusobno i tako povezana uspostavi bolje veze sa maticom - našom dragom domovinom BiH. Uz ovu trojicu veterana i mi mlađi se lavovski borimo da se i bošnjačka riječ čuje i ovdje, u najuticajnijoj zemlji svijeta, pa i u

našoj zemlji.

SabaH: Meni su prilično poznati problemi vezano za kontinuitet izdavanja Tribine. Svaki naredni broj izlazi uz velike probleme no, ne posustaje se. Kako ipak, uspijevate ti i tvoji suradnici da održite taj kontinuitet?

Erović: Oko pola tiraža Tribine mi šaljem širom svijeta, a najviše u BiH - našim novinama, organizacijama, udruženjima, uglednim intelektualcima, diplomatama, političarima... Moram reći da su reakcije i kritike na Tribinu uglavnom veoma povoljne. Najveće komplimente smo dobili od kolega bošnjačkih intelektualaca, koji su nam poručili da je Tribina sjajna, ali nam zamejraju što ne izlazimo barem jednom mjesečno. Eh, taj kontinuitet, kako ga postići!? Sudeći po Tribini ljudi misle da nama ovdje u USA sve behara i sve cvjeta, ali nije tako. Tribina je projekat grupe intelektualaca - volontera iza koje ne stoji gotovo ni jedna institucija. Kvalitet na kojem nam mnogi čestitaju postigli smo isključivo velikim entuzijazmom i ljubavlju za naš narod i domovinu.

SabaH: Posljednji broj Tribine je 6-7 (dvobroj). U kojim vremenskim intervalima je planirano da ona izlazi?

Erović: Tribina bi ove godine, uz Božiju pomoć, trebala izlaziti četiri puta godišnje, u četiri godišnja doba. Nadamo se da ćemo imati toliko snage i pameti da održimo taj ritam. Pri tome treba naglasiti da je Tribina magazin koji izlazi na 88 strana, od kojega na reklame otpada samo desetak strana. Razmišljamo da smanjimo broj strana i povećamo broj reklama, pa tako povećamo i šanse za njen opstanak. Sve će zavistiti kao i sve drugo u Americi - od para. Toga nam uvijek fali. Entuzijizam, volja i želja nam ne fale i nadam se da se nikad neće iscrpiti.

SabaH: Budući da pretpostavljam da mnogim čitateljima SabaH-a nije dosad bila dostupna Tribina, možeš li nam nešto reći o uređivačkoj koncepciji revije?

Erović: Jedan mi prijatelj reče kad je pročitao posljednji broj da ga Tribina podsjeća na veliki, lijepi i dobro uređeni magazin probrane, sveze i kvalitetne robe i zaista mi se trudimo da u naš magazin složimo što više zanimljivih, raznovrsnih i kompetentnih tema i tekstova. Koliko u tome uspijevamo, ipak neka čitaoci kažu sami. Inače, osnovna koncepcija lista sastoji se u poštenom, objektivnom i istinitom pisanju. Mi imamo specifičan metod rada. Tribina je uz pomoć Bosansko - Američkog Informativnog Centra, SDA Chicago For USA,

Bosanskohercegovačkog Kluba Chicago i drugih naših organizacija koje su ujedno i osnivači našeg lista, organizuje, osmišljava i realizira brojne okrugle stolove, seminare, kulturne i književne događaje, izložbe i druge akcije u cilju osvjetljavanja istine o Bosni, njenoj historiji i kulturi, a posebno o osvjetljavanju istine o Bosni, njenoj historiji, kulturi, a posebno o nedavnoj agresiji na našu domovinu i genocid nad našim narodom. U sve te akcije nastojimo uključiti što više uglednih i uticajnih američkih nobelovaca, političara, profesora univerziteta, pravnika, intelektualaca, umjetnika... koji mogu i žele pomoći nama i našoj domovini na teškom i neizvjesnom putu opstanka. Nakon tih akcija objavljujemo reportaže, članke, komentare, intervjue sa uticajnim ljudima i to dobar dio na engleskom jeziku. Po objavljivanju nastojim da on dospje do što više istaknutih ljudi koji na taj način, ponekad po prvi put saznaju kapitalne istine o događajima u Bosni na prelomu milenijuma.

SabaH: Osim tebe, kao glavnog i odgovornog urednika koji ljudi čine Redakciju, te ko su suradnici revije (barem nam navedi neka od imena)?

Erović: Tribina je uspjela da okupi nekoliko zaista rasnih intelektualaca i pregalaca koji pored svojih redovnih i napornih poslova požrtvovano istrajavaju u našoj misiji. Posebno želim istaći sjajnog tehničkog urednika i grafičkog dizajnera, gospodina Ismeta Ramića, kojeg je na tom poslu naslijedio virtuozni Nijaz Hodžić koji je, zamislite, divan spoj diplomiranog mašinskog inženjera i afirmisanog slikara koji profesionalno radi kao kompjuterski dizajner u najvećoj američkoj kompaniji za proizvodnju fitnes opreme. Tu su još magistar Selena Seferović - Batar, koja je motorna snaga i generator ideja za naše kulturne i intelektualno angažovane akcije, a uz to je lektor i piše sjajne tekstove, pa njena sestra Sanja Seferović - Drnovšek, koja je u funkciji izbjegličkog programa Chatolic Cherity za Chicagu jedna od najistaknutijih stručnjaka za ovu oblast u Chicagu, koja pokriva za nas toliko važnu oblast izbjegličke zaštite i rehabilitacije, tu je i svjetski amfirmirani fotograf, gospodin Ivica Jurišić, koji nas, uz Mustafu Sinanagića, opskrbljuje sjajnim fotografijama, zatim Namik Mahić, koji piše o svojim iskustvima iz konc - logora i uređuje strane poezije. Redakciju još čine Abdulselam Koradžić koji je pokrenuo i dugo vodio prvi naš list u Chicagu - "Bosančica", koji se našalost ugasio.

MUJKO EROVIĆ

Zatim Mirzet Džubur, koji je šef našeg najboljeg folklornog društva u USA, mladi Haris Hojkurić, te naš logističar Husein Klebić. Uz već pomenute veterane Bećira Tanovića i Mensura Seferovića, to je tim koji čini i znači Tribinu Bošnjaka. Da ne zaboravim i saradnike i dopisnike, među koje posebno izdvajam Waine Ansona, Erola Avdovića, akademika Tvrtka Kulenovića, Mugdima Karabega, Mustafu Asimovića i naravno moga dragog Banjalučanina, jarana i kolegu Bedrudina Gušića.

SabaH: U jednom našem kontaktu rekao si da bi se slijedeći broj Tribine mogao pojaviti sredinom aprila. Možeš li to i sada potvrditi, što bi mogao da bude i svojevrsna javna najava?

Erović: Ako Bog dadne sreće, zdravlja i para, novi broj Tribine pojavice se krajem aprila, sa pojačanjima u redakciji i u nešto izmijenjenoj formi.

SabaH: Ti si autor jedne vrijedne dokumentarne knjige - "ZAŠTO JE UNIŠTENO 1100 DŽAMIJA U BiH", koja je izdana ovdje, u Americi, te štampana na engleskom jeziku. Što znači ono baš "1100 džamija" i da li su, po tvom mišljenju, oni koji su pročitali knjigu došli do odgovora na pitanje iz njenog naslova?

Erović: Možda niko nikad u pisanoj historiji ljudske vrste nije za tako kratko vrijeme i na tako malom prostoru uništio toliko vjerskih objekata kao što su to učinili savremeni barbari od naših džamija u Bosni i Hercegovini na kraju prošlog milenijuma. Kada sam kao prognanik sredinom 1994. godine došao na Floridu, zapitao sam kompjuter u jednoj od najvećih američkih biblioteka ima li išta za

mene na temu Bosne koja je tada još gorjela od fašističkog ludila i srama međunarodne zajednice i na moje zaprepašćenje vidio sam samo 1 (jedan) naslov o tom Magnum Crimenu i to knjigu SVJEDOK GENOCIDA od Roya Gutmena, za koju je 1993. godine dobio PULITZERVORU NAGRADU. Pitao sam se da li je moguće da niko od naših intelektualaca nije već pri kraju genocida napisao ništa na tu temu. Iz čistog inata i silne potrebe da kriknem o tom užasu, napisao sam knjigu ZAŠTO JE UNIŠTENO 1100 BOSANSKIH DŽAMIJA, koju je moja, tada trinaestogodišnja kćerka Edita prevela na engleski jezik. Knjiga je objavljena u izdanju organizacije Bosnia United 1995. godine u Palm Bay-a, Florida.

SabaH: Kakav je prijem knjiga doživjela kod čitalačke publike, odnosno kod nekih drugih krugova, ako im je došla u posjed?

Erović: Cijeli projekat moje knjige finansirali su intelektualci, uglavnom muslimani sa raznih strana svijeta, koji su živjeli u centrlanoj Floridi i koji su mahom bili doktoranti i postdiplomci na prestižnom FIT (Florida Institute of Technology). Oni su ujedno bili njeni prvi čitaoci i mnogi od njih su mi priznali da i kao veoma obrazovani svjetski ljudi nikad prije agresije nisu ni čuli za BiH, a pogotovo da je tamo živjelo toliko muslimana i da je bilo toliko džamija. Tek tada sam shvatio koliko tek ostali američki intelektualci (šta tek reći o ostalom, "običnom" narodu) pojma nemaju šta se stvarno dešava u Bosni. Zato sam uz pomoć mojih prijatelja organizirao brojne prezentacije moje knjige uglavnom na univerzitetima i džamijama širom Floride. Moje knjiga, skromna po tehničkoj opremi i obimu, izazvala je prilično interesovanje već zbog svog šokantnog i nevjerovatnog

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA
PRETHODNE STRANE)

naslova. U knjizi od sedam poglavlja nakon uvodnih napomena, najprije sam dao pregled historije BiH, slijedeće poglavlje nosi naslov "Kada i kako su bosanske džamije sagrađene", slijedeće, "Zašto su BiH džamije uništene", u narednom poglavlju opisao sam uništenje džamija u Bosanskoj Krajini kao oruđe za izvršenje genocida nad bosanskim muslimanima, naredno poglavlje govori o uništenju 16 banjačkih džamija, potom slijede Otvorena pitanja da bih knjigu završio poglavljem iz pomenute knjige Roza Gurmana "Unholy War" (Serbs Target - Culture and Heritage of Bosnians Muslims). Najveća vrijednost moje knjige je ta što je ona iznijela na svjetlo dana potpuno nepoznate i zastrašujuće informacije o nečuvenim zverstvima u srcu Evrope na kraju 20. stoljeća. Naravno da se ljudske žrtve i pitanje ni sa čim ne mogu porediti niti nadoknaditi i to takve patnje i stradanje kakve ljudski um u doba interneta i genetskog inženjeringa ne može ni zamisliti. Međutim, ja sam izabrao da pišem o rušenju džamija jer je to najbolji dokaz da je u Bosni bio genocid, a ne nikakav građanski rat ili sukob civilizacija, kako su američki političari i intelektualci obično "krstili" bosanski zvjernjak. I Hitler, kad je ubijao Jevreje, najčešće je pretvarao sinagoge u kulturne dvorane i time pokazao bar malo poštovanja prema materijalnim vrijednostima, a balkanski satrapi su do temelja porušili sve džamije koje su mogli, njihove ostatke odnijeli na deponije smeća i lokacije pretvorili u travnjake ili parking prostore da bi sakrili svaki trag o postojanju jednog naroda na jednom prostoru. Za svakaog civilizovanog čovjeka koji imalo drži do časti i dostojanstva, sam naslov moje knjige, kada se pročita i suoči sa činjenicama, je dovoljan. Knjiga je doživjela tri izdanja i bio sam jako ponosan kad sam deset primjeraka poklonio FIT biblioteci i one su svrstane uz Gutmanovu slavnu knjigu. Mislim da smo mi intelektualci veliki dužnici istine i svoga naroda i da još nije kasno da pišemo ovakve dokumente o stradanju jednog od njamirjoljubivijih evropskih naroda.

SabaH: Inspiraciju da napišeš knjigu nije bilo teško crpiti. Dovoljno je spomenuti da si živio u Banjoj Luci, gdje su srušene ljepote poput Ferhadije i Arnaudije, te sve ostale. Reci nam nešto o funkciji koju si obavljao u našem gradu te tvojim iskustvima najave velikog zla u njemu?

Erović: Banja Luka je bila centar agresije na BiH. Miloševićeva strategija je bila: fokusirati pažnju svjetske javnosti neprestanim granatiranjem Sarajeva, a u miru i tišini posavskim koridorom u Banju Luku dovlačiti uvijek svježe snage, tehniku, logistiku i sve drugo što je potrebno za BLITZ KRIEG. Banja Luka je pretvorena u militariziranu zonu kakva nije viđena od Drugog svjetskog rata. Svi vidovi i rodovi vojske (osim mornarice) bili su naoprost načičkani u krajiškoj bivšoj ljepotici. Dva vojna aerodroma, brojni remontni zavodi, namjenska vojna proizvodnja, silna regularna vojska bivše JNA, šeseljci, arkanovci, tigrovi, orlovi... Četnički vikend đenerali dolazili su iz Beograda da organiziraju i nadgledaju kako ide realizacija plana "RAM" u kojeg je preko krvi stotina hiljada nedužnih civila trebalo uramiti "veliku Srbiju" i istrijebiti Bošnjake do posljednjega.

Oko Banje Luke četnici su svuda oko u krugu od 50 kilometara obezbijedili prostor bez ispaljenog metka. Svud oko popalili su, pobili ili prognali sve živo - Prijedor, Kozarac, Jajce, Kotor Varoš, B. Gradiška, bile su krvave međe tog sramnog i strašnog kruga oko Banja Luke. Samim Banjalučnima - Bošnjacima, bila je namijenjena drugačija sudbina: tiho umiranje, patnje, poniženja, progoni. Banjalučki Bošnjaci su se nekako održavali do stidnog Đurdevdana, 7. maja 1993. kada su u razmaku od par sekundi, u strahovitim eksplozijama, uništene Ferhadija i Arnaudija. To je bila monstruozna poruka Bošnjacima: Idite ili ćete ovako završiti, u plamenu i eksplozijama! Mislim da će se tek pisati knjige i snimati filmovi o stradanju Banje Luke i njenih najstarijih građana.

SabaH: Svoj pravnički habitus si, koliko znam, kad god si mogao stavljao u funkciju i ovdje, u Americi. O kojim važnijim aktivnostima je, zapravo, riječ i s kojim pravnicima, svjetskog ugleda, si imao prilike da razgovaraš?

Erović: Ja sam po profesiji magistar radnog i socijalnog prava. U Banja Luci sam bio osnivač i prvi direktor Zavoda za radno osposobljavanje i zapošljavanje distrofičara, jednog od najvećih i najboljih centara takve vrste u Evropi. Ovdje u USA sam direktor Biznis Centra pri humanitarnoj organizaciji World Relief Chicago,

prvenstveno gospodinu Bećiru Tanoviću, koji je sa njima dugogodišnji prijatelj i saradnik. Nastojmo da preko *Tribine*, pa i na druge načine, držimo te ljude u mobilnom stanju kada je u pitanju međunarodno-pravni položaj Bosne. Mi Bošnjaci moramo biti svjesni da u svjetskoj konstelaciji snaga i odnosa jedino USA mogu objektivno riješiti bosansku kvadraturu kruga onako kako je pravedno i dobro za nas. A zanimanje USA za Bosnu može se održati samo stalnim prezentiranjem istine, orgnaiziranim i sistemskim lobiranjem.

SabaH: Susreti naših građana na ovom velikom američkom prostoru su uvijek dobrodošli, to su rijetke prilike da se mnogi od nas sretnemo družno nakon toliko godina, da ne smpominjem ostale značajke ovakvih manifestacija. Bio si na nedavnim susretima na Floridi, kakve utiske nosiš?

Erović: Treba uvijek imati pozitivistički pristup stvarima. Što se tiče susreta "Bosna 2000", koji su održani u mojoj Floridi početkom marta, dobro je to da smo započeli sa ovakvim susretima koje moramo pretvoriti u tradicionalne. Sjajno je bilo veče u subotu, 4. marta. Bio je to stvarno visoki patriotsko - nostalgični naboj, uz

Snimak sa Floride: MUJKO EROVIĆ

koji se bavi radnim osposobljavanjem i zapošljavanjem, ovaj put ne distrofičara, nego prognanika iz BiH. Uz redovan posao nastojim se dalje obrazovati i pisati stručne i opšte teme. Naravno, skoro svo slobodno vrijeme posvećujem *Tribini*. Ovdje u USA, radeći za naš magazin i na drugim projektima, imao sam čast da upoznam i da se zbližim sa mnogim svjetski poznatim intelektualcima, od kojih posebno ističem moje kolege pravnike: prof. dr. Cherifa Bassiounia, predsjednika Komisije UN za istraživanje ratnih zločina na području bivše Jugoslavije, inače profesora Čikaškog DEPAUL Univerziteta, prof. dr. Francica A. Boylea, bivšeg pravnog zastupnika BiH pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu, hon. Franka McCloskeya, senatora iz Indijane i zastupnika BiH pred arbitražom za Brčko... Sve su to divni ljudi i svjetski priznati stručnjaci. Zahvalnost za poznanstvo sa njima dugujem

nekoliko dana u "dženetu" na ovom dunjaluku kakav je Miami i okolina svakom su dobro došli kao predah u ovoj američkoj ludnici... Međutim, moram reći da je sve ostalo bilo PRAVA katastrofa. Organizacija je bila zaista očajna. Bio je to, jednostavno, ONE MAN SHOW moga novog prijatelja Alije Čohodara. Nevjerovatno, ali istinito, kompletnu tako značajnu i ogromnu orgnaizaciju vodio je I (jedan) čovjek! Da li su sirotog Aliju svi ostali iz Organizacionog odbora ostavili na cjedilu da se sam bori, ili je Alija sam tako želio, zaista bi trebalo raspraviti. Ne zbog Alije, nego zbog naših budućih susreta. U svemu tome ostala mi je nejasna i uloga naše Ambasade u Washingtonu. Znam samo da je teško organizirati takve manifestacije tamo gdje živi par naših porodica. S druge strane, ne bi smjeli da imaju monopol u

orgnaizaciji Chicago ili New York. Možda je rješenje u formiranju Organizacionog odbora sastavljenog od ljudi iz cijele USA i Kanade, pod koordinacijom Ambasade, s tim da se svake godine susreti organiziraju u drugoj državi. Bilo kako bilo, hajde da ove prve mačice bacimo u Atlanski okean pa će isplivati i postati velike i lijepe mačke... Ja sam lično uživao na Floridi, jedinu stvarnu tegobu koju nosim je da niko nije ni pomenuo za četiri dana Dan nezavisnosti, a susreti su trebali biti održani u tu čast. Kako mi kratko pamtim i slabo učimo historiju, možda je zato često ponavljamo...

SabaH: Situacija u Bosni, pogotovo u našoj Banja Luci, po pitanju stvaranja političkih, pravnih, bezbjedonosnih i ekonomskih uvjeta povratka, gotovo da nije krenula sa mrtve tačke. Barem što se nas Bošnjaka tiče. Neki minimalni pomaci, što se dešavaju, ne mogu se uzeti kao realna podloga za veći optimizam. Imam utisak da je i bošnjački politički faktor u velikoj defanzivi. Ovu tvrdnju ilustriram nedavnom posjetom hrvatskog ministra vanjskih poslova, Tonina Picule, ~~zam~~ američke tajnice Madeleine Albright i ministra vanjskih poslova BiH Jadranka Prlića Banja Luci. Razgovarali su sa Miloradom Dodikom, te sa banjalučkim biskupom Franjom Komaricom. Dogovoren je dvosmjerni povratak - prognanih Hrvata u Banja Luku, odnosno Srba iz Banja Luke i Bosanske Krajine u Hrvatsku. Doduše, spomenuti su i "svi građani koji to žele..." Dakle, mi smo "pod razno", nas tamo niko nije predstavljao. Kako ti komentarišeš ovu političku činjenicu?

Erović: Nemam dovoljno informacija o svemu šta se tamo dešava. Daj Bože da nisam u pravu, ali sve mi se čini da se u Bosni sada igra nastavak

utakmice koja je režirana još 1991. u Karadordevu, uz strasnu i pristrasnu arbitražu međunarodne zajednice. Srbi i Hrvati ponovo jedan drugom lete u bratski zagrljaj! Kako drugačije tumačiti činjenicu da je u Banja Luci srušeno svih 16 džamija, a nijedna katolička (hrvatska) crkva, barem kada je riječ o gradskom području, srećom i hvala Bogu nije ni ogrebana. A Petritsch još moli uvrijeđene Srbe da dozvole izgradnju Ferhadije... Što se naših političara i rukovodstva tiče, ja bi ih podsjetio da mogu izvaditi pasoš i otputovati na par sati do Banja Luke, čak i ako smatraju da je RS strana država. Mogu pojesti čevape i zaraditi dnevnicu (možda čak i deviznu), a uz put možda i progovore koju u interesu nas prognanih Bošnjaka.

SabaH: Čitaš li SabaH i koje bi bile tvoje eventualne sugestije u cilju daljnjeg poboljšanja njegovog kvaliteta?

Erović: SabaH je zaista veliko osvježenje na našoj medijskoj sceni u USA. Za početak, više nego dobro! Kao i *Tribina*, ima previše tehničkih grešaka, vjerovatno nemate vremena za korekturu. Nama treba jedan heftičnjak takvog profila. Imam za vas dva savjeta: ništa ne može tako da pokvari stomak kao bajate vijesti, a drugi je: izrastite do dnevnog lista. U svakaom slučaju želim vam sve najbolje!

SabaH: Na kraju, zahvaljujem na razgovoru i želim ti puno sreće i uspjeha u tvom nesebičnom, stvaralačkom radu! Bujrum u SabaH ubuduće i bez - "vodiča"!

Erović: Mahsuz selami i srdačni pozdravi svima koji stvaraju i čitaju SabaH. Sa velikim zadovoljstvom se odazivam pozivu i tu sam dok me pero služi. Zahvaljujem vam se na pozivu za ovu sjajnu rubriku i ustupljenom prostoru.

Razgovor vodio:
Bedrudin GUŠIĆ

St. Catharines Ontario, Canada

NEZABORAVNA BAJRAMSKA NOĆ

Trećeg dana Hadžinskog bajrama, u subotu naveče, u St. Catharinesu u sali Multikulturalnog centra okupila se Bosna i Hercegovina u malom, ali isto tako treba domah nepomenuti da je to divno bosansko - hercegovačko veče svojim prisustvom uveličalo i nekoliko porodica koje su u Kanadu došle iz različitih dijelova svijeta. Međutim, ta nezabovrana bajramska noć pokaza je da razlike u običajima i kulturama među narodima ne mogu biti prepreka za vidno druženje, za uživanje u izvrsnoj bosanskoj kuhinji i posebno u bosanskoj muzici.

Sala Multikulturalnog centra tačno u osam sati zazvonila je od dječijih glasova, njih petnaestak, dječaka i djevojčica starosne dobi između šest i trinaest godina pjevali su u jedan glas "Jedna si jedina Bosna i Hercegovina". Svi gosti su bili na nogama, vidno uzbuđeni da nakon završetka pjesme gromoglasnim aplauzom su nagradili najmlađe

Bosance i Hercegovce. Nakon toga goste je pozdravio predsjednik Kanadsko-bosanske Islamske zajednice u ovom gradu, gospodin **Selim Dervić** kojemu zaista treba odati puno priznanje na izvanrednoj organizaciji i pravom domaćinskom odnosu prema svakom gostu u sali.

Za izvanredne bosanske specijalitete, kojih je bilo u izobilju, bilo bi nepošteno ne spomenuti gospođe **Ajku Ejupović** i **Mejru Ligata**, koje su pobrale sve pohvale gostiju kako za glavna jela tako i za desert. Inače treba istaći da je kompletan Odbor Islamske zajednice zaista na visokom nivou odredio posao oko pripreme ove divne večeri. A kakva bi to bila bajramska večer kada se tu ne bi zaigralo i zapjevalo, a ovdje se i pjevalo i igralo do najkasnijih noćnih sati. Orkestar "Šta mu je" stigao je iz

Londona. Vokalni solista **Meksud Bečić - Beća**, harmonika **Mirza Mešanović**, ritam gitara **Zijo Alić**, bas gitara **Samir Čosović**, bubnjevi **Semir Mešanović**, za kjeg saznajemo da je ujedno i kanadski reprezentativac u nogometu, ritam gitara **Jasmin Novak - Džesi** i prateći vokal **Mustafa Alić**, svi oni zajedno nisu znali za umor i učinili su sve da ovaj Bajram postane nezaboravan za St. Catharines, ali i za goste koji su stigli iz Toronta i Hamiltona. I na kraju šta reći nego poručiti svim Bosancima i Hercegovcima širom svijeta da njeguju svoje običaje, da na djecu prenose tradiciju svoje domovine, jer naša kultura je hiljadama godina stara i bila bi najveća šteta da se istopi u svjetskim daljinama.

Dinka JELIN

ISPRAVKA

U 117. broju SabaH-a objavljen je prvi nastavak mog eseja o četiri naša najpoznatija književnika. Nakon izlaska lista uslijedili su brojni pozivi čitalaca SabaH-a sa upozorenjem da su neki podaci o pjesniku Musi Čazimu Čatiću pogrešni. Ovom prilikom želim se zbog tih grešaka, ispričati, kako čitaocima tako i Redakciji SabaH-a.

Desilo se da sam taj tekst pisala daleko od moje "njemačke kuće", pa sam podatke navela samo po sjećanju i zaboravila ga provjeriti u knjizi prije nego što sam tekst poslala Redakciji. Čitaoci su bili u pravu. M. Č. Čatić je rođen 1878. u Odžaku kod Modriče, a u

Tešanj je doao sa majkom 1892. godine. Što se tiče Čatićeve dženaze, raduje me što verzija koju sam ja napisala po kazivanju jednog Tešnjaka, nije tačna. Žao mi je što nisam tu priču o tome kako na njegovom grobu nije klanjana dženaza, pokušala provjeriti iz više izvora. Svakako da ima ljudi koji to bolje znaju od mene, pa je njihovo upozorenje, kako je rahmetlija na kraju ipak dostojanstveno ispraćen na onaj svijet, na mjestu, ja im se zahvaljujem za tu ispravku.

Znam da greške nisu baš prijatne, ali mene su pozivi čitalaca ipak obradovali. To znači da se SabaH

pažljivo i kritički čita i da naši ljudi nose svoj zavičaj u srcu i sjećanju. Još bih nešto željela reći, svi mi Bošnjaci koji smo u egzilu prihvatamo pera da sačuvamo ili pokažemo drugima djelić naše kulture, često pišemo po svom sjećanju, bez prave mogućnosti za provjeru podataka. Zbog toga neka mi ne zamjere oni koji uhvate neku grešku, neka slobodno upozore na nju, jer više glava više zna.

Safeta OBHOĐAŠ

Zbirku pjesama naše pjesnikinje **BAHRE PAŠIĆ**, "NEDOPJEVANI GRAD" možete kupiti preko redakcije SabaH po cijeni od \$ 20.

BN RADIO

SEVDAH

Svake subote od 5pm do 6:30pm

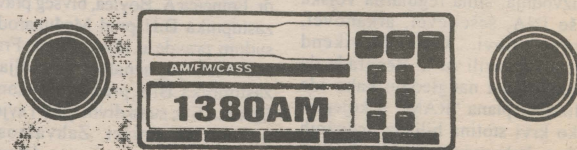
Na talasima 1380 AM

Telefoni: 212-722-2855
212-421-6698
212-721-6107

Fax: 212-860-2619

www.radiosevdah.cjb.net.

DINO MERLIN

gostuje u New Yorku prvog vikenda juna mjeseca. Za

informacije nazovite: 718 274 - 8341

MAGAZA Hallal Meat CATERING

"LJULJHAMI"

Braće Aga, Dine i Hajra Redžića

44-08 30. Avenue Astoria, NY

Tel: (718) 545-6566

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraža veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite **718 769-1409**
AMIR SUKALIC **917 439-4971**

USKORO!!! USKORO!!! USKORO!!!

U New Yorku

Šemsa **SEMISA**

Suljaković

7. MAJA

CRISTAL

PALACE

(Velika sala)

Za sve

informacije

nazovite:

718
274 - 8341

O SAMOĆI

Određena riječ u svakome od nas izaziva neku asocijaciju. Podsjeti nas na nešto, stvori sliku, predodžbu, viziju. I, naravno, to je lično i različito od osobe do osobe. Kad se spomene samoća, prva i najjača asocijacija koja se javi kod mene je "Stepski vuk" (Steppenwolf) i autor Herman Hesse. Taj roman, vrlo popularan kod nas a i ovdje, za mene je prava personifikacija samoće i svega što ona nosi. Čitali smo ga kao srednjoškolicu, bježeći od, u ono vrijeme "predebele" i samimi tim užasavajuće knjige "Igra staklenih perli" istog autora koja je bila obavezna, i čitali neke njegove "tanje" knjige, jer smo rezonirali: ako je tanja brže ćemo ju pročitati i riješiti se brige i obaveze. Što se ono kaže: mladost - ludost. A, možda, u stvari vjerujem da je tako, jednostavno još nismo bili dovoljno zreli da Hessea čitatmo i razumijemo svojevoljno, rado, da nam deblje knjige i više stranica prouzroče samo radost, jer ćemo duže ostati uz tu knjigu, uživati u njenim ljepotama i porukama. Zato smo se kasnije počeli vraćati i njemu, i ostalim klasicima.

Meni lično Herman Hesse spada u nekoliko odabranih u nekom mom svijetu knjiga i recimo "top lista" omiljenih autora. A tema ovih Momenata, samoća, je nešto što se provlači kao tema kroz sve njegove knjige, a kad bolje razmislim, prisutna je u gotovo svim knjigama, na ovaj ili onaj način je spomenuta, doživljena, prikazana. U većini njegovih knjiga junaci dođu do određenog momenta u svom životu, "momenta života" mogli bi reći, kada odluče da se povuku u osamu, ili da krenu sami na dug put, da bi shvatili, prosvjetlili svoj um, samim tim i život, i mogli krenuti dalje. "Narcis i Zlatousti", "Sidarta", "Putovanje na Istok", dragulj literature za koji je Hesse dobio i Nobelovu nagradu "Igra staklenih perli", dakle sva ta djela imaju to, taj trenutak osame, samoće, i spoznaje koju ona donosi. A to se više-manje desilo i svima nama u životu. Samo je razlika u tome što nekima ta samoća prija više, a nekima manje. Ima ljudi koji mogu funkcionirati samo kao dio cjeline, uvijek okruženi ljudima i akcijom, i ta samoća im teško pada, gotovo im je nezamisliva. Drugi pak, tek u tim trenucima samoće postaju ono pravo, dolaze do potpunog izražaja, jer mogu razmišljati, stvarati, osvjetljavati svoj vlastiti put i na njega u pravo vrijeme ukazati i drugima. Engleski jezik ima 2 različita izraza za, u stvari, 2 različite stvari. Loneliness i Solitude. Loneliness je osamljenost, odnosno situacija kad nemamo niti prijatelja niti poznanika, kad smo u stvari osamljeni, ma gdje bili, ma šta radili. Solitude je nešto sasvim drugo, i to je ono o čemu ovdje pišem. To je osama, ali svojevoljna, onaj trenutak kada se povučemo iz kruga naših prijatelja, rodbine, kolega, svih, da sami sa sobom riješimo što samo mi sami možemo odgonetnuti i shvatiti. Ta samoća nikako ne isključuje naš

društveni život, doživljaje, susrete. Ona samo dođe kao neka katarza svega proživljenog, podvlačenje neke linije, svodenje računa nakon određenog vremena, da bi bogatiji, iskusniji, svjetliji, išli dalje. Sada mi pade na pamet još jedna izreka, kada se kaže da neko može biti sam iako je okružen ljudima, jer ne dopušta nikome da probije taj njegov oklop, da samim tim olakša svoj život i probleme podijelivši ih sa drugim, a netko pak može i u najvećoj osami biti okružen ljudima, mislima na njih, sjećanjima koja mu nikada neće dati da se osjeti sam i napušten. Ali, da se opet vratim Hesseu. U "Stepskom vuku" on na jednom mjestu kaže da ljudi koji vole osamu, imaju nešto oko sebe što im daje prepoznatljivost, što se gotovo može opipati, da se naslutiti da teže nečem višem od ovezemaljskog, materijalnog, da žele saznati i spoznati prije svega sebe, a onda i druge. U istom romanu on također kaže da se moramo čuvati da ono za čim težimo, što želimo, ne postane upravo suprotno, nešto što kad smo postigli više ne možemo otkloniti, iako bi možda htjeli. Jednom riječju, da ono željeno ne postane "ukleto". A to se upravo odnosi na samoću u "Stepskom vuku", čiji je junak toliko želio postići tu samoću, da bi je dobio i onda shvatio da više ne može iz njenih mreža, da je zauvijek postao njen. Bez povratka, i sa onim ozračjem samoće oko sebe. A to se može desiti sa bilo kojom stvari u životu koju želimo, možda i previše, i onda kad ju dobijemo, sve se okrene i postane drugačije nego što smo htjeli, planirali, željeli. Zato je u svemu potrebna mjera i prisebnost. Što bi Amerikanci rekli: "Be careful what you wish for!" - Pazi što ćeš poželjeti! I još jedna misao za kraj. Carls Bukovski, koji se opet dosta čitao kod nas, tamo nekih osamdesetih godina (sada već prošlog stoljeća), u romanu "Zene" kaže da su velikani uvijek najusamljeniji. Moja misao uz to bi bila da je tome tako upravo zbog te težnje za spoznajom do koje se može najbolje osamom. Uglavnom onom stvarnom, iako se upravo tim misliocima, pa i nama običnim ljudima, desi da usred konverzacije i društva odlutamo u neke, za ostale nedokučive prostore, i tamo provedemo izvjesno vrijeme, potpuno zaboravljajući gdje smo. Da bi se već nakon par sekundi vratili, ponovo uključili, bogatiji za još jednu misao, ideju, zaključak, koji je stvoren u istom prostoru i vremenu, ali tako daleko od svega stvarnoga. Jer je čak i na tako kratko, moguće otputovati u osamu. I biti sam, ali ne usamljen. Doživjeti samoću kao nešto pozitivno. I definitivno biti bogatiji i ljepši. A to bogatstvo i ljepota duše je cilj svega i ono najviše čemu nam je težiti i postići na ovome svijetu.

I.V.

AMERIČKI ALMANAH
(Između 31.marta i 6. aprila)

Pripremila: I.V.

31.3. 1854. - Amerika potpisuje sa Japanom tzv. "Kamagama sporazum" (Kamagama Treaty), u Tokiju, kojim se japanske luke Shimoda i Hakotade otvaraju za trgovinu sa Amerikom i dozvoljava se otvaranje američkog konzulata u Japanu. Ovim činom SAD postaju prva zapadna zemlja koja je uspostavila odnose sa Japanom nakon što je zatvoren za sve strance 1683. godine. Američki predsjednik u to vrijeme je Millard Fillmore.

1935. - Rođen glumac RICHARD CHAMBERLAIN (poznate TV serije "Ptice umiru pjevajući" - Thornbirds i "Shogun", film "Rudnici kralja Solomona" - King Solomon Mines)

1943. - Rođen glumac Christopher Walken (glavna uloga uz Roberta De Nira u čuvenom filmu "Lovac na Jelene" - Deerhunter)

1948. - Rođen AL GORE, aktualni američki potpredsjednik 45. američkog predsjednika Billa Clintona

1954. - Osnovana 1. vojna pilotska akademija u Americi

1.4. 1932. - Rođena glumica Debbie Reynolds (film "Pjevajući na kiši" - Singin' in the Rain), majka glumice Carrie Fisher (čuvena princeza Leila iz "Ratova zvijezda" - Star Wars)

1939. - Rođena glumica Ali McGraw (film "Ljubavna priča" - Love Story, sa Ryanom O'Nealom)

1967. - Pjesma "Dedicated to the One I Love" ("Posvećeno onoj koju volim") grupe "Mamas and Papas" vodi na američkim top listama

2.4. 1913. - Otkrivena Florida, od strane španjolskog istraživača Ponce De Leona

1875. - Rođen Walter Chrysler, proizvođač automobila, po njemu nosi ime Chrysler Corporation

1939. - Rođen pjevač Marvin Gaye

3.4. 1860. - prvo putovanje "PONY EXPRESSA", poštanskog servisa koji se odvijao kočijama. Prvo putovanje je simultano krenulo iz država Missouri i Kalifornija, trajalo je 1800 milja, a tokom putovanja konji su se mijenjali više od deset puta na raznim stanicama kuda je Pony Express prolazio. Prve pošiljke su stigle na određite za 10 dana.

1924. - Rođen glumac

MARLON BRANDO, dobitnik Oscara za filmove "Na dokovima New Yorka" (On the Waterfront) 1954. godine i "Kum" (The Godfather) 1972. godine. Također je ostvario zapažene uloge u filmovima "Tramvaj zvan čežnja" (Streetcar Named Desire), "Posljednji Tango u Parizu" (The Last Tango in Paris), "Apokalipsa danas" (The Apocalipse Today).

1924. - Rođena glumica i pjevačica DORIS DAY (filmovi: "Saputanje na jastuku" - Pillow Talk, "April u Parizu" - April in Paris, "Mladi u srcu" - Young at Heart)

1958. - Rođen glumac ALEC BALDWIN, filmovi: "Lov na crveni oktobar" - Hunt for Red October, "Udana za mafiju" - Married to Mafia, "Zaposlena djevojka" - Working Girl. Suprug glumice Kim Basinger

1961. - Rođen glumac EDDIE MURPHY, filmovi "48 sati" - 48 Hours, "Kolo sreće" - Trading Places, "Dolazak u Ameriku" - Coming to America.

1996. - Ron Brown, američki sekretar za trgovinu, poginuo je zajedno sa preostala 32 Amerikanca prilikom pada aviona "Air Force" u blizini Dubrovnika u Hrvatskoj. On je predvodio delegaciju biznismena u posjeti području bivše Jugoslavije radi mogućeg razvoja poslovanja, čime bi se pomoglo u obnovi ratom rezrušene regije. Predsjednik Clinton je postavio Rona Browna na ovu funkciju i time ga učinio prvim Afro-Amerikancem u američkoj povijesti na tom položaju.

4.4. 1818. - Američki Kongres usvaja prvu američku zastavu

1928. - Rođena pjesnikinja

afričko-američkog porijekla Maya Angelou

1949. - Osnovan NATO (North Atlantic Treaty Organization) od strane 12 zemalja članica, na čelu sa Sjedinjenim Američkim Državama, kao organizacija za zaštitu od eventualne ruske agresije. Kao odgovor na stvaranje NATO-a, formiran je "Varšavski pakt" 1955. godine. Nakon završetka hladnog rata sa Rusijom, uloga NATO-a postaje slanje svojih jedinica kao mirovnih snaga u zemlje ne-članice. U toj funkciji 1994. godine odlazi na područje bivše Jugoslavije.

1968. - Ubijen Martin Luther King, borac za ljudska prava

5.4. 1768. - Prva američka Privredna komora (Chamber of Commerce) otvorena u New York City-ju

1900. - Rođen glumac Spencer Tracy

1908. - Rođena glumica BETTE DAVIS

1916. - Rođen glumac GREGORY PECK

6.4. 1712. - Prva velika pobuna robova u Americi, u New York City-ju, robovi naoružani pištoljima i palicama protestuju i pale kuće na sjevernom dijelu grada.

1853. - Osnovan grad Portland Oregon, poznat pod nazivom "Grad ruža" - City of Roses

1909. - Američki istraživač Robert E. Peary otkriva Sjeverni Pol

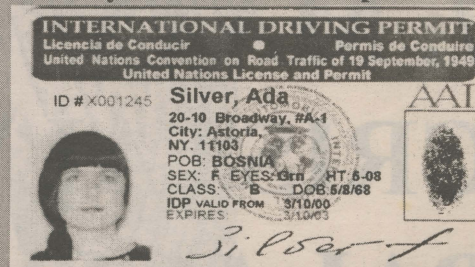
1917. - Amerika ulazi u I. svjetski rat, 2 dana nakon sto Kongres donosi tu odluku. Američki predsjednik u to vrijeme je Woodrow Wilson.

1980. - Pjesma "Working My Way Back to You" ("Vraćajući se tebi") grupe Spinners vodi po slušanosti na američkim top listama

INTERNATIONAL DRIVING PERMIT
Translation from foreign languages into English.
AMERICAN AUTOMOBILE INTERNATIONAL, Inc.

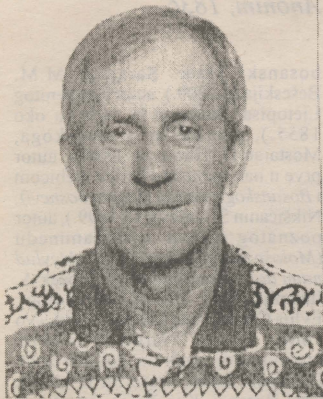
1-800-932-3887

We work by mail. We need representatives.

291 Broadway, #1408 New York, NY 10007
(Across 26 Fed Plaza)City Hall Area/World Trade Center/N,R trains
212 406 3006 FAX 212 406 3019
Mon-Fri 9am-6pm, Sat. 10am-2pm

"Pokazalo se, i uvijek će se pokazati, da narod koji kroz umjetnička djela umije izraziti svoju čežnju za budućnošću i svoj bol za prošlošću, na može biti uništen."

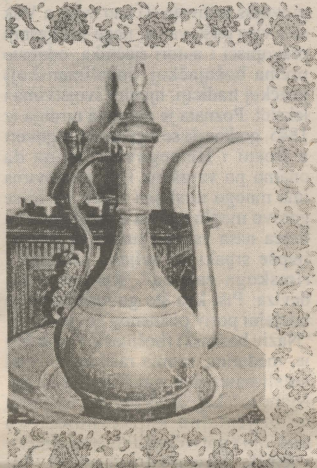
R. Wallaschen, Leipzig, 1903.

MIRALEM RESULOVIĆ - TREBINJAC

Rođen je 1942. godine u Trebinju. Osnovnu i srednju školu završio je takođe u Trebinju, a Pravni studij u Splitu. Još iz rane mladosti bavio se poezijom, pišući ljubavne pjesme. Prve pjesme objavljene su mu u

"Veseloj svesci" - školske novine, a zatim u "Preporodu" i "Glasu Trebinja". Jedan period Miralem je prestao pisati pjesme i sada, kao izbjeglica u Kanadi, nastavlja je sa pisanjem pjesama. Napisao je i zbirku pjesama pod nazivom **IZBJEGLIČKA TUGA** koju želi uskoro objaviti.

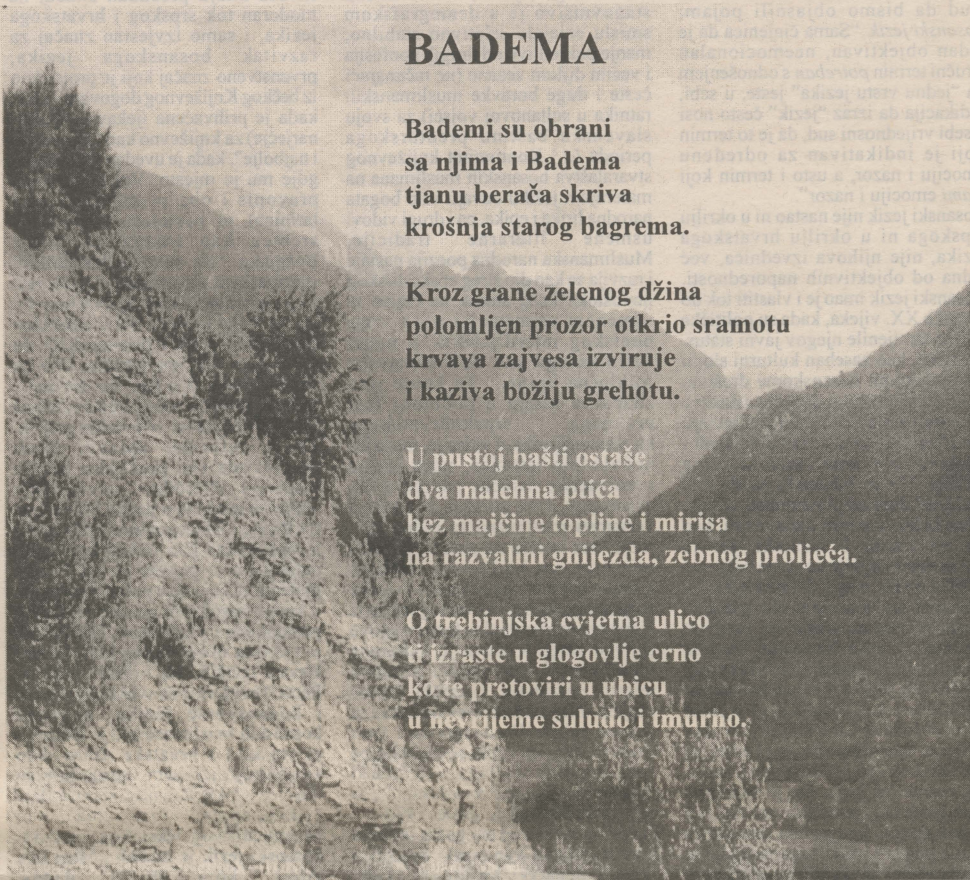
BADEMA

Bademi su obrani
sa njima i Badema
tjanu berača skriva
krošnja starog bagrema.

Kroz grane zelenog džina
polomljen prozor otkrio sramotu
krvava zajvesa izviruje
i kaziva božiju grehotu.

U pustoj bašti ostaše
dva malehna ptića
bez majčine topline i mirisa
na razvalini gnijezda, zebnog proljeća.

O trebinjska cvjetna ulico
ti izraste u glogovlje crno
ko te pretoviri u ubicu
u nevrijeme suludo i tmurno.

IZBJEGLIČKA TUGA

I da gromovi svi odjednom
u sunovrat na zemlju padnu
izbjegličku tugu u meni
ne bi iselili hladnu.

Ta magija ovoga vijeka
svu zemnu kuglu steže
zamagljuje i mori vesela srca
a oči ti strahom veže.

Nebeska tišina razum probudi
moderne kuhinje ledenom tvorcu
neka svoju razularenu vatru
smiri već jednom u svome srcu.

**O LJUBAVI KOJA
NIKAD NIJE
POSTOJALA**

Uzela si mi skoro sve
i što bih te volio
Htjela si i dušu al'
nisam ti dozvolio

U prikrajku nekom
ona sada samo
drijema
Dok ti skapavaš
jadna, uboga i nijema

Znao sam da mi
nikad kao matera
nećeš biti
I da zbog teba nije
vrijedno suze liti...

1. APRILA U NJUJORKU AUDICIJA

KOMIČNA PREDSTAVA
"SVE MI DIRAJ - OČEVINU
NE DIRAJ"

ULAZNICA \$25.00

ZAULAZNICE I INFORMACIJE
JAVITE SE U ASTORIA-VIDEO

NA TEL: (718) 956-6308

International Driver's License

Translated from your original driver's license by IADC International Driver's License is issued according to Geneva Convention on Road Traffic.

ONLY ORIGINAL DRIVER'S LICENSE NEEDED FROM ANY COUNTRY

IF YOU WANT TO RECEIVE YOUR CARD BY MAIL, YOU SHOULD PROVIDE THE FOLLOWING INFORMATION:

- 1) FIRST NAME, LAST NAME
- 2) FULL ADDRESS & TELEPHONE
- 3) DATE OF BIRTH
- 4) COUNTRY OF BIRTH
- 5) SEX (M/F)
- 6) COLOR OF EYES
- 7) HEIGHT IN INCH
- 8) SIGNATURE
- 9) COPY OF DRIVER'S LICENSE FROM ANY COUNTRY (FOR DL)
- 10) 1 PHOTO (PASSPORT SIZE)
- 11) MONEY ORDER TO IADC FOR \$49.00 DL (\$5.00 - INTERNET REGISTRATION, \$4.00 S/H) OR \$29.00 - ID

IF YOU'D LIKE TO GET SOCIAL SECURITY SUBSTITUTION, I.E. TAXPAYER IDENTIFICATION NUMBER, YOU HAVE TO ADD THE FOLLOWING:

MONEY ORDER FOR \$70.00 and:

- 1) NOTARY CERTIFIED PHOTOCOPY OF YOUR PASSPORT (OR DL, OR BIRTH CERTIFICATE, OR MILITARY ID, OR INS DOCUMENTATION, ETC.)
- 2) ADDRESS IN YOUR NATIVE COUNTRY 3) FATHER'S LAST AND FIRST NAMES 4) MOTHER'S MAIDEN LAST AND FIRST NAMES
- 5) COUNTRY OF CITIZENSHIP 6) TYPE OF US VISA (IF ANY) AND EXPIRATION DATE (OPTIONAL)

1739 SHEEPSHEAD BAY RD BROOKLYN NY 11235

Tel.: (718) 891-8159

Office hours Monday-Friday 10-7:30 Saturday-Sunday 10-3 train D & Q to SHEEPSHEAD BAY SPECIAL PRICE FOR AGENT HTTP://WWW.IADC-USA.COM

**HALAL MEAT
JEZERO
GROCERY & MEAT**

• Halal meso •
• Suho meso •
• Sve vrste sira •
• Razne poslastice •

2323 65 street
Brooklyn, NY 11201

Tel/Fax: (718) 375-6999

Alija Isaković

RJEČNIK BOSANSKOGA JEZIKA

Naš jezik je naš moral, i ne treba osobit trud da bismo objasnili pojam: *bosanski jezik*. "Sama činjenica da je jedan objektivni, neemocionalan stručni termin *potreban* s odnošenjem na "jednu vrstu jezika" jeste, u sebi, indikacija da izraz "jezik" često nosi u sebi vrijednosni sud, da je to termin koji je indikativan za određenu emociju i nazor, a usto i termin koji *mami* emociju i nazor".

Bosanski jezik nije nastao ni u okrilju srpskoga ni u okrilju hrvatskoga jezika, nije njihova izvednica, već jedna od objektivnih naporednosti. Bosanski jezik imao je i vlastiti tok do početka XX. vijeka, kada su političke prilike izmijenile njegov javni status. Bošnjaci, kao zaseban kulturni sloj u višestoljetnom bosanskom društvu, stekli su vremenom drukčija iskustva od svojih susjeda te, kada je u pitanju prirodno pravo na materinski jezik i njegovo ime, nije bitna količina razlika. Da je bosanski jezik čist proizvod dvokomponentnosti, a nije, i tada bi bio u svojoj cjelovitosti, kao što su srpski i hrvatski, jer ta komponentnost nije izražena načinom A+B+(A+B) nego A+B+(AB+C), gdje je Cosobena upotreba glasa h.

"Jezik naroda ne može biti predmet dogovora", piše Radoslav Katičić rezimirajući položaj hrvatskoga književnog jezika u *hrvatskosrpskoj/srpskohrvatskoj, hrvatskoj ili srpskoj terminološkoj zavrzlam*. "Naziv jezika po imenu naroda izriče nešto po sebi jednostavno i očito: postoji naord i taj narod ima jezik. Što je naravnije nego jezik kojega naroda nazvati baš po tom narodu koji ga ima, bez obzira na sve drugo. U tom, najtemeljnijem, smislu nema naroda kojega se imenom ne bi mogao nazvati njegov jezik, kako se god taj jezik inače još zvao (...). Zamršenije postaju stvari onda kad više naroda ima isti jezik. On se tada prirodno naziva imenom svakog od naroda koji njime govore i pišu kada se uzima u vezi s upravo tim narodom. Naime, ako Srbi, Hrvati, Bošnjaci i Crnogorci govore, u osnovi, jednim jezikom, tada je bosanski jezik sociolingvistički objašnjen analognim pojmovima: srpski jezik, hrvatski jezik, crnogorski jezik. Jer, nestajanje bosanskoga jezika iz lingvističke terminologije XX vijeka nije nikakva lingvistička uzročnost, kao što nestajanje Bošnjaka iz jugoslavenske sociologije XX vijeka nije uzrokovano biološkom činjenicom već političkom igrom. Vremenom, razumije se, sve dođe na svoje mjesto. Kada čujete da neko kaže: *Nazuj čarape, obuj cipele, obuci odijelo, ustakni kapu!*; kada vaš sagovornik kaže: *Kosa se izmiva, lice umiva, ruke peru, tijelo kupu*; kada neko zapjeva: *Nit sam džennet nit džennetska hurija!*; kada vam se neko povjerava: *Neću s njime kahvenisati, ja sam obrazli!*; kad sirotica, posvojče, sažme svoj život u rečenicu: *Nisam ni gladovala, ni golovala!*, to nije samo leksika, to nije samo stil!

Narod koji je u prvotnoj geopolitičkoj zajednici spontano imenovao svoj jezik, kako to čine svi samosvijesni narodi - i najveći i najmanji, u bilo kome historijskom trenutku, nije iščezao, nije izumro, nije se raselio, nije se pretopio u druge narode. Potomci davnih Bošnjana i danas žive u bosanskoj jeziku koji je ostavio intenzivan trag, bezmalo - savršenu kontinuitet, ostavio u svoje jeziku kazivanja i pisana djela neosporne književne i znanstvene vrijednosti, dostojne svekolikog poštovanja i modernoga lingvističkog elaboriranja. "Mada je teren predmigracionoga zapadnoistokavskog narječja u toku nekoliko vjekova turske vladavine bio

išaran migracijama, muslimansko stanovništvo je u demografskom smislu ostajalo relativno stabilno, manje pokretljivo od drugih konfesija i većim dijelom vezano (ne računajući česte i duge boravke muslimanskih ratnika u sultanovoj vojsci) za svoju slavensku baštinu predturskoga perioda (...). Kontinuitet književnog stvaralaštva bosanskih muslimana na maternjem jeziku čuvaju vrlo bogata narodna lirika i epika, pa i drugi vidovi usmene literarne tradicije. Muslimanska narodna poezija nastaje i razvija se kao dio šireg epsko-lirskog novostokavskog areala, na kojem se vremenom uspostavlja neka vrsta poetskog interdijalekta, u nauci definisanoga kao novostokavska folklorna koine... Ta koine igra značajnu ulogu u početnoj fazi stvaranja srpskohrvatskoga književnog jezika, a viđanje, mada još nedovoljno istražen, udio jezika muslimanske narodne poezije u tim procesima. Ova poezija svjedoči o vezanosti muslimana za rodno tle i jezik, bez obzira na snažne veze sa orijentalnom književnojezičkom komponentom. Ona pokazuje i visoke umjetničke domete narodnog jezika iz njegove predstandardne faze i njegovu aktivnu ulogu u očuvanju kulturnog identiteta. U tom smislu posebno mjesto zauzimaju, i jezički veoma uspjele, umjetničke tvorevine kakve su čuvane balade *Hasanaginica* i *Smrt Omera* i *Merime*, zatim sevdalinke, pa epika krajiških Muslimana, sandžački junački ep *Zenidba Smailagić Mehe* itd", piše Dževad A. Jahić, 1990.

Dakle, za razliku od onoga što se danas podrazumijeva kao srpski književni jezik i hrvatski književni jezik, bosanski jezik je imao najmanje kulturnohistorijskih razdjelnica, meandiranja, unutarnjih opiranja, regionalnoga i stranog uplitanja, i najmanju razliku između narodnoga i književnog jezika.

"Bošnjaci su nešto posebno i njihov je jezik među drugima zaseban", piše M. Havajia 1631. godine. Jezik ovoga alhamijada pjesnika i bosanski jezik u njegovom tursko - bosanskom rječniku *Potur- Sahidija (Makbuli arif)* iz 1631., jezik Fejze Softe iz 18. v., jezik u baladi *Hasanaginica*, objavljenoj 1774. u Veneciji, jezik Mustafa Firakije u njegovoj peticiji *Mahzar piše bosanska fukara* iz 1815., jezik u poeziji Umihane Čuvidine iz prve polovice 19. v., u izuzetnim progresivnim kontinuitetom produžava se u jezik bosanskomuslimanskih pisaca s početka ovoga vijeka (E. Mulabdić, S. Bašagić, M.C. Catić), čak u jezik pisaca koji su naši savremenici (A. Nametak, S. Kulenović, M. Dizdar, R. Kadić), podrazumijevajući i najmlađu generaciju (N. Ibrišimović, N. Alispahić, R. Mahmutećhajić, J. Musabegović, N. Agić, Dž. Latić), preskačući ovdje brojne dodatne potvrde u višejezičkim rječnicima s udjelom bosanskoga, od O. Blaua *Bosnisch-türkische Sprachdenkmäler*, Leipzig 1868., *Bosansko-turskoga učitelja* Ibrahima E. Berbića 1895., dakle - prve gramatike, do *Malog tursko-bosanskog rječnika* A. Kulendera, Monastir (Bitolj) 1912., što se, dijelom, vidi iz citiranih izvora za ovaj *Rječnik*.

Izuzimajući hrvatske (dubrovačke) pisce i, dijelom, crnogorske, svi ostali jezički tokovi u južnoslavenskom prostoru imali su teže književnojezičke porođajne muke, veća tradicijska govorna nesuglasja, kako u narodnim govorima tako i u književnosti, kao u govoru mase, tako i u govoru elite. Iz tih razloga reforme Vuka Karadžića i

iliraca imaju presudan značaj za moderan tok srpskog i hrvatskoga jezika, i samo izvjestan značaj za razvikanje bosanskoga jezika, prvenstveno značaj koji je proistekao iz bečkog Književnog dogovora 1850., kada je prihvaćena ijekavica (južno narječje) za književno kao "najpravije i najbolje", kada je uveden glas *h* tamo gdje mu je mjesto, Vukov fonetski pravopis i oba pisma (ćirilica i latinica), uz postojeću bosančicu i arebicu kao tradicijska pisma Bošnjaka. "Na osnovu dosadašnjih ispitivanja sa sigurnošću se može reći da je na bosansko-hercegovačkom tlu i prije Vuka i iliraca bio u upotrebi čist narodni jezik u pisanoj riječi, da je, drugim riječima kazano, bilo na snazi pravilo: piši kao što govoriš... Vukova reforma našeg jezika i ćirilica ovdje je naišla na vrlo dobar prijem. Ta je reforma, upravo, samo potvrđivala već postojeću pisanu tradiciju. Prirodno, usvajanjem Vukovih pogleda o jeziku i pismu na tlu Bosne i Hercegovine prihvaćena je ijekavština kao jedino književno narječje, a iz pisama su otklonjene dugme za koje nisu postojale foneme u živom narodnom govoru. Slično je postupljeno i s latinicom. Prihvaćena je reforma ovoga pisma koju su kod Hrvata izvršili Gaj i ilirci", piše A. Peco. Te reforme su svakako koristile i bosanskome jeziku, a govor bosanskih muslimana bio je istican, i sa srpske i s hrvatske strane, kao književnojezički uzor. Izostavljanjem ikavice iz književnog standarda i prihvaćanjem turcizama kao nezamjenljivog leksičkog korpusa, bosanski jezik je odmah postao ona mjera koja je i danas, podrazumijevajući prirodne promjene. "Nijedna gramatička kategorija našega jezika nije oštećena pritiskom turskih jezičnih elemenata, niti je u toliko dugom vremenskom periodu izgubila svoju slavensku sturkturu, bazu i boju. Premda na Književnom dogovoru niko neposredno nije zastupao bosanske jezičke interese, Vuk je praktično ozakonio ono što je, u pročišćenom obliku, dalo usmeno stvaralaštvo, na prvom mjestu bosansko i hercegovačko. "Zna se ipak toliko da

su Bosna i Hercegovina igrale najvažniju ulogu u čuvanju i njegovanju naše narodne pesme, junačke i ilirске", piše J. Kršić, objašnjavajući "pripovjedačku Bosnu", 1928. "Kad je u devetnaestom veku, zaslugom Vuka Karadžića, probuden naučni i književni interes za pesničko blago našeg naroda, i kad se ono počelo prikupljati, pokazalo se da je najveći i najbolji deo narodnih pesama sačuvan u Bosni. Taj fakat se može uzeti kao nepobitan dokaz da, specijalno u Bosni, u nepismenim seoskim masama, postoji ne samo umetnički interes nego i jaka tradicija književnog stvaranja kao važan uslov kulturnog razvoja." Tako piscima i čitaocima u Bosni i Hercegovini, bez obzira na vjerske podjele, nije bilo teško ni zazorno da takav (fonetski) pravopis prihvate (i) kao svoj, a Vuk se s više poštovanja, nego svi kasniji pravopisci i autori rječnika, odnosio prema bošnjačkoj (muslimanskoj) jezičkoj tradiciji, njenim svojstvima i leksici. Poznata je njegova tvrdnja iz 1845. godine da se najpravičnije govori u Bosni i Hercegovini, "istina da onamo po varošima i po gradovima ima mnogo turskih riječi, ali bi se gotovo moglo reći da u ostalome ona braća naša zakona turskoga govore ljepše srpski od seljaka grčkoga i rimskoga zakona". Razumije se, deviza: Piši kao što govoriš samo je inicijalni poriv pismenog čovjeka.

"Naziv bosanski (bošnjački) jezik bio je, međutim, veoma raširen; on kod muslimana ima najduže tradicije. Njime se iskazivala i distanca u odnosu na orijentalnu književnojezičku tradiciju i potvrđivala stvarna etničko - jezička slavenska pripadnost. Taj naziv odnosio se na jezički prostor *širi od onoga na koji se samom odrednicom upućivalo*, (potcrtao A.I.), na jezički nepreciziranu središnju štokavštinu, koja jeodranije, i prije reformi XIX v., imala uslove da postane osnovicom zajedničkoga književnog jezika.

Osim Tuzlaka M. Hevajie (1601. - poslije 1651.), mnogi stariji i noviji autori, iz raznih jugoslavenskih sredina, skreću nam pažnju na

Neka riječ riječ otvara!

Anonim, 1836.

bosanski jezik. Sarajlija M.M. Bešeskija (u 1809.), autor znamenitog Ljetopisa, Stočanin H. Hrle (u oko 1855.), prevodilac s arapskoga, Mostarac O. Humo (u 1880.), autor prve u nas štampane knjige arebicom i *Bosanskog rječnika (Lugati bosnevi)*, Nikšićanin S. Gašević (u 1899.), autor poznatog spjeva o Muhammedu (*Mološe me kolašinski prviši, Mevlud nani daj bosanski napiši*), Žepčak A. Ilhamija (1773.-1821.), i toliki drugi. Evlija Čelebi, kada je došao u Sarajevo 1660., bilježi: "Narod se u ovim krajevima u pučkom govoru zove Bošnjaci. Samo, draže im je kad se kaže Bosanci. Kao što je čist njihov jezik, tako su, zaista, i oni sami bistri ljudi koji sve ispravno prosuđuju. Jezik im je blizak latinskome." Tako jezik imenuje i M. Divković, a A. Kačić - Miošić (1704. - 1760.) "u bosanski jezik" prevodi svoju *Korabljicu* s latinskoga i italijanskog. Ni Dositej (*Pismo Haralampiju*, 1783.) Ne ističe nikakve razlike u jeziku: "Govoreći o narodima koji u ovim pokrajinama žive, ubrojio sam koliko pripadnike grčke crkve toliko i katolike, ne isključujući ni same turke Bošnjake i Hercegovce, budući da zakon i vera može se promeniti, a narodnost i jezik nikada. Bošnjak i Hercegovac turčin, on se turčin po veri zove, a po narodnosti i po jeziku, kako su god bili njegovi čukundedovi, tako će biti i njegovi posljednji unuci: Bošnjaci i Hercegovci dokle god Bog svet drži". F. Krauss u pogovoru epu *Smailagić Meho* (1886., 84) tvrdi da Bosanci i Hercegovci "kažu uopće da govore "bosanski" ili "naški". I Aleksandar Belić, u tekstu *Bosanski jezik* i stil, 1937., zaključuje: "Nema nikakve sumnje da je bosanski jezik zajedno sa Vukovim hercegovačkim i Daničićevim vojvodanskim, narodna osnovica našeg književnog jezika". Razumije se da je taj i takav jezik, ma

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

PRVA I JEDINA, NEZAVISNA

BATV

BOSANSKO - AMERICKA TELEVIZIJA
U NEW YORK-U- SVAKE SUBOTE OD 1:30PM, NA
"THE ARABIC CHANNEL"
(QUEENS - CH 63, BROOKLYN - CH 76)

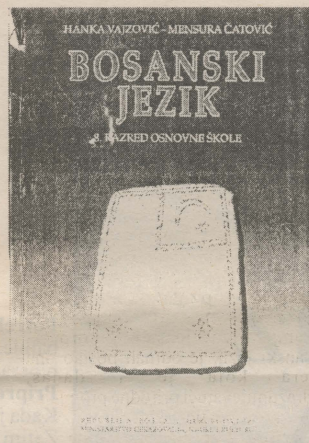
- SVAKOG CETVRTKA OD 9PM, NA CH 57

BATV
PO BOX 6278
LONG ISLAND CITY, NY 11106
TEL: 718/ 956-8423

kako ga danas zvali, i ma kolik mu pridavali značaj, bio jezik svih Bosanaca i Hercegovaca, bez obzira na vjersku i nacionalnu pripadnost. Upravo taj jezik često su hvalili i ljudi koji nikada nisu živjeli u Bosni i Hercegovini. Ponekad je vidljivo da se te pohvale odnose i na govor bosanskih muslimana. "Ali niko od toga šarenog stanovništva nije mogao da jezik bosanski izneveri, drukčijom strukturom i psihologijom ga ukrsti, snizi ga, izopači. Svi Bosanci sobom lože onu tamnu vatru koja u njihovom jeziku i stilu niakada ne dogoreva... Jezik i stil Bosne, to je jedna kolektivna umetnost čiste genialnosti, od ranga narodnih umotvorina, ali koja nije samo čudo prošlosti, nego i čudo sadašnjosti", piše Isidora Sekulić. Još je Jakov Mikalja (1600/01-1654.), u svome hrvatkso-italijansko-latinskom rječniku tvrdio da je bosanski jezik najljepši među našim dijalektima (la lingua Bosnese la piu bella.) Tako su se A. Kanižlić (1699-1777.), Katančić, Appendini i I. Popović, "u nastojanju za književnim jedinstvom Južnih Slavena, zalagali za usvajanje bosanskog govora kao općeg književnog jezika još mnogo prije manifesta iz 1850". Svi oni vjerovatno su bili ponukani Bartolom Kašićem (1575. - 1650.), piscem prve gramatike našega (zajedničkog) jezika. U tekstu *Dubrovački i bosanski govor* Velimir Laznibat bilježi: "Bartol Kašić se, zato, osobito zalagao za jedinstveni i zajednički književni jezik svoga vremena. Taj je jezik često (i ne samo on) nazivao "bosanskim", ponekad i "dubrovačkim". Tek kada zanemarimo Kašićev cilj (vjerski, čak isusovački) u rješavanju toga značajnog pitanja, shvatit ćemo da je pisac prve "ilirske" gramatike zagovarao *narječje bosansko* koje "Potisnu ostala, pa se sve do pokreta "ilirskoga" držalo za najbolje, najljepše i najraširenije tako, da su mnogi pisci, ne samo bosanski, nego i dalmatinski, dubrovački, slavonski i drugi izrijeком nazivali bosansko narječje svojim književnim jezikom"... "Nu da se povratimo u vijek Gundulića i

Palmoćića, ja držim da su tada prvi put stali upravo razmišljati o razlikah narječnih našega jezika, te odabrati što je novije i ljepše, a zabacivati što se niti općenitošću niti vanjskom ljepotom ne odlikova. Tako se izrijeком pripovijeda za Palmoćića (1606. - 1657.) Daje, videći kako se u Dubrovniku pomiješano s talijanskim i inače iskvareno govori, nastojao da si pribavi čisti i nepokvareni govor bosanski izgovara južnoga ili ti *jekavskoga*; a da je to isto i neumrli Gundulić učinio, najbolje nam posvjedočuju njegovi divni umotvori", piše V. Jagić u *Književniku* 1864. Slavonki franjevac M. P. Katančić (1750.-1825.) Ističe (*Specimen philologiae*, 55) "Bosnese puritate atque elegantia eminent" - bosansko narječje između svih drugih odlikuje se čistotom i ljepotom, i zato je *Sveto pismo* (Budim, 1831.) Preveo u "jezik slavno-ilirski izgovora bosanskog". U *Putovanju po Bosni*, 1858., I. Kukuljević tvrdi "Ali nije ni turški Bošnjak Turčin jer nauk Muhameda nije satro u njemu narav i čud slavonsku, ni ljubav k običajima i jeziku pradjedova svojih. Ja bi rekao da turški Bošnjak još uvijek najčistije govori bosanski, samo kad hoće da ne mieša turske riječi." Fehim Spaho, objašnjavajući otkud naši narodni nazivi mjeseci (sičanj, veljača, ožujak...) U kalendaru iz 1550. Piše: "Podaci, koji su u ovoj radnji sabrani, pružili su nam dokaze kako su naši ljudi, koji su se inače služili turskim jezikom i pismom, voljeli da upotrebljavaju svoja narodna imena mjeseci, pa su u rukopisima - koje su pisali Turci i Perzijanci, naknadno dodavali, dok su im u svojim izvornim rukopisima davali uvijek pravo i najupadljivije mjesto." Spomenuti ljetopisac Sarajeva Mula Mustafa Bešeskija, pisac na truskom, hvali svoj maternji jezik, makar i pretjerivao. "Bosanski jezik je bogatiji od arapskog jezika. Evo, na primjer, u arapskom jeziku za glagol *ić* imaju svega tri oblika: *zehebe* - *raha* - *meša*. Turski jezik je opet u tom pogledu najsiromašniji, jer za glagol *ić* imaju

samo izraz *gitmek*. Međutim, u bosanskom jeziku za oblik glagola *ić* ima četrdeset i pet izraza." Omer Humo, u pjesmi *Stihovi zahvale na bosanskom jeziku* (1865.), pjeva: "Prez šubhe (sumnje) je babin jezik najlašni, / Svatko njime vama vikom besedi, / Slatka braćo Bošnjaci." Zanimljivo svjedočenje iznosi i J. Tadić u svome tekstu o Dubrovniku, 1939.: "Neki Mehmed-aga, bostandži, iz Zvornika, primio je (dubrovačke) poklisare najljubaznije i ukoliko se s nama zadržao, uvek je govorio našim jezikom, o kome reče: "Ja se njime ponosim i uživam s Vama razgovarati ovim jezikom. Tako, dok budete u audijenciji kod Njegova Veličanstva, nemojte govoriti talijanskim, nego ovim bosanskim jezikom." Odgovorismo: "Tako i činimo!" To je bio bosanski jezik na Porti. Na žalost, u vrijeme Vuka i iliraca ukupne društvene prilike u Bosni i Hercegovini bile su apsolutno nepovoljne za Bilo kakva kulturna rezimiranja i pribiranja jer je bosanski autonomaški pokret Husein-kapetana Gradaševića surovo ugušen u valu osmanskog antibosanstva oličenog u zlom duhu Omer-paše Latasa. Ulaskom, pak, u državnopravnu kršćansku Evropu okupacijom

austroougarskih trupa 1878. godine pred muslimanski narod postavljeno je pitanje duhovnog i fizičkog prestrojavanja i pitanje otpora hrvatskim i srpskim mladim nacionalnim aspiracijama na Bosnu i Hercegovinu iskazanim silnom kampanjom za nacionaliziranje Bošnjaka u svim oblicima. To, na izvjestan način, traje i danas kao tvrdokorni balkanski endem. Ukdanje javnog imenovanja i javne upotrebe bosanskog jezika aktom austroougarskih vlasti od 4. listopada 1907., bez obzira što je Zemaljska vlada drugim aktom dozvolila bosanski jezik u muslimanskim autonomnim institucijama; ova zabrana olakšala je političkim vlastima (U Kraljevini Jugoslaviji i poslije Drugog svjetskog rata) da se bosanski jezik šutke izopći iz jezičkih dogovaranja, u beznačajnom iščekivanju da se muslimani-Bošnjaci nacionalno opredijele, da kažu da jesu ono što kao naord nikada nisu bili. Tako je zatiranjem bosanskog jezika, kao najvažnije narodnosne duhovne odrednice, bilo u službi jugoslavenske politike nacionalnog negiranja bosanskomuslimanskog naroda, čak i nakon prvih poslijeratnih popisa stanovništva (od 1948.), kada je ogromna većina toga naroda rekla šta nije - iskazujući time šta jeste. Tek popisom 1971. bosanskomuslimanski narod dobio je ravnopravnu popisnu nacionalnu kategoriju, a 1991. i pravo da imenuje svoj jezik i iskaže ga u popisu. Može nekome sa strane izgledati da je sve to postignuto sa znatnim zakašnjenjem, međutim, fenomen nacionalne i jezičke težnje ne može se vremenski ni prostorno kodificirati. "Mnogi studenti francuske Kanade protive se tone što se engleski i dalje upotrebljava kao medij obrazovanja u državnim školama provincije Kvibek (Quebec). Mnogi Flamenci u Belgiji bučno protestuju što holandski u području Brisela u najmanju ruku ne uživa punu jednakost. Neki velški nacionalisti premazuju engleske oznake na glavnim putevima u Velsu, a mnogi

irski preporoditelji, radi restauracije irskog, traže snažniju vladinu potporu od one koja je davana tokom pola vijeka irske nezavisnosti", piše J. A. Fishman u svojoj *Sociologiji jezika*. Te društvene prilike u Jugoslaviji, ta korelacija nacionalnoga i jezičkog ekskomuniciranja, bile su razlogom što ni jedan musliman (Bošnjak) nije sudjelovao u Novosadskom dogovoru iz 1954., pri izradi *Pravopisa* iz 1960., ili bilo kojeg drugog pravopisa. Tako nije čudno što je *Pravopis* Matice Srpske i Matice Hrvatske potpuno ignorirao osnovne značajke bosanskog jezika, zapravo - udjela bosanskoga jezika u zajedničkom jeziku. Tada je već bilo kompetentnih lingvista u našem naordu. I pri izradi šestotomnog *Rječnika srpskohrvatskog / hrvatskosrpskog književnog jezika*, u izdanju Matica (1967. - 1976.), izostavljeni su književni izvori muslimanskih pisaca (uvršteno svega 1,8%), a njihova karakteristična leksika, registrirana samo u trgovima, proglašavana je neknjiževnom, provincijalnom, neuobičajenom, iznevjeravajući tako i samog Vuka Karadžića koji je, u ovakvim prilikama, sveden samo na deklarativan uzor. Tako su brojne naše generacije, osobito posljednjih pedesetak godina, jezički odgajane u unitarističkoj koncepciji zajedničkoga standardnog jezika (srpskohrvatskog/ hrvatskosrpskog, hrvatskoga ili srpskoga), odgajane u suprotnosti s vlastitom književnom baštinom, u znatnoj suprotnosti s majčinskim jezikom, njegovom toplinom, mehkoćom i prefinjenošću. Ovaj Rječnik prvi je pokušaj da se to ispravi i da se naš jezički jezik - koji svako imenuje prema svojoj tradiciji, obogati onim što mu nudi njegov, vrlo značajan, bosanski udio. Ako se, pak, vremenom, ti nacionalni jezici uveliko razluče napuštajući dogovorni standard, bosanski jezik - narodni i književni - ostaje ono što je bio u bošnjačkom narodu: njegov moral, njegova duševnost i njegovu utopište.

Call Bosnia for only

32¢ per minute!!!

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to change your distance company

Call 1-888-950-9501 to sing up!

International Telephone, Inc.

P.O. Box 927900

San Diego, CA 92192

ČORBE

Usvakodnevnoj tradicionalnoj ishrani Bošnjaka, čorbe zauzimaju veoma značajno mjesto. Za razliku od blagih juha, obično se prave jače začinjene, s više masnoće, guste i hranljive, najčešće sa mesom ili sa jačim dodacima, kao što su povrće, tjestenina, jaja i sl. Iako se obavezno jedu uz glavno jelo, prije ili poslije čimbura, čorbe egzistiraju i kao samostalna jela, koja se uzimaju za doručak. Tada se, po pravilu, spravljaaju nagusto, od komadića mesa, priređene na mnogobrojne načine: s telećim, goveđim, bravećim, janječim ili kokošijim iskositim mesom, te u obliku čufteta, flekica, izmješanim sa bamjom i povrćem, tjesteninom i rižom i obavezno začinjenim raznim mirođijama i uzavrelim (ucvrkanim) mladim maslom. Nakon dugih akšamluka, u sitnim jutarnjim satima, jedu se kisele čorbe, kojima se po volji dodaje limunov sok ili prirodno sirće. One imaju funkciju da "reguliraju" stomak i, kako znaju kazati iskusne akšamljice, da "vrate snagu i osvježe dušu".

JANJEĆA ČORBA

Potrebno: 1 janjeća glava (s mozgom), 10 dkg janjeće džigerice, 1 dkg mrkve, 1 vezica peršuna, 1 veza celera, 3 dkg kajmaka, biber i so.

Priprema: Džigericu i glavu dobro oprati i skuhati. Juhu procijediti a meso skinuti, posoliti i ponovo staviti na vatru i kuhati zajedno sa isjeckanim povrćem. Pred sami kraj, u čorbu ukuhati špagete ili rezance. Čorbu ukasiti sitno isjeckanim peršunovim listom i začiniti uzavrelim slanim kajmakom.

BEGOVA ČORBA

Potrebno: ½ kg kokošijeg mesa, 20 dkg mrkve, korijen celera i peršuna, 5 dkg bamje, 2 dkg riže, 2 dcl slatke pavlake, 3 žumanjka, maslo, malo soka od limuna, bibera, lorberov list i soli prema potrebi.

Priprema: Kokošije meso oprati i kuhati sa korijenastim povrćem i začинима. Kada je kuhano, sve se procijedi, a meso odvoji od kostiju i isjecka na kockice. Zatim se i kuhano povrće isjecka na kockice. Istovremeno u odgovarajuću posudu staviti maslo, lagahno ga istopiti i napraviti svijetlu zapršku. Njoj se dodaje voda u kojoj se kuhalo kokošije meso i povrće, pa se sve to kuha petnaestak minuta, toliko dugo da tečnost izgubi brašnjav ukus i da postane bistro - sluzava. Tada se ponovo procijedi, doda meso i povrće isjeckano na kockice, ponovo prokuha, pa skine i ostavi da se samo malo ohladi. Tome se dodaje bamja, koja je prethodno kuhana u vodi sa malo limuna, te pomiješa (legira) sa žumankom i slatkom pavlakom.

SARAJEVSKA ČORBA

Potrebno: 30 dkg telećeg mesa, 5 dkg svježeg bamje, 3 dkg masla, ½ dcl pavlake, 3 dkg brašna 8 dkg zeleniša (mrkva, peršun, luk) 2 žumanjka, 10 dkg limuna, so i biber

Priprema: Teleće meso se dobro opere i izreže na male kockice. U Tavi se zagrije masnoća, te se u nju dodaju meso i sitno isjeckano povrće, zatim se lagahno dinsta. Kada se izdinsta (da porumeni), dodaje se brašno, pa se sve prebaci u lonac i zalije vodom, te se doda svježa bamja, biber i so. Zatim se kuha. Za to vrijeme, od žumanca i pavlake umutite jednoličnu masu, koju ćete čorbi dodati pred kraj, poslije čega čorba ne smije više vrići. Uz čorbu se služi limun isječen na kriške i koristi se po volji.

VIŠEGRADSKA ČORBA

Potrebno: 30 dkg janječeg mesa, 2 dkg luka, 3 dkg mrkve, 3 dkg celera, 3 dkg brašna, ½ dcl sirćeta, peršunov list, jedna babur apaprika, paradajz - pirea, te soli, bibera, lorbera i aleve paprike po ukusu.

Priprema: Janjeće meso se dobro opere i isjecka na kockice. Crveni luk očisti, opere, isjecka na sitne kockice i doda na vrelu masnoću da se priži dok ne porumeni. Zatim se luku dodaje meso i nastavlja s prženjem, te se ubacuje mrkva i celer prethodno izrezani na kockice. Kada je meso i povrće napola gotovo, dodaje se brašno, pa sve još malo poprži, a potom dodaje prorestaba babura na kocke, prema ukusu i želji, dodaje aleve parika, biber i so. Sve se dobro promiješa i doda voda, te ostavi da kuha. Za to vrijeme u posebnoj posudi bamju zaliti vodom, sirćetom i malo posoliti, pa staviti da se takođe kuha. Kada je bamja kuhana, dobro se ocijedi i doda čorbi. Prije serviranja dodati pavlaku.

BOSANSKO - AMERIČKO UDRUŽENJE IZ NEW YORKA

Organizuje zabavno veče **2. aprila** (nedjelja) u Kristal Palasu na adresi 31-09 Broadway, Astoria sa početkom u 6:30 sati. uz bogat kulturno umjetnički program zabavljat će vas:

EMIR CERIĆ, poznati pjevač narodne i zabavne muzike.

Popularna grupa **BUREK U SVEMIRU** i jedan broj pjevača amatera sa izvornim bošnjačkim pjesmama.

Te večeri ćete moći pogledati izložbu slika, poznatog umjetnika:

FUADA HUSKIĆA

Ulaznica je samo 20 dolara. Za djecu ispod 12 godina ulaz besplatan. Svi su dobro došli.

BOSANSKO - AMERIČKO
UDRUŽENJE

SABA H ORGANIZUJE

SPEKTAKULARNU - REVIJALNU

NOĆ ZA VERA

ULAZ SAMO
\$20.00

ULAZ SAMO
\$20.00

ŠOTA, ČOČEK, DISCO NIGHT

NIŠTA PRIČA, SAMO PLES
DOĐITE NA URNEBES

Velika sala CRYSTAL PALACE (31-09 Broadway, Astoria N.Y.)
NEDJELJA 23. APRILA (PONEDJELJAK SE NE RADI)
U 6 SATI

UČESTVUJU:

FOLKLORNO DRUŠTVO IZ DETROITA
FOLKLORNO DRUŠTVO IZ NEW YORKA
PO PRVI PUT, DVOJICA SPECIJALISTA ZA SVIRANJE
ŠOTE I ČOČEKA NA DUVAČKIM INSTRUMENTIMA
KAO I SPECIJALISTA ZA SVIRANJE HALATURKO
SAKIB JAKUPOVIĆ - PRATNJA I PJESMA
U RUMBA RITMU
ORKESTAR VESELI PLAVOGUSINJANI
SA MIRSADOM - MIKIJEK KOLENOVIĆEM

DISCO JOKEJ sa specijalnim svjetlosnim i dimnim efektima

**Ako ste izbjeglica sve
vam je besplatno**

New York Food & Hotel

Management School

**Dajemo
besplatne kratke
kurseve
od 9am do 3pm**

**Pozurite jer je
broj mjesta za
upis ograničen.
Dodjite na
adresu:
154 West 14. St.
New York, NY
ili se javite na
telefon
(212) 675-6655**

**NA VAMA JE
IZBOR**

- a) Obučavamo
za hotelske
kuhare ili**
- b) Obučavamo
za hotelski**

**Commercial Cooking and
Catering plus Externship
Commercial Cooking
plus Externship
Hotel and Restaurant
Management plus**

**NAKON ZAVRŠENOG KURSA - MI VAM OBEZBIJEDJUJEMO
POSAO U NAJEKSKLUZIVNIJIM HOTELIMA U NEW YORKU**

***Naučite tajne američke kuhinje ili
upišite kurs hotelskog Managementa***

CHINA TOWN MANPOWER PROJECT INC.

**125 Canal St. Room 302
New York, NY 10002**

**NAPOMENA
Počevši od
14. Januara -
svakog drugog
petka besplatne
konsultacije u
prostorijama
redakcije SabaH
43-07 Broadway
Astoria, NY
11103 ili
telefonom
718-267-1242**

**AKO STE IZBJEGLICA
A ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS
MI ĆEMO VAM POMOĆI SA KREDITOM**

SAMO NAZOVITE (212) 966 - 7328

Prijateljska utakmica fudbalskih reprezentacija: BiH - Makedonija 1:0

Zenička publika najbolji akter

Jedini gol postigao Muhamed Konjić u 90. minuti susreta. Prekrasan ambijent na Bilinom polju

Pobjedi se nikada ne gleda u zube, pa nećemo ni mi. Nakon minimalne, ali zaslužene pobjede nad Makedonijom ipak ostaje mnogo nejasnoća u vezi sa stvarnom snagom reprezentacije BiH.

Selektor Smajlović je počeo meč sa tri napadača, Topićem, Bolićem i Kodrom. Nije išlo. Vezni red u kojem su djelovali Šabić, Barbarez i Salihamidžić nije mogao doturiti loptu do vr-

Akrapović po ukusu žirija

Ulaskom u igru u drugom poluvremenu debitant Bruno Akrapović unio je potrebnu živost u igru našeg tima, a posebno je bio inspirisan činjenicom da je nakon punih dvanaest godina istrčao na travnjak Bilinom polja.

Nervozan sam kao da mi je 17 a ne 32 godine. Trudio sam se da opravdam poziv selektora i mislim da smo na kraju ispunili domaći zadatak koji nam je zadao selektor. Publika je bila nezaboravna - kazao je Akrapović, koji je iz ruku sekretara Sportskog saveza ZDK-a Ante Jozića dobio pehar namijenjen za najboljeg igrača susreta, a selektor reprezentacije Makedonije dobio je na dar umjetničku sliku.

Elvir Boljić u akciji: BiH nije oduševila igrom ali je zabilježila pobjedu

(Foto: B.Nizić)

ha napada. Nisu pomagali ni Kodrini povratci na svoju polovinu terena. Odbrana (Kapetanović, Hibić, Varešanović i Konjić) smušena i u nekoliko navrata su naš milimetri dijelili od primljenog pogotka.

Igre nije ni bilo. Sve je djelovalo bezidejno. Niti jedne povezane akcije nije bilo u prvih

45 minuta. Tek dva bezuspješna pokušaja Marka Topića.

U nastavku umjesto povrijeđenog Salihamidžića ulazi Klaić, a Kodru zamjenjuje Akrapović. Izmjene unose preokret. Akrapović preuzima poziciju zadnjeg veznog igrača, Barbarez seli naprijed. Klaić je na desnom boku.

Ritam je ubrzan i na terenu je sve to djelovalo nešto bolje. Ipak, rijetke su prilike pred makedonskim golom. Pokušaj Barbareza, pa Bolićev udarac iz "slobodnjaka".

Ipak, u 90. minuti sjajna zenička publika je nagrađena pogotkom. Centaršut Barbareza iz kornera Hibić glavom proslije-

Utakmica pred punim stadionom

Stadion Bilino Polje u Zenici. Gledalaca oko 20.000. Vrijeme toplo, teren neravan. Sudija: Miroslav Vitković (Hrvatska) 7. Strijelac: 1:0 - Konjić (90). Žuti kartoni: Varešanović, Ihtijarević i Kapetanović (BiH), Babunski, Šaćiri (Makedonija).

Igrač utakmice: Sergej Barbarez (BiH) 7.

BiH: Gušo 6.5, Šabić 6 (Ihtijarević -), Kapetanović 5.5, Konjić 6.5, Varešanović 6, Hibić 6.5, Bolić 5.5 (Mišković -), Salihamidžić - (Klaić 6), Kodro - (Akrapović 6), Barbarez 7, Topić 6 (Duro -).

MAKEDONIJA: Filevski - (Nikolov -), Stavrevski 6, Stojanovski 6 (Lazarevski -), Sedloski 6.5, Babunski 6, Serafimovski 6, (Zdravovski -), Karanfilovski 5.5 (Georgievski -), Micevski 5.5 (Gerasimoski -), Hristov 6, Čirić 6, Šaćiri 6.

duje na drugu stativu gdje je Konjić koji loptu šalje u mrežu.

Pobjeda je donijela radost, ali nije prekrila slabu zeničku predstavu.

A.NOVALIJA V.BEGUNIĆ

U drugom kolu LI lige-New York BOŠNJAK PORAŽEN SA 3:0

Kola Bošnjaka počela su se velikom brzinom kotrljati nizbrdo. Nakon što je u prvom kolu poražen, protekle nedjelje susret sa prvoplasiranim ekipom Rovers donijeo je nova uzbuđenja i zagonetke šta će dalje biti sa Bošnjakom. U proteklom, drugom kolu proljetnog dijela prvenstva ekipa Bošnjaka po vedrom i vjetrovitom vremenu nije smogla snage da savlada protivnički tim, te da time poboljša svoju poziciju na tabeli. Vidno nepripremljeni, fudbaleri Bošnjaka su svoju fizičku nemoć zamijenili čestim prepirkama sa sudijama koji se nisu libili da podjele žute i crvene kartone. Nakon prvih deset minuta igre u kojem je ekipa Bošnjaka imala nekoliko zrelih prilika za postizanje gola, došlo je do greške Dženana Sujkovića nakon čega je protivnički tim poveo sa 1:0. Bilo je to ujedno i momenat kada je nervoza pojedinih fudbalera nadvladala osjećaj sportskog duha. Na poluvremenu, trener Sejdić skrenuo je pojedincima pažnju da se posvete igri a ne

polemisanju sa sudijom. Tog trenutka je i rekao - ovdje igrajte a pametujte na sastancima, na šta je jedan od fudbalera dobio, - a gdje su ti sastanci?

Nekoliko minuta nakon početka drugog poluvremena, sudija dodjeljuje dva crvena kartona. Jedan Sujkoviću a drugi jednom od protivničkih igrača. Protivnički tim zatim postiže drugi pa i treći gol. Nedugo nakon toga i Feratović dobija crveni karton a samo par minuta kasnije zacrvnilo se i pred očima Bošnjakovog golamna Muje Lucevića. Nakon ovoga sudija, dvadeset minuta prije kraja utakmice, prekida utakmicu.

U utorak, dva dana nakon ove utakmice, iz telefonskog razgovora sa predsjednikom LI Lige, gospodinom Antonijem Kangerom, SabaH saznaje da će protiv ekipe Bošnjaka biti preduzete rigorozne mjere jer se nedisciplina Bošnjaka ne može više tolerisati. - Ovo nije prvi put i mi smo bili prinuđeni da slučaj "Bošnjak" predamo državnim organima (STATE LEAGUE) koji

će odrediti kaznu za pojedince i klub a sve zavisi od toga šta će u svom izvještaju napisati sudija koji je sudio ovu utakmicu, rekao je na kraju razgovora za naš i vaš SabaH gospodin Kanger.

Za sada, Bošnjak I dalje zauzima treće mjesto od dna tabele i po rasporedu treba igrati 2. aprila sa šestoplasiranim ekipom Integral.

Bošnjak se sastaje: 2. aprila sa Integralom; 9. aprila sa Polonezom; 30. aprila sa Glen Cove; 7. maja sa Lindenhurstom; 14. maja sa Oceanside i 28. maja sa Islipom

Teško je bilo istjerati M. Feratović sa terena,

TABELA PRVE LIC LIGE							
TEAM	GP	W	L	T	GF	GA	PTS
NY ROVERS	12	8	2	2	22	5	26
GLEN COVE	12	7	3	2	30	19	23
ISLIP	12	5	3	4	18	14	19
FOREST PARK	12	6	5	1	17	16	19
E. MEADOW	12	5	4	3	18	21	18
INTEGRAL	12	4	4	4	23	18	16
OCEANSIDE	12	4	6	2	11	23	14
NY BOŠNJAK	12	3	6	3	20	26	12
POLONEZ	12	3	7	2	16	24	11
LINDENH.	12	2	7	3	19	28	9

Do kraja prvenstva ostalo je još 6 neodigranih kola

U sljedećem kolu sastaju se:

Islip	East Meadow
Oceanside	Glen Cove
Lindenhurst	Polonez
NY Bošnjak	Integral
Polonez	NY Rovers

Bošnjak igra na domaćem terenu sa početkom u 2:00pm.

Direkcije: LIE to Exit 41N (route 106/107).

Go North to campus. Bear Left onto RT 107. Entrance on Left

a još teže zaštititi sudiju nakon 3 crvena kartona i prekida igre.

Možda niste znali! EKOLOŠKE ISTINE

Za svaku tonu recikliranog usitnjenog stakla koje se koristi za dobijanje novog, štedi se 1,2 tone sirovog materijala. Proizvodnja recikliranog stakla zahtijeva mnogo manje vode i za 20 odsto manje zagađuje okolinu nego proizvodnja stakla iz primarnih sirovina.

Drvo staro sto godina u prašumi proizvede kiseonika koliko je potrebno jednom čovjeku za 20 godina života. Uprkos tome ljudi uništavaju 75 ari prašume svakog sata i ako se krčenje šuma nastavi ovim tempom, za sto godina više neće postojati prašuma na Zemlji.

Svaka prosječna kancelarija može da spasi 17 stabala i spriječi da se atmosfera zagađi za 30 kilograma štetnih gasova sa svakom tonom papira koji vrati da bude recikliran.

ZANIMLJIVOSTI

Izvjesci Mekarti, iz Sent Luisa, uspio je da 4. avgusta 1898. godine, podigne kamen težak čitavu tonu.

Ali Čerčestoni, stogodišnji Iranac, stanovnik jednog sela iz unutrašnjosti zemlje, najstariji je čovjek koji je postao otac u posljednje doba. Prije nekoliko dana njegova 66 godina mlađa žena donijela je na svijet snažnog muškarčića. Porod je prošao dobro, ali je umalo stradao otac. On se toliko uzrujao da je doživio blagi srčani udar.

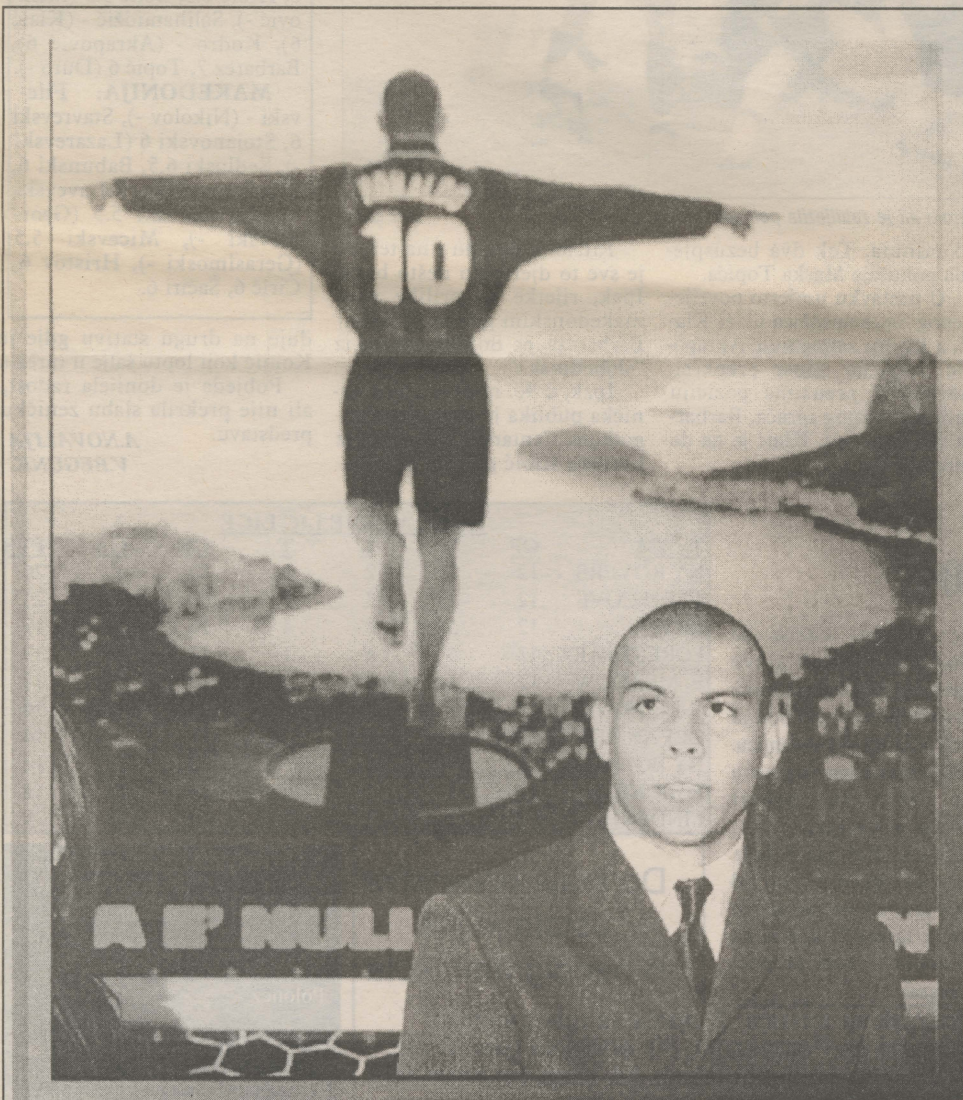
Kada je Ernest Džun, zidar iz Bromlija (Engleska) odlazio daleko od kuće na rad, uvijek bi sa sobom nosio tri goluba pismoonoše: služili su mu da, prve tri sedmice, šalje ženi šta je zaradio a četvrte nedjelje bi se sam vraćao kući.

Robin Rasi, 11' godišnjak iz Čelzija (Masačustes) stvarno je zaradio nagradu od 500 dolara, koju mu je dala lokalna banka. On je spriječio jednog pljačkaša da iz banke odnese 2000 dolara. Razbojnik je dečku dao deset dolara da mu pozove taksi, ali je bistri Rubin umjesto taksija pozvao policajce.

Jedan žitelj seoceta Vil - su - Anžu, u Francuskoj, pucao je iz lovačke puške na helikopter, pri tome ranio pilota i poslije bio uhapšen. Na sudu je izjavio da je helikopter više puta nadlijetao njegov bazen, gdje su se bez gornjeg dijela kostima sunčale njegova supruga i dvije naočite kćeri.

Janifer Jason, glumica koja je, da bi dobila ulogu tinejdžerke u filmu "The Best Little Girl in the World" morala je smršati punih 86 ponti pa je na kraju završila u bolnici pod specijalnim tretmanom ljekara.

IZ GINISOVE KNJIGE REKORDA

Ronaldo, najbogatiji fudbaler na svijetu

Inter Milan, platio je rekordnu sumu od 28,8 miliona dolara španskoj Barseloni za prelazak dvadesetogodišnjeg Brazilca Ronaldo u Italijanski fudbalski tim. Ovaj transfer izvršen je 1997. godine.

Danas Ronaldo zarađuje 160 hiljada dolara sedmično, čime je svrstan u red najbogatijeg fudbalera svijeta.

Ronaldo je zapažen 1994. godine na svijetskom fudbalskom prvenstvu kada je igrao za reprezentaciju Brazila. Nakon njegovog prelaska u Inter iz Milana, ovaj klub je podigao cijenu ulaznica za preko 40%.

Godine 1998. Inter je osvojio Cup UEFA, kada je Ronaldo postigao treći gol (3:0) protiv ekipe Lacio iz Rima.

Najgledanije vjenčanje

Jula 29. 1981. godine oko 750 miliona ljudi u preko 74 zemlje svijeta, posmatralo je direktan prijenos vjenčanja, sada već pokojne princeze Dijane i princa Čarlsa upriličenog u St. Paul katedrali u Londonu. Tada je ostvaren rekordan prihod od ovog TV-prenosa u iznosu od bilion dolara.

Najbrži jajožder

Godine 1984, Peter Dowdeswell je upisan kao najbrži jajožder jer je za samo 13 sekundi uspio progutati 13 kuhanih jaja.

Njegov rekor je oboren 1987. godine od strane Johna Kenmuira koji je za 14,42 sekunde progutao 14 kuhanih jaja.

Najmasovnije samoubistvo

Najmasovnije samoubistvo u mirnodopsko vrijeme ostaje zabilježeno u Ginisovoj knjizi rekorda koje je izvršeno 18. novembra 1978. godine kada je 913 članova sekte "People's Temple" izvršilo masovno samo trovanje popivši otrov u blizini luke Kaituma (Gvajana). Voda ovog kultnog samoubistva, Jim Jones, napustio je San Francisco zajedno sa 900 pratilaca. Jones je podlegao ranama zadobijenim od vatrenog oružja.

					Autorza SabaH Ismet Herović	RADNIK NA SORTIRANJU	MJESTO KOD BANOVIĆA	TV REŽISER ŠOŠTARIĆ	ŽITELJI TATAR(IJE)	POLUDRA- GI KAMEN	AME. DŽEZ PJEVAČICA SARA	PRKOS
					POZNATO ZENIČKO IZLETIŠTE							
					DJELO ARISTOTE- LA							
					MJESTO U OPŠ. ZAJEČAR							
					MALE DEBLJINE							
Caršijska džamija u Zenici					RIJEKA U AUSTRIJI			OZNAKA RODEZLJE GOVOR JEDNE OSOBE				PRAVITI KOPIJE
SabaH	"ČELIKOV" STADION U ZENICI	PRITOKA DUNAVA U NJEMAČK- OJ	SKICA, NACRT	DESPOT, TIRANIN	PREČNIK "UNUTRAŠ. TERETNI TRANSPOR- T"		METAR HRVAT. VLASTELIN U SRED. VIJEKU		PROIZVOD PČELE	RANIJI NAZIV ZA PERŠUN AMPER		
RIMSKI NAZIV ZENICE											OPSEG IME PJEV. ERKER	
NEPROMI- ŠLJENO, BRZOPLE- TO										"KILOPON- D" "OPŠTIN. VIJEĆE"		
OTAC, ODISEJA, KRALJ ITAKE						MORSKA RIBA (MN.) DINAR						
ĐENSKO IME					LIČNI PRATILAC, ADJUTANT MUŽJAK SIVE BOJE							
NORD		RIJEKA U PENDŽABU (INDIJA) ODAJA				"POKOJNI" ŠPANSKO Ž. IME				NATRIJUM RIJEKA KOJA PROTIČE KROZ ZENICU		
OSOVINA			TURPIJA ZA DRVO	GRAD U VOJVOD. RAZORAN VJETAR, HARIKEN					SUŠTINA DOAJEN ZENIČKOG POZORIŠTA, IBRO			
GLUMAC ZENIČKOG POZORIŠTA, ISO								UPITNA ZAMJENICA ITALIJ. SLIKAR GVIDO				
AVARKA							SOJ, PASMINA IGRAČ U FUDBALU					DOMA'A VJERNA ŽIVOTINJA
RUSKI KNJID. NIKOLAJ						GLAVNI GRAD ŠVAJCARS- KE KUMANOVO					PARA POKAZNA ZAMJENICA	
ENERGIJA		VEZNIK VODONIK			KENIJSKI DRŽAVNIK, DŽOMO D							
SabaH	ZENIČKI SLIKAR, IRFAN									PRVAK, ŠAMPION		

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

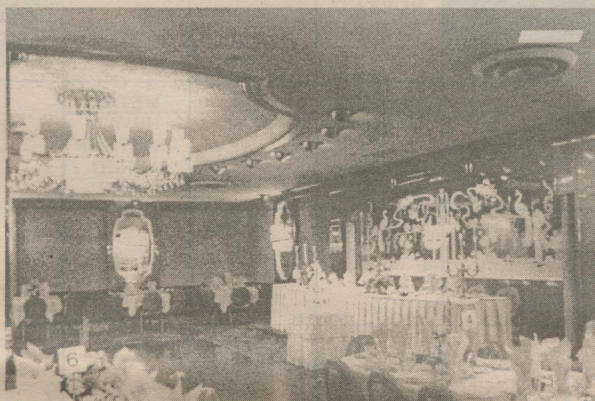
(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVRANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

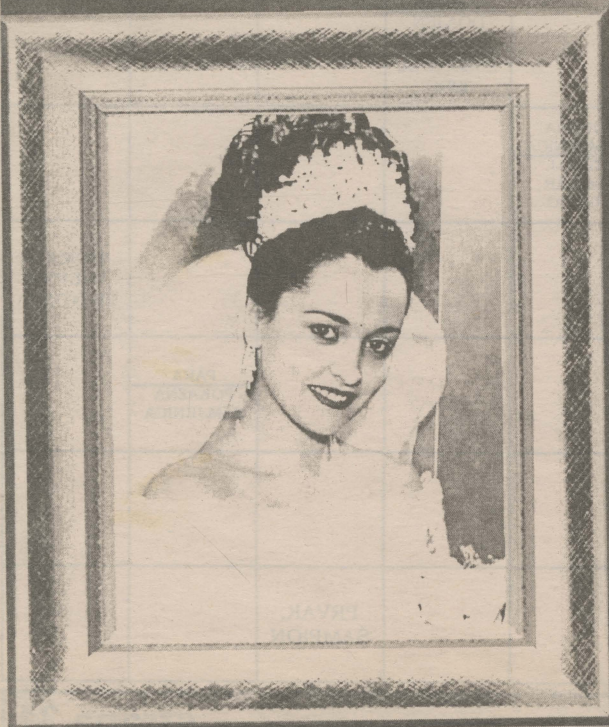
**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

